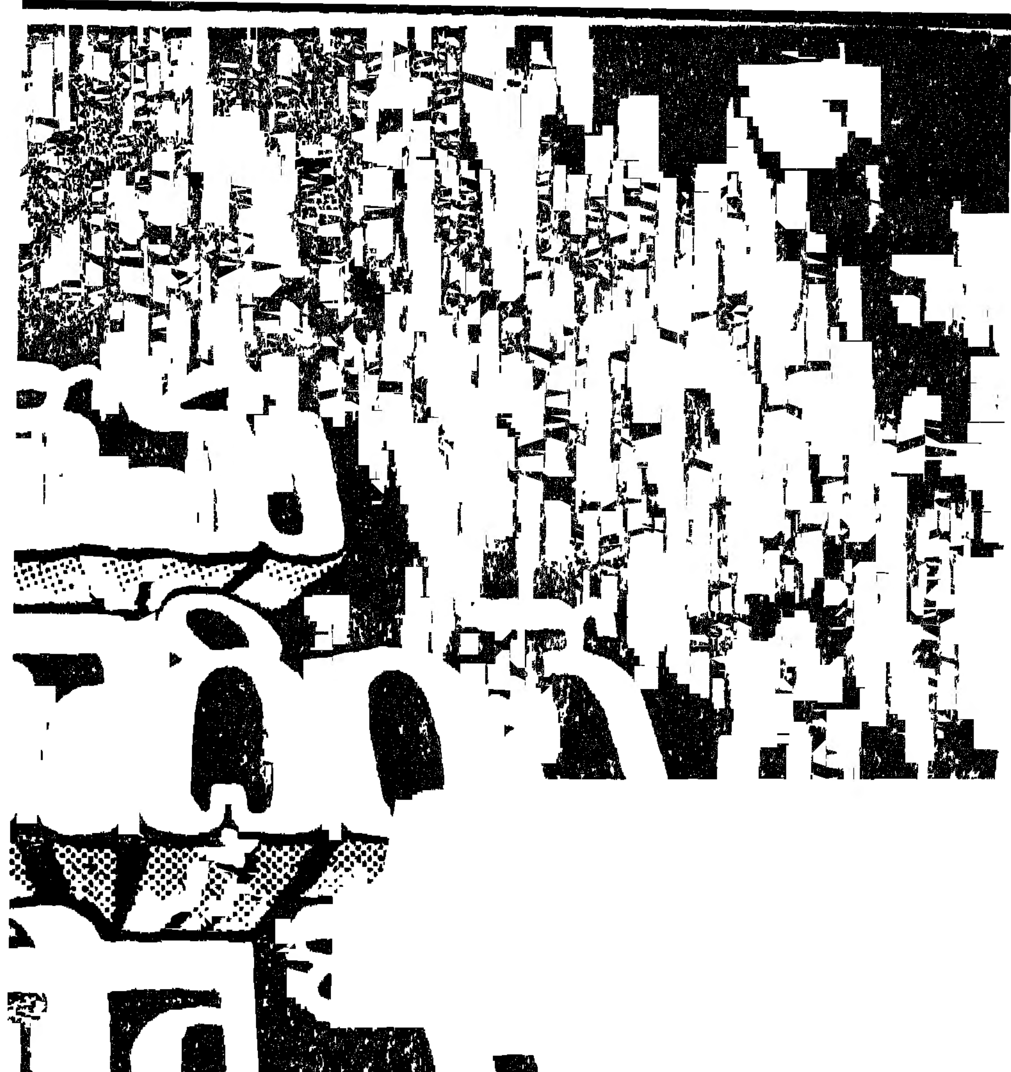

తొలిముద్రణ : .... జులై 1984

ప్రతులు : 3000

వెల : రు. 8-00

ప్రకాశకులు :

తెలుగు ఇస్లామిక్ పబ్లికేషన్స్

లక్కడ్‌కోట్, ఛత్తాబజార్

హైదరాబాద్-500 002

ముద్రణ :

కాస్మిక్ ప్రింటర్స్

లక్కడ్‌కోట్, ఛత్తాబజార్,

హైదరాబాద్-500 002.

ఇందులో

....

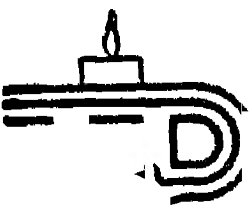

ISLAM JIS SE MUJHE
ISHQUE HAI
(Telugu)

నేను
ఆరాధించే
ఇస్లాం

మూలం : అడియార్

అనువాదం: శ్రీమతి మాలతీ చందూర్

తెలుగు ఇస్లామిక్ పబ్లికేషన్స్

లక్కడ్‌కోట్, ఛత్తాబజార్,

హైదరాబాద్–500 002

తొలిముద్రణ : .... జులై 1984

ప్రతులు : 3000

వెల : రు. 8-00

ప్రకాశకులు :

తెలుగు ఇస్లామిక్ పబ్లికేషన్స్

లక్కడ్‌కోట్, ఛత్తాబజార్

హైదరాబాద్-500 002

ముద్రణ :

కాస్మిక్ ప్రింటర్స్

లక్కడ్‌కోట్, ఛత్తాబజార్,

హైదరాబాద్-500 002.

ఇందులో

రచయిత

శ్రీ అడియార్ కోయంబత్తూర్ జిల్లా తిరుపురం నగరంలో క్రీ.శ. 1935లో జన్మించారు. ఇంటర్మీడియట్ వరకు విద్య సాగింది. విద్యార్థి దశలోనే సాహిత్య కార్యక్రమాల్లో ఆసక్తిగా పాల్గొనేవారు. కాలేజీలో తమిళ సంఘానికి సెక్రటరీగా పని చేశారు.

వినోబాభావే ప్రారంభించిన భూదానోద్యమంతో ప్రభావితులయి ఆ ఉద్యమ తమిళ పత్రిక 'గ్రామదాన్'సంపాదకత్వం నిర్వహించారు. తమిళభాషలోని ప్రఖ్యాత దినపత్రికలు ,తెణ్రల్', 'మురసొలి' వీటే ఖరిగా, సహాయ సంపాదకులుగా పనిచేశారు. ఎన్నో నాటికలు, నాటకాలు వ్రాశారు. సినిమా సంభాషణలు కూడా వ్రాశారు. ఇవన్నీ బాగా ప్రజాభిమానాన్ని చూరగొన్నాయి. శ్రీ అడియార్ తనదంటూ ప్రత్యేక శైలిగల రచయితే కాదు, ప్రత్యేక ఒరవడిగల జ్వాలలు కురిపించే వక్త కూడా. ప్రస్తుతం 'నీరోట్టం' అనే దిన పత్రికకు సంపాదకులుగా పని చేస్తున్నారు. డియంకె, అన్నా డియంకె ద్వారా రాజకీయాల్లో ప వేశించిన శ్రీ అడియార్ ప్రస్తుతం 'అన్నా కజగం' స్థాపించి, దానికి అధ్యక్షులుగా వ్యవహరిస్తున్నారు.

ఎమర్జన్సీలో నిర్బంధానికి గురైన వారిలో శ్రీ అడియార్ ఒకరు. ముందునుంచే ఇస్లామ్‌కు సంబంధించిన అనేక వివరాలు ఆయన తన ముస్లిమ్ మిత్రుల ద్వారా గ్రహించగలిగారు. ఎమర్జన్సీ నిర్బంధ కాలంలో ఇస్లామీయ సాహిత్యాన్ని ఇతోధికంగా అధ్యయనం చేసే అవకాశం లభించింది. ఎంతో ఆసక్తితో ఆ అవకాశాన్ని ఆయన విని యోగించుకున్నారు. జైలు నుంచి విడుదల అయిన తరువాత తన పత్రికలో 'నాన్ కాదలిక్కుమ్ ఇస్లామ్' అన్న మకుటంతో ఓ వ్యాస పరంపరను ప్రారంభించారు. దాన్ని తరువాత ఆయన స్వయంగా పుస్తకరూపంలో ప్రచురించారు కూడా.

"అచిరకాలంలో సకల లోకం ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో ఇస్లామ్‌ను అవలంబిస్తుంది" అన్నది ఆయన దృఢ విశ్వాసం.

హైదరాబాద్
29–6–84

మలిక్

మా మాట

శ్రీ అడియార్ రచించిన ఈ చిరుపుస్తకం తెలుగు అనువాదాన్ని తొలుత 'గీటురాయి' వారపత్రికలో ప్రచురించడం జరిగింది. విషయంతో పాటు అనువాదం ఎంతో సరళంగా, హృద్యంగా, మనోజ్ఞమనోహరంగా ఉందని పాఠకులు మెచ్చుకుంటూ అనువాదం చేసిందెవరూ? అని ప్రశ్నల వర్షం కురిపించారు. ఈ విషయంలో అనువాదకురాలు చెప్పిన ముందుమాట చూడండి. తమిళ పుస్తకం ప్రింటయిన తరువాత వచ్చిన ప్రశ్నలకు జవాబులుగా శ్రీ అడియార్ నీరోట్టంలో వ్రాసిన వ్యాసాలు కూడా కొన్నింటిని అనువదించి ఈ పుస్తకంలో చేర్చడం జరిగింది.దీనివల్ల పుస్తకం విలువ మరింతపెరిగిందని చెప్పవచ్చు.

ఈ పుస్తకం నేడు తమిళం నుండి తెలుగులోనేకాక హిందీ ఉర్దూ, మలయాళం, కన్నడ, సింధి, అరబి భాషల్లోకూడా అనువదించబడింది. సింధీ భాషలో వెలువడిన పుస్తకాన్ని పాకిస్తాన్‌లో విడుదల చేసిన సందర్భంలో ఆ ప్రభుత్వం ఆహ్వానంపై వెళ్ళి 15 రోజుల పాటు పాకిస్తాన్ పర్యటన కూడా జరిపారు రచయిత. పాకిస్తాన్ పర్యటనానుభవాలను 'పచ్చని పూలు' (The Green Flowers) అన్న పేరుతో ఆయన ఓ పుస్తకాన్ని వ్రాస్తున్నారు.

'నేను ఆరాధించే ఇస్లాం' అన్న ఈ వ్యాసావళిని తొందరగా పుస్తక రూపంలో ప్రచురించాలని పాఠకుల ఒత్తిడీ అధికమయింది. కావలసిన సహాయం చేస్తామని కొందరు సోదరులు ముందుకు వచ్చారు కూడా. వారందరికీ మా కృతజ్ఞతలు దైవం వారికి మంచి ప్రతిఫలం ప్రసాదించాలని ప్రార్థన.

పుస్తకాన్ని అందంగా తీర్చిదిద్దడానికి సకల ప్రయత్నాలూ చేశాము. మీ అభిప్రాయం, సలహాలు మాకు కొత్తశక్తినిస్తాయి. వాటిని పంపడం మరువకండి.

— ప్రకాశకులు

ముందు మాట

ఈ పుస్తకంలోని వ్యాసాలు 'గీటురాయి' వార పత్రికలో ధారావాహికంగా వెలువడుతున్నపుడు పాఠకులు ప్రశ్నలతో పాటు తర్జుమా ఎవరు చేశారు? ఆ పేరు మీరెందుకు ప్రచురించటం లేదు? అని ఉత్తరాలు కురిపించటం నేను చదివాను. కొందరు, తర్జుమా చేసిన రచయిత్రి ఎందుకు పేరు చెప్పటానికి వెనుకాడుతున్నారని కూడా సూటిగా ప్రశ్నించారు.

దానికి కారణాలు ఈ ముందుమాటలో వివరిస్తున్నాను. నేను సరదాకోసం, నా అంతట నేను తమిళ భాష నేర్చుకున్నాను. భారతదేశంలోని అన్ని భాషలూ రాకపోయినా కనీసం దక్షిణాత్య భాషలన్నీ నేర్చుకోవాలన్న వుత్సాహం నాలో చాలా రోజులబట్టీ వుంది.

నేర్చుకున్న తమిళ భాష, అనాయాచితంగా, వ్యాపకంలో ఒక భాగమైంది. లోగడ నేషనల్ బుక్ ట్రస్టుకి, కొన్ని పత్రికలకు తమిళం నుంచి తర్జుమాలు తెలుగులో రాశాను. ఇవి పాఠకులని ఆకర్షించినాయి. అయితే 'మాలతీ చందూర్' అన్న రచయిత్రి అప్పటికే పాపులర్ రైటర్ అవడంచేత తర్జుమా బాగున్నది అన్న ప్రశంసలు పొందగలిగానా? లేక, నిజంగానే తమిళం నుంచి సరళంగా తర్జుమా చెయ్యగలిగిన నేర్పు నాలో వుందా? అన్న సందేహం నన్ను చాలారోజులుగా బాధిస్తూ వుంది.

ఈ సందేహ నివృత్తి కోసమే 'నేను ఆరాధించే ఇస్లామ్' అన్న వ్యాస పరంపరకు తర్జుమా చేసిన వారి పేరు వెయ్యకండి అని నేను ఒక షరతు పెట్టాను. పాఠకులు ఎవరు తర్జుమా చేశారో, పేరు తెలియకుండానే తెనుగుసేత సక్రమంగా సాఫీగా జరిగింది అని మెచ్చుకున్నప్పుడు నాకు సంతోషమూ, ఆత్మ విశ్వాసమూ కలిగాయి. అన్ని మత గ్రంథాలూ శాంతిని, సహనాన్ని మానవతావాదన్ని ప్రబోధిస్తూనే వుంటాయి ఏ మతంలో మంచి వున్నా, అది గ్రహించగలశక్తి అందరిలోనూ వుండాలి. ఇదే నేను జీవితం నుంచి నేర్చుకున్న పాఠం. ఈ వ్యాస పరంపరలోని పదజాలం అక్కడక్కడ కష్టభూయిష్టంగా ఉన్నా నేనూ మీతో పాటు కొన్ని కొత్త విషయాలు తెలుసుకున్నాను. జీవితం ఒక నిరంతర పాఠశాల. అందులో ఈ రచనా ప్రక్రియ ఒక చిన్నభాగం.

మాలతీ చందూర్

23-6-84

రచయిత

శ్రీ అడియార్ కోయంబత్తూర్ జిల్లా తిరుపురం నగరంలో క్రీ.శ. 1935లో జన్మించారు. ఇంటర్మీడియట్‌వరకు విద్య సాగింది. విద్యార్థి దశలోనే సాహిత్య కార్యక్రమాల్లో ఆసక్తిగా పాల్గొనేవారు. కాలేజీలో తమిళ సంఘానికి సెక్రటరీగా పని చేశారు.

వినోబాభావే ప్రారంభించిన భూదానోద్యమంతో ప్రభావితులయి ఆ ఉద్యమ తమిళ పత్రిక 'గ్రామదాన్'సంపాదకత్వం నిర్వహించారు. తమిళభాషలోని ప్రఖ్యాత దినపత్రికలు ,తెణ్రల్', 'మురసొలి' వితేఖరిగా, సహాయ సంపాదకులుగా పనిచేశారు. ఎన్నో నాటికలు, నాటకాలు వ్రాశారు. సినిమా సంభాషణలు కూడా వ్రాశారు. ఇవన్నీ బాగా ప్రజాభిమానాన్ని చూరగొన్నాయి. శ్రీ అడియార్ తనదంటూ ప్రత్యేక శైలిగల రచయితే కాదు, ప్రత్యేక ఒరవడిగల జ్వాలలు కురిపించే వక్త కూడా. ప్రస్తుతం 'నీరోట్టం' అనే దిన పత్రికకు సంపాదకులుగా పని చేస్తున్నారు. డియంకె, అన్నా డియంకె ద్వారా రాజకీయాల్లో ప వేశించిన శ్రీ అడియార్ ప్రస్తుతం 'అన్నా కజగం' స్థాపించి, దానికి అధ్యక్షులుగా వ్యవహరిస్తున్నారు.

ఎమర్జన్సీలో నిర్బంధానికి గురైన వారిలో శ్రీ అడియార్ ఒకరు. ముందునుంచే ఇస్లామ్‌కు సంబంధించిన అనేక వివరాలు ఆయన తన ముస్లిమ్ మిత్రుల ద్వారా గ్రహించగలిగారు. ఎమర్జన్సీ నిర్బంధ కాలంలో ఇస్లామీయ సాహిత్యాన్ని ఇతోధికంగా అధ్యయనం చేసే అవకాశం లభించింది. ఎంతో ఆసక్తితో ఆ అవకాశాన్ని ఆయన విని యోగించుకున్నారు. జైలు నుంచి విడుదల అయిన తరువాత తన పత్రికలో 'నాన్ కాదలిక్కుమ్ ఇస్లామ్' అన్న మకుటంతో ఓ వ్యాస పరంపరను ప్రారంభించారు. దాన్ని తరువాత ఆయన స్వయంగా పుస్తకరూపంలో ప్రచురించారు కూడా.

"అచిరకాలంలో సకల లోకం ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో ఇస్లామ్‌ను అవలంబిస్తుంది" అన్నది ఆయన దృఢ విశ్వాసం.

హైదరాబాద్
29–6–84

మాలిక్

మా మాట

శ్రీ అడియార్ రచించిన ఈ చిరుపుస్తకం తెలుగు అను వాదాన్ని తొలుత 'గీటు రాయి' వారపత్రికలో ప్రచురించడం జరిగింది. విషయంతో పాటు అనువాదం ఎంతో సరళంగా, హృద్యంగా, మనోజ్ఞమనోహరంగా ఉందని పాఠకులు మెచ్చు కుంటూ అనువాదం చేసిందెవరూ? అని ప్రశ్నల వర్షం కురిపిం చారు. ఈ విషయంలో అనువాదకురాలు చెప్పిన ముందు మాట చూడండి. తమిళ పుస్తకం ప్రింటయిన తరువాత వచ్చిన ప్రశ్నలకు జవాబులుగా శ్రీ అడియార్ నీరోట్టంలో వ్రాసిన వ్యాసాలు కూడా కొన్నింటిని అనువదించి ఈ పుస్తకంలో చేర్చడం జరిగింది.దీనివల్ల పుస్తకం విలువ మరింతపెరిగిందని చెప్పవచ్చు

ఈ పుస్తకం నేడు తమిళం నుండి తెలుగులోనేకాక హిందీ ఉర్దు, మలయాళం, కన్నడ, సింధి, అరబి భాషల్లోకూడా అనువ దించబడింది. సింధీ భాషలో వెలువడిన పుస్తకాన్ని పాకిస్తాన్‌లో విడుదల చేసిన సందర్భంలో ఆ ప్రభుత్వం ఆహ్వానంపై వెళ్ళి 15 రోజుల పాటు పాకిస్తాన్ పర్యటన కూడా జరిపారు రచయిత. పాకిస్తాన్ పర్యటనానుభవాలను 'పచ్చని పూలు' (The Green Flowers) అన్న పేరుతో ఆయన ఓ పుస్తకాన్ని వ్రాస్తున్నారు.

'నేను ఆరాధించే ఇస్లాం' అన్న ఈ వ్యాసావళిని తొంద రగా పుస్తక రూపంలో ప్రచురించాలని పాఠకుల ఒత్తిడీ అధిక మయింది. కావలసిన సహాయం చేస్తామని కొందరు సోదరులు ముందుకు వచ్చారు కూడా. వారందరికీ మా కృతజ్ఞతలు దైవం వారికి మంచి ప్రతిఫలం ప్రసాదించాలని ప్రార్థన.

పుస్తకాన్ని అందంగా తీర్చిదిద్దడానికి సకల ప్రయత్నాలూ చేశాము. మీ అభిప్రాయం, సలహాలు మాకు కొత్తశక్తినిస్తాయి. వాటిని పంపడం మరువకండి.

— ప్రకాశకులు

ముందు మాట

ఈ పుస్తకంలోని వ్యాసాలు 'గిటురాయి' వార పత్రికలో ధారావాహికంగా వెలువడుతున్నపుడు పాఠకులు ప్రశ్నలతో పాటు తర్జుమా ఎవరు చేశారు? ఆ పేరు మీరెందుకు ప్రచురించటం లేదు? అని ఉత్తరాలు కురిపించటం నేను చదివాను. కొందరు, తర్జుమా చేసిన రచయిత్రి ఎందుకు పేరు చెప్పటానికి వెనుకాడుతున్నారని కూడా సూటిగా ప్రశ్నించారు.

దానికి కారణాలు ఈ ముందుమాటలో వివరిస్తున్నాను. నేను సరదాకోసం, నా అంతట నేను తమిళభాష నేర్చుకున్నాను. భారతదేశంలోని అన్ని భాషలూ రాకపోయినా కనీసం దక్షిణాత్య భాషలన్నీనేర్చుకోవాలన్న వుత్సాహంనాలో చాలారోజులబట్టీవుంది.

నేర్చుకున్న తమిళ భాష, అనాయాచితంగా, వ్యాపకంలో ఒక భాగమైంది. లోగడ నేషనల్ బుక్ట్రస్టుకి, కొన్ని పత్రికలకు తమిళం నుంచి తర్జుమాలు తెలుగులో రాశాను. ఇవి పాఠకులని ఆకర్షించినాయి. అయితే 'మాలతీ చందూర్' అన్న రచయిత్రి అప్పటికే పాపులర్ రైటర్ అవడంచేత తర్జుమా బాగున్నది అన్న ప్రశంసలు పొందగలిగానా? లేక, నిజంగానే తమిళం నుంచి సరళంగా తర్జుమా చెయ్యగలిగిన నేర్పు నాలో వుందా? అన్న సందేహం నన్ను చాలారోజులుగా బాధిస్తూ వుంది.

ఈ సందేహ నివృత్తి కోసమే 'నేను ఆరాధించే ఇస్లామ్' అన్న వ్యాస పరంపరకు తర్జుమా చేసిన వారి పేరు వెయ్యకండి అని నేను ఒక షరతు పెట్టాను. పాఠకులు ఎవరు తర్జుమా చేశారో, పేరు తెలియకుండానే తెనుగుసేత సకళంగా సాఫీగా ఒదిగింది అని మెచ్చుకున్నప్పుడు నాకు సంతోషమూ, ఆత్మ విశ్వాసమూ కలిగాయి. అన్ని మత గ్రంథాలూ శాంతిని, సహనాన్ని మానవతావాదాన్ని ప్రబోధిస్తూనే వుంటాయి ఏ మతంలో మంచి వున్నా, అది గ్రహించగలశక్తి అందరిలోనూ వుండాలి. ఇదే నేను జీవితం నుంచి నేర్చుకున్న పాఠం. ఈ వ్యాస పరంపరలోని పదజాలం అక్కడక్కడ కష్టభూయిష్ఠంగా ఉన్నా నేనూ మీతో పాటు కొన్ని కొత్త విషయాలు తెలుసుకున్నాను. జీవితం ఒక నిరంతర పాఠశాల. అందులో ఈ రచనా ప్రక్రియ ఒక చిన్నభాగం.

మాలతీ చందూర్

23-6-84

బిస్మిల్లాహిర్రహ్మా నిర్రహీమ్*

మానవ జాతికి మనోహరమైన ఆదర్శం

'ఇస్లామ్' అని పిలువబడే ఈ మార్గం గురించి నేను ఆలోచించే విధానం మామూలుకి భిన్నంగా ఉంటం చేత నాకు ఈ భిన్నమైన దృష్టి ఎందుకు కలిగిందో, స్నేహితులు చదువుతారన్న ఆశతో ఈ వ్యాస పరంపర రాస్తున్నాను.

సాధారణంగా మత మార్గ ప్రబోధకులు ఈ కాలపువారి దృష్టిలో "తిరోగమనవాదులు"గా కనిపిస్తూ ఉంటారు. కాని నూతన మార్గాలను ప్రబోధం చేసిన వీరు ఆనాటి సమకాలీన సమాజం చేత విప్లవ ప్రబోధకులుగా, తిరుగుబాటుదారులుగా పరిగణించబడినారు.

హిందూ మతము లేక వైదిక మతము అన్న దానికి అత్యున్నత ప్రతిష్ఠ సమకూర్చిపెట్టిన శంకరాచార్యులు ఒక విప్లవవాదే!

ఛండాలుడైన ఒకనిని "దూరంగా పో— తొలగి పో" అని అన్నప్పుడు ఆ కడ జాతివాడు, "దేనిని దూరంగా పొమ్మంటున్నారు? నా దేహాన్నా? లేక ఆత్మనా?" అని ప్రశ్నించగా, బ్రాహ్మణ కులానికి చెందినప్పటికీ, ఆత్మసాక్షాత్కారం పొంది,

---

* ప్రతి వారం వ్యాసం ఇలాగే బిస్మిల్లాహ్ పూర్తి పాఠంతో ప్రారంభమయింది. —(సం.)

ఆ హీన జాతివాడిని దైవముగా గ్రహించి అతని కాళ్ళమీదపడి వేడుకుని, కుల వ్యవస్థపై తిరుగబడిన విప్లవకారుడు శంకరాచార్యుడు.

వేదములూ, ఉపనిషత్తులూ ఇవి గుప్తములు, రహస్యంగా ఉంచవలసినవి— అన్న వాదాన్ని ఖండించి, తిరువాటియూర్ కోవెల ప్రాకారంపై నుల్చుని, వేదాలు అందరికీ వినపడేటట్లు— గొంతెత్తి పఠించిన విప్లవకారుడు రామానుజాచార్యులు.

రెండు వేల సంవత్సరాలకి పూర్వం వారంలోని ఆఖరు రోజుని సాబాత్ రోజని పిలిచి, అది విశ్రాంతి దినమని, ఏ పనీ చెయ్యరాదనీ, పక్కమీదనే పడుకుని వుండాలి, యిటూ అటూ కదలకూడదు— అన్న మత విధులను ఏర్పరచి, ఒక జాతిని, ఒక మానవ సమాజాన్ని సోమరిపోతులుగా మార్చినపుడు, దానిని గర్హించి, ఎదురు నిలిచి ఆ రోజున ఎవరి పనులు వారు నిర్వహించుకోవాలి అని ప్రకటించిన ప్రగతిశీలి ఏసుక్రీస్తు.

జంతుబలి యివ్వటమే జనబాహుళ్యపు విద్యుక్తధర్మముగా భావించి, దేశమంతా బలి పశువుల ఆర్తనాదాలతో ప్రతిధ్వనిస్తున్నప్పుడు, ఆ క్రూర చర్యని ప్రతిఘటించి నిలిచిన విప్లవ మానవతా వాది గౌతమ బుద్ధుడు.

మతమూ, మార్గమూ గురించి— సరయిన అవగాహనతో చరిత్ర పుటలని పరిశీలించినపుడు ఈ విషయాలన్నీ బోధపడి, మతమూ, మార్గమూ అనుసరించిన ప్రతి ఒక్కరూ విప్లవ వృక్షానికి చెందిన శాఖోపశాఖలు అని స్పష్టమవుతుంది.

ఆ తరువాత వచ్చిన నూతన ప్రబోధకుల చరిత్రని

పూర్తిగా అర్థంచేసుకోవాలన్న జిజ్ఞాసతో చదివినట్లయితే, వారంతా విప్లవ భావోద్దీపన కలిగించిన వారన్నది బోధపడుతుంది.

బహిరంగంగా చెప్పటానికి నేను సిగ్గుపడటం లేదు: విప్లవాత్మకమయిన మత ప్రబోధాలని చేసిన వారిలో యింతవరకూ ప్రభవించిన విప్లవాత్మక వ్యక్తిత్వాలలో నా హృదయాన్ని ఆకట్టుకున్న మహా విప్లవకారులు ముహమ్మద్ నబీ (సల్లల్లాహు అలైహివసల్లం).

ఇతర* మత ప్రబోధకులు, మత విశ్వాసాల ప్రచారకులు చాలామటుకు మతమార్గ స్వీకరణకి పూర్వం, చక్రవర్తులుగానో, జ్ఞానులూ, పండితులుగానో ఉండివున్నారు పూర్వాశ్రమంలో.

అంతేకాదు, వారికి తల్లిగాని లేక తండ్రి గాని వుండి, వారి ఆలనలో పెరిగి ఉన్నారని కూడా చదివి ఉన్నాము.

కాని, అగ్రజులయిన** ముహమ్మద్ ప్రవక్త తాము భూమి మీద పడటానికి ముందే, తండ్రి అయిన అబ్దుల్లాహ్‌ని కోల్పోయి పితృవిహీనులయ్యారు.

తండ్రి ముఖం ఎరగని ఒక పసివాడి మానసిక వేదన, పితృహీనుడయిన ఆయన ముఖంలోని నిస్సహాయత, తండ్రిని కోల్పోయిన వారే ఆ లోటుని అర్థం చేసుకోగలుగుతారు.

అగ్రజులు పొందిన కష్టాలు యివ్వేనా?

---

* దైవప్రవక్తలు మినహా. —(సం.)

** 'అగ్రజులు' అన్నది అనువాదకర్త మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసం) కొరకు కొత్తగా ప్రవేశపెట్టిన పదం.

ఆరు సంవత్సరాల పసితనంలో తమ తల్లి అమీనాతో కలిసి, పనికత్తె పరాకా, ఉమ్మెఐమన్ అను వారివెంట, తమ తండ్రి సమాధిని దర్శించుకోటానికి అరేబియాలో యస్రిబ్ అన్న ప్రదేశానికి బయలుదేరుతారు.

తండ్రి సమాధిని దర్శించివస్తున్న—తిరుగుప్రయాణంలో, మార్గమధ్యంలో 'అబువా' అన్నచోట ఆయన తల్లి అసువులు కోల్పోయారు.

★ అనాధ....

★ తండ్రి ముఖం ఎరగరు....

★ తల్లి మార్గ మధ్యంలో ఆయనని శాశ్వతంగా విడిచి వెళ్ళిపోయారు.

ఈవిధంగా తల్లిదండ్రులనిద్దరినీ కోల్పోయి అనాధగావచ్చి నిలిచిన, అగ్రజుని, తాతగారు ముత్తలిబ్ ఆదరించి పెంచసాగారు. ఆయన కూడా రెండు సంవత్సరాలలో మరణించటం చేత, ఎనిమిది ఏళ్ళు నిండకుండానే....

తల్లి....

తండ్రి ...

తాతగారు,

అందరినీ కోల్పోయి అనాధగా, ఏకాకిగా మిగిలిపోయిన వాడు ఎవరు?

అనాధగా నిలబడి మానవ జాతిని అల్లాహ్ యొక్క కరుణాకటాక్షానికి అర్హులని చేసిన ఈ ఆదర్శమూర్తి చిన్నవయసు

లోనే తల్లిదండ్రులను, తాతగారు మొదలగు ఆప్తులని కోల్పోయి ఏకాకిగా నిలబడ్డారు.

ఈ పసివాని జీవితంలో యిన్ని విషాద సంఘటనలు ఏర్పడినా, ఆ అనాధ బాలుని పెంచి పెద్దవానిని చెయ్యటానికి పెత్తండ్రి అబూతాలిబ్ ముందుకొచ్చారు.

పెత్తండ్రి ఎంత వాత్సల్యం కురిపించినా, ఎంత ప్రేమానురాగాలు గుప్పించినా తల్లిదండ్రులు లేని అనాధ ఈ ప్రవక్త శిఖామణి. మాతాపితలు లేని ఒక పసివాని మనోవేదనని, తల్లి తండ్రుల ప్రేమ లేకుండా పెరిగినవారు మటుకే వూహించుకో గలరు.

అంతటి మనోవేదనకి, గ్లానికి లోనయి, అనాధ అయిన, ఒక మహిమాన్వితుని బాధాతప్తహృదయం నుంచి ఆవిర్భవించింది ఇస్లామ్.

అనాధ అయిన ఒక వ్యక్తి, స్పెయిన్ నుంచి చైనా దాకా, ఈ సముద్రతీరం నుంచి ఆ తీరం దాకా ఆకుపచ్చని పతాకం ఎగుర వేయగల ఉన్నతస్థితిని అందుకోవడం ఎలా సాధ్యమయింది?

మహాప్రవక్త నిర్మల హృదయం, మచ్చలేని ఆయన ధవళ వర్తన యిందుకు కారణం. మానవ జాతి గర్వించతగిన ఒకానొక అపూర్వమైన మానవ ఆదర్శం—ఈ మహానాయకుడు సల్లల్లాహు అలైహివసల్లం....

ఈనాటి దాకా ప్రపంచంలోని జ్ఞానులు, విద్యావేత్తలు మొదలగు పెద్దలు వివరించిన కొన్ని సత్యాలను, ముహమ్మద్

ప్రవక్తలోని సత్ గుణములను రానున్న పేజీల్లో ఉల్లేఖించ బోతున్నాను.

ఈ వ్యాస పరంపరలో వెలువరించిన అభిప్రాయాలని, విషయ వివరణనీ చదివిన స్నేహితులు, తమ స్నేహితులకి తెలియచెబుతారనీ, ముస్లిమ్ స్నేహితులకి ఈ గ్రంథాన్ని పరిచయం చేస్తారని ఆశిస్తున్నాను. ఎందుకంటే నేను పరిశీలించి, ఉదహరించిన ఈ విషయాలు వారికి ఉపయోగపడతాయి.

గౌరవాధికారి అయిన రాజాధిరాజు

ప్రవక్తలకు నాయకుడయిన ఈ మహావ్యక్తి జననమొందిన నాటి నుంచీ మానవజాతికే ఒక అపురూపమయిన ఆదర్శప్రాయుడుగా నిలిచి జీవితం గడిపారు.

ఎందరో మహనీయులు తమ జీవితారంభంలో, యవ్వన దశలో విశృంఖలంగా, అల్లరిచిల్లరగా ప్రవర్తించినట్లు చరిత్రకారులు చెపుతుంటారు,

బాల్యం నుంచే కళ్ళు తెరిచి ఈ ప్రపంచాన్ని చూసిన మరునాటినుంచే— ఆగ్రహంతో అరవటం గాని, అన్యాయానికి తలవంచటం గాని చెయ్యని అపురూపమైన జీవితం గడిపిన వారు ఈ మానవతామూర్తి ఒక్కరే.

అబుతాలిబ్ అన్న పేరుగల వీరి పెత్తండ్రి ధనధాన్యాదులు గల సంపన్నులు కారు— బీదవాడు.

అటువంటి బీదవ్యక్తి తముని ఆదరించి, పెంచి పెద్ద చేశారన్న కృతజ్ఞతాభావం అగ్రజునికి ఎప్పుడూ వున్నది. పెత్తండ్రి

ప్రాపుతో పెరిగి పెద్దవాడినయ్యానన్న విషయం ఆయన ఏనాడూ మర్చిపోలేదు.

అందుచేత పెత్తండ్రికి తాము భారమై వుండరాదు—అన్న ఉద్దేశ్యంతో ఈ మహామనీషి కూలికోసం మేకలనీ, గొర్లనీ మేపే పశువుల కాపరి వృత్తి చేపట్టారు.

పురుషోత్తమా!

యావత్ ప్రపంచానికి ఉత్తమ మార్గం చూపించ వచ్చినవాడా!

అరబ్బులకి విజ్ఞాన వివేచనా మార్గం ప్రబోధించ వచ్చిన వాడా!

రాజాధిరాజా!

అసంఖ్యాకమైన – సైనిక వాహినిగల రోమన్ సామ్రాజ్యాన్ని పాదాక్రాంతం చేసుకున్నవాడా!

అంతులేని ధనరాసులు, వజ్ర వైడూర్యాలు, వెండి బంగారాలపై నడిచే ముస్లిమ్ రాజ్యాన్ని స్థాపించిన మహానుభావా!

మీరు బాల్యంలోనే— గొర్రెల్ని మేపుతూ, కుటుంబ భారాన్ని మీ భుజాలపై వేసుకున్నారన్నది చదువుతున్నప్పుడు— కన్నీళ్ళు చిందుతున్నాయి!

ఇటువంటి అపురూప వ్యక్తిని ప్రవక్తగా, నాయకునిగా పొందటానికి ముస్లిమ్ ప్రజ ఎంత అదృష్టం చేసుకున్నారోగదా!

ఒక్క పశువుల కాపరిగా మటుకేనా? తను ఎవరికి భారం

కాకూడదన్న ఉద్దేశ్యంతో పన్నెండేళ్ళు నిండకమునుపే, స్వదేశం వదిలి, పరాయి దేశానికి వర్తకానికై వెళుతున్న పెత్తండ్రి వెంట వెళ్ళారు— ఆయనకి సహాయకునిగా.

తన ఇంట్లోని బంధువులకే కాదు, కదల లేని వృద్ధుల, నిరాధారులయిన బీదవారి ఇళ్ళకు వెళ్ళేవారు.

"నేను అంగడి వీధికి వెడుతున్నాను. మీకేదైనా కావాలా? సరుకులు తెచ్చిపెట్టమంటారా?" అని పనిమీద బయటికి వెళ్ళే ముందు అడిగేవారు.

వారి వద్దనున్న సరుకులు తీసుకెళ్ళి, అమ్మి, తిరిగివస్తూ బరువైన మూటలు, మోయటానికి అలవిగాని, అతి భారమయిన మూటలు మోసుకొచ్చి ఈ వృద్ధమాతలకి యిస్తూ ఉండేవారు.

ఈ విధంగా పీడితులు, బాధితులకు నూతన జీవితం కలిగించి, వారి జీవితాలకి ఆధారం కలిగించటానికి— 'హిల్ఫుల్ ఫుజూల్' అను వొప్పంద స్థాపనకి— తాను ముఖ్యపాత్ర వహించి, అది అమలుపరిచి సమాజంలోని వారి క్షేమం కొరకు పాటు పడ్డారు.

అది తప్పని ఈ సత్యసంధుడు- ఇచ్చిన మాటను ఎలా నిలబెట్టుకునేవారో, సత్యవాక్కుకి ఎటువంటి అపూర్వమయిన విలువనిచ్చే వారో ఉదాహరణగా ఒక సంఘటన ఉంది.

ఒక స్నేహితుడు—"మీరు ఆ వీధిలో ఆ అంగడి పక్కన నుల్చుని వుండండి— నేను వచ్చి కలుసుకుంటాను" అన్నారట.

అగ్రజులు ఆ స్నేహితుడు నిర్దేశించిన స్థలంలో నుల్చున్నారు.

ఒక రోజు గడిచింది.

రెండో రోజు కూడా వెళ్ళిపోయింది.

మూడోనాడు కూడా గడిచి పోతూ వుంది.

అదే చోటున అగ్రజులు నుల్చుని ఉన్నారు.

ఆయనని అక్కడ నుల్చోమని చెప్పిన విషయం ఆ అవతల వ్యక్తి మర్చిపోయారు. అనుకోకుండా ఆ దారి వెంట గబగబా నడిచి వస్తున్న ఆ మిత్రుడు, నడుస్తూ నడుస్తూ కొట్టుపక్కన నుల్చునివున్న ఈయన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయి—

"అరే— మీరిక్కడే నిల్చుని ఉన్నారా?" అని సిగ్గుపడుతూ అడగ్గా.... ఈషణ్మాత్రం కోపంగాని, విసుగుగాని ప్రదర్శించక చిరునవ్వుతో "మీరేకదా యిక్కడ నుల్చుని ఉండమన్నారు?" అని ప్రశ్నించారు ఆ సహనశీలి.

అందుచేతనే అమీన్ (విశ్వసనీయుడు) అని, సాదిక్ (సత్యసంధుడు) అని ప్రేమపూరితంగా— ప్రజలు కొనియాడారు ఈ మహావ్యక్తిని.

ఇటువంటి విశ్వసనీయుని, సత్యవంతుని భర్తగా స్వీకరించింది సంపన్నురాలైన ఖదీజా.

అప్పటికే ఆమె ఇద్దరు భర్తలని కోల్పోయి, వితంతువుగా జీవితం గడుపుతూ వుంది.

ఆమె అగ్రజునికంటే వయసులో పదిహేనేళ్ళు పెద్ద. ఆమె (తాహిరా) సౌశీల్యవతి, పవిత్రురాలు. అని అందరిచేత గౌరవింపబడుతోంది. మూలుగుతున్న ధనరాసులకామె స్వంతదారు.

వయసులో పెద్దదయిన ఖదీజా అగ్రజుని పాణిని గ్రహించి ఆయన జీవిత భాగస్వామిగా —

కాసిమ్, అబ్దుల్లాహ్ (తాహిర్), జైనబ్, రుకియా, ఉమ్ము కుల్సూమ్, ఫాతిమా

అనే ఆరుగురు సంతానానికి జన్మనిచ్చారు. ఈ ఆరుగురిలో మొదటి యిద్దరు మొగపిల్లలూ బాల్యంలోనే మృత్యువాతపడ్డారు.

ఈ వివాహం చేత అగ్రజులు వర్తక వ్యాపారాలలో నిల దొక్కుకోటానికి— కొంత అవకాశం చిక్కిందని చెప్పుకోవాలి.

చిరకాలంగా ఆయన మనసులో ఉన్న సన్మార్గ నడవడికలో పయనించవలెనన్న కోర్కె ఫలించటానికి ఈ వివాహం కొంత దోహదపడింది.

గృహస్థుగా ఉండి, సంసార జీవితం గడుపుతూ కూడా, నూతన మార్గమున పయనించి, సందేశప్రబోధము చేసినవారు. ముహమ్మద్ ప్రవక్త ఒక్కరే.

గౌతమబుద్ధుడు : ఒక రాజ్య పరిత్యాగి.
శంకరాచార్యులు : పెండ్లికాని బ్రహ్మచారి.
ఏసుక్రీస్తు : పెండ్లి కానివారు.
తీర్థంకరుడు : సర్వసంగ పరిత్యాగి.

మత గురువులు, కొత్త మార్గాన పయనించే ప్రబోధకులు, వీరిలో ఎక్కువ భాగం సర్వసంగ పరిత్యాగులో, పెళ్ళి చేసుకోని బ్రహ్మచారులు గానో అయివుంటారు.

కాని, అగ్రజులు ఒక్కరే లౌకికమైన గృహస్థు జీవితం గడిపారు. ఇంకా చెప్పాలంటే— బహుభార్యలు, పలు వివాహాలని ప్రబోధించి, అనుమతించిన మత మార్గానికి నాయకులయి కూడా సపత్నీవ్రతాన్ని చేపట్టిన పవిత్రమూర్తి ఈయన.

అమీన్ అనీ, సాదిక్ అని ప్రశంసించబడిన ఈ మహెూన్నత మూర్తి— కొత్తమార్గం గూర్చి బోధించటం మొదలుపెట్టేసరికి, అప్పటిదాకా ఆయనని మెచ్చుకున్న యావన్మందీ ఆయనని ప్రతిఘటించి, దూషించటం మొదలుపెట్టారు.

ఎందుకని? మానవ చరిత్రలో ఇంతవరకూ ఏ విప్లవ నాయకుడూ చెప్పని విషయం ఒకటి—తల్చుకుంటేనే హృదయం కంపించిపోయేటువంటి విషయం ఒకటి— ఈ మహావ్యక్తి ప్రస్తావించటం ఆరంభించారు. అది ఏమిటి?

విగ్రహమూ, చిత్రమూ లేని 'శూన్యం' శూన్యమా!

ప్రపంచంలోని ఏ విప్లవ నాయకుడూ చెప్పని ఒకే ఒక్క విషయం నాయక శిఖామణి చెప్పారు. అది ఏమిటి?

విగ్రహమూ, రూపచిత్రమూ వుండ కూడదు అని! అది కూడా పదమూడు వందల సంవత్సరాల క్రితం అన్నారు.

'ఉండ కూడదు'— అని చెప్పడమే కాదు. దేవతా విగ్రహాలు, దేవతా చిత్రములు వీటిని బ్రద్దలు కొట్టి, పార వెయ్యాలని చెప్పిన వారు మహాప్రవక్త.

ఊరికే మాట అనటం కాదు— అది క్రియలో ఆచరించి చూపించారు.

ఈ ఇరవయ్యో శతాబ్దిలో— సుప్రసిద్ధ ప్రజావిప్లవ నాయకుడు పెరియార్ (రామస్వామి నాయకర్) తమ స్వంత ఖర్చుతో వినాయకుని విగ్రహం నిర్మించిన వెనుకగదా— పగలగొట్టగలిగారు!

కాని నాయక శిఖామణి ఆ రోజుల్లోనే అత్యంత ప్రఖ్యాతి వహించిన 'కాబా' ఆలయంలోని 360 విగ్రహాలను తునాతునకలు చేశారు.

జా అల్ హక్కు వ జహకల్ బాతిల్ ఇన్నల్ బాతిల కాన జహూకా

"సత్యం దర్శనమిచ్చింది, అసత్యం అణిగి పోయింది. అసత్యమన్నది నిశ్చయంగా ఎప్పటికైనా అణగారి పోవలసినదే!"

అంటూ దివ్య ఖుర్ఆన్ ప్రవచనాలని పఠిస్తూ— తమ చేతులారా బరువైన ఆ శిలావిగ్రహాలని విసిరి పారేసి, ముక్కలు ముక్కలు చేసిన సాహసమూర్తి ఈయన.

ముస్లిమ్ ప్రజల ముఖ్య పండుగ బక్రీద్. దానినే ఈద్ పర్వదినం అని కూడా పేర్కొంటారు.

ఆ పర్వదినానికి ముఖ్యమైన కథానాయకులు ఎవరు?

ఇబ్రాహీమ్ (అబ్రహామ్)

ఇస్మాయీల్ (ఇష్మయేల్)

ఇబ్రాహీమ్ అనే మహనీయుడు ఇస్మాయీల్ అనే తన కుమారుని బలి యివ్వబోతుంటే (దైవం) నరబలి యివ్వకూడదు అని ప్రబోధించిన రోజే ఈ ఈద్ పర్వదినం.

ఈ ఈద్ పర్వదినానికి నాయకులగు ఇబ్రాహీమ్, ఇస్మాయీల్ మొదలగు ఉద్దండులయిన వారి కుడ్య చిత్రాలు కూడా ఆ 'కాబా' ఆలయంలో వున్నాయి.

అలాంటివారి చిత్రాలు కూడా ఉండరాదని, వాటిని తుడిచి

వేసిన వారు ఈ ధీరోదాత్తుడు. అలాంటప్పుడు ఈయనకి మించిన విప్లవ నాయకులు మరొకరెవరు?

అది కూడా ఎటువంటి భూభాగంలో? క్రూరత్వమూ, మూర్ఖత్వమూ, రక్తదాహమూ— ఈ మూడు ఘోషలతో దద్దరిల్లి పోతున్న అరబ్ దేశంలో....

సోవియట్ రష్యాలో సామ్యవాద సిద్ధాంతాలు మొగ్గతొడిగి వికసించి ఉండవచ్చు. దైవ భావన క్రెమిలిన్ భావనంలో అదృశ్యమై పోయి వుండవచ్చు! కాని 'మాతా మందిరాలనూ' (చర్చిలను), అందులోని విగ్రహాలనూ రూపుమాపాలన్న ధైర్యం వారికి కలగలేదు.

మన దేశంలో కూడా "శ్రీరంగనాథుని చిదంబరంలోని నటరాజుని ఫిరంగి నోట్లో దూర్చి — పేల్చే రోజు ఎపుడు రానున్నదో!...." అంటూ పాటలు పాడారు తప్ప, ఆఖరికి కుగ్రామంలోని వినాయకుని విగ్రహం కూడా కదపలేకపోయారు. పగలగొట్టటం వారికి సాధ్యమూ కాలేదు.

అటువంటిది పదమూడు వందల సంవత్సరాల క్రితం మొండివారూ, మూర్ఖులూ జన్మించిన భూమిలో 'కాబా' లోని విగ్రహాలను పగులగొట్టిన సంఘటనకి — సరితూగగల మరో సంఘటన చరిత్ర పుటల్లో ఉందా? ఈ దృశ్యాన్ని పోలిన మరో దృశ్యం ఈ అఖండ భూభాగంలో ఏమూలనైనా ఉందా ?

ముస్లిమ్‌లు తమ దండ యాత్రలలో సోమనాధ ఆలయం లోని విగ్రహాలని బద్దలుకొట్టి తునాతునకలు చేసివుండవచ్చు.

అవి అన్య దేశానికి, అన్య మతస్థులకు చెందిన విగ్రహాలు— అది రెండవ స్థానానికి చెందిందే

కాని తన స్వంత దేశంలో, తన పూర్వీకులు ప్రతిష్ఠించి పూజించిన విగ్రహాలని, తన పూర్వీకులయిన హజ్రతుల వారి చిత్రాలను తీసిపారెయ్యటమన్నది మహోజ్వలమైన— అపురూప విషయం.

ఎంత నాస్తికత్వం గురించి మాట్లాడినా, ఎంత వర్గ తారతమ్యాల గురించి చెప్పినా, మానవునికి హృదయపు లోతుల్లో, అట్టడుగున విగ్రహాలు, చిత్ర పటాలు అనగానే ఒక రకమయిన మూఢత్వమూ, భక్తిభావమూ కలుగుతూ ఉంటాయి.

నాస్తికులు దేవతా విగ్రహాలను పీకి పారెయ్యవచ్చు — కాని తమ శిలా విగ్రహాలను ప్రతిష్టించుకుంటున్నారే!

కుల మత భేదాలు పనికిరావు అని వాదించే వారు, భగవంతుని చిత్రపటాలు పీకి పారెయ్యండి అని ప్రబోధిస్తూనే— తమ ఛాయా చిత్రాలను గోడలకి వ్రేళ్ళాడ తియ్యండి— అంటున్నారు.

విగ్రహాలు, చిత్రపటాలు మొదలగునవి మనిషి మనసులోని బలహీనతలు.

ఈ బలహీనతలని పదమూడు వందల ఏళ్ళ క్రితమే— పెకళ్ళగించి, విసిరి పారెయ్యండి అని ప్రబోధించారు.

ఈ నాటికి కూడా విగ్రహాలు, చిత్రపటాలు వంటి బలహీనతలు లేకుండా, ఒక్క అక్షరమాలను, సిద్ధాంతాలను ప్రాతిపదికలుగా కలిగిన ఒక్క ఉద్యమాన్ని— మహోన్నతమయిన తిరుగుబాటు ఉద్యమాన్ని కోట్లాది ప్రజల చేత నడిపించ గలిగిన నిత్య చైతన్య మార్గం ఇస్లామ్.

విగ్రహాలు, చిత్రపటాలు వంటివి లేనపుడు, సౌందర్యాభి రుచి, విజ్ఞానాసక్తి వంటివి పోయి, ఒక శూన్యత, భావదారి ద్ర్యమూ వంటివి ఏర్పడుతాయి అనుకుంటారు. కాని అటువంటి భావదారిద్ర్యం గలవారు అనుకునే ముస్లిమ్ ప్రజానీకమే — ఈ యావత్ ప్రపంచానికి అద్భుతమైన, అపూర్వమైన వరాలు యివ్వ గలిగారు.

అల్ జిబ్రా వంటి బీజగణిత శాస్త్రానికి పునాదిరాళ్ళు వేసిన వారు ముస్లిమ్‌లు.

1,2,3,4 అని మనం యిప్పుడు లెక్కించి రాస్తున్న సంఖ్యా గణితాన్ని మొట్టమొదట ఆరంభించి, మానవజాతికి నేర్పినవారు వారే!

వాస్తుశాస్త్రంలో, శిల్ప విన్యాసంలో కొత్తరీతులు నేర్పిన వారు, కాగితపు పరిశ్రమను అభివృద్ధిపరచినవారు కూడా వీరే!

సిల్వర్ నైట్రేడ్, సెల్ఫూరిక్ ఆమ్లము వంటివి కనుగొన్న వారు కూడా వీరే.

వైద్యశాస్త్రంలో....

అల్ ఫారాబి రచించిన 'అర్రాస్' అనే శస్త్రచికిత్స.

ఇబ్నాసీనా (Avesena) రచన 'కానూన్'.

అలీయిబ్నా అబ్బాసీ వ్రాసిన 'కితాబుల్ మాలికి'.

ఇవి వైద్యశాస్త్రంలో అతి ముఖ్య ప్రామాణిక మౌలిక గ్రంథాలు.

కవితా గానంలో,

'ముతనబ్బీ' మొదలు, నిన్న మొన్నటి ఇక్బాల్ దాకా — అద్భుతమైన కావ్యరసానుభూతిని ప్రజానీకానికి అందించారు.

అల్ఫ్ లైలా వ లైలా.... అను వెయ్యిన్నొక్క రాత్రులు, లైలా-మజ్నూ, అన్ దరతుల్, హామ్మా-- ఇవన్నీ ప్రపంచానికి వారు అందించినటువంటి అపూర్వమయిన సాహిత్య నిధులు.

ఇటువంటి గొప్ప సాహిత్య సంపద అనేక దేశాలలో వుండవచ్చు.

కాని, ఇటువంటి విజ్ఞాన సంపదని, అపురూప సాహిత్యాన్ని అరబ్ దేశీయులు, ఆ చుట్టుపక్కల నివసించేవారూ సృజించారు అంటే అందులో ఒక ప్రత్యేకత, ప్రతిభా ఉన్నది.

ఎడారి ప్రదేశం.

నిప్పులు చెరిగే ఎండ.

నిరంతర శ్రమ, కష్టభూయిష్టమయిన దైనందిన జీవిత విధానం....

వీటికి తోడు 'నిరక్షరకుక్షులు' చదవనూ, రాయనూ చేతగాని నిరక్షరాస్యులు—అని పిలుపించుకోవటంలోనే ఒక ఘనత, గౌరవమూ కలదు అనుకునే అహంకారపూరితులు. మాత్సర్య

పూరితులయిన ఒక జాతి, ఒక తెగ యిటువంటి కీర్తి శిఖరాలని అధిరోహించ కలిగిందీ అంటే, అది ఇస్లాం వల్లనే సాధ్యపడింది.

ఇస్లామ్‌ని నేను ప్రేమించటానికి ఇది ఒక్కటే కారణం కాదు. ఇంకొక గొప్ప విషయం కూడా వున్నది.

అది ఏమిటి?

ఇతర భాషలలో దైవ ప్రవక్తలు

హిందూ మతమూ, లేక వైదిక మతమును గురించి పేర్కొన్నప్పుడు, దశావతారములు, ఋషులు, మునీశ్వరులు అందరూ ఈ పుణ్యభూమిలో జన్మించిన వారే అయివుంటున్నారు.

ఒక్క అవతార పురుషుడు కూడా రష్యాలోనో, చైనాలోనో లేక యితర దేశాల్లోనో జన్మించినట్లు- ఎక్కడా చెప్పటం జరగలేదు.

పురాణాల్లో కూడా ఇతర దేశాలకి సంబంధించిన సంఘటనలు గాని, కథలు గాని, అద్భుత విషయాలు గాని ఉన్నట్లు ఎక్కడా కనిపించదు.

అద్భుతమయిన సాహిత్య సంపద వలె భావింపబడు యూదుల మత గ్రంథము తౌరాత్‌లోనూ, క్రీస్తు మతస్థులు పరమ పుణ్య గ్రంథమని ఆరాధించే బైబిలులోనూ దీర్ఘదర్శులు, మత ప్రయోక్తలు పాలస్తీనా నగరపు చుట్టుపట్ల ప్రదేశం నుంచి వచ్చినట్లుగానె మనకు కనపడుతూ వుంటుంది.

బుద్ధుని జాతక కథల్లోనూ యిదే మాదిరిగా భారతదేశంలో.

అది కూడా ఉత్తర భారతంలో ఈ సంఘటనలు జరిగినట్లు కనిపిస్తూ వుంటుంది.

జైన మతంలోని తీర్థంకరులందరూ యించుమించు ఉత్తర భారతంలో జన్మించిన వారే! దక్షిణ ప్రాంతానికి వచ్చి వున్నారు తప్ప, వారిలో ఏ ఒక్కరూ భారతదేశపు ఎల్లలు దాటివెళ్ళలేదు.

సిక్కు మతంలో కూడా.... పంజాబ్ దాటిన– ప్రమోక్తలు లేరు.

కన్ఫ్యూషియస్, పార్శీ, టావో ఇత్యాది ఏ మతానికి చెందిన ప్రవక్తలయినా ఆ మతం జన్మించిన దేశపు ఎల్లలు, జన్మస్థానం వదిలి ఇతర దేశాలకి వచ్చినట్లు ఎక్కడా ఉదహరింపబడలేదు. అలా వొదిలి రావటాన్ని ఆమోదించినట్లు కూడా ఎక్కడా లేదు.

కాని, ఇస్లామ్ మార్గం ఒక్క దాంట్లోనే ప్రపంచంలోని చాలా ప్రాంతాలకి ధర్మప్రబోధకులు ప్రత్యక్షంగా వెళ్ళారన్నది అందరూ వొప్పుకున్న విషయం.

బైబిల్‌లో మానవులు— ప్రపంచంలో పలుప్రాంతాలకి చెల్లాచెదరుగా- పారిపోవటానికి కారణం అయిన ఒక కథ చెపుతుంటారు.

ఆకాశానికి అంటుకునేటంత ఎత్తయిన గోపురం భూమి మీద నుంచి కట్టి, స్వర్గానికి వెళ్ళటానికి ఇజ్రయీల్ ప్రజలు అధిక శ్రమతో ఒక ప్రయత్నం ప్రారంభించగా, అది చూసి భగవంతుడు కుపితుడై, ప్రజలని చెల్లాచెదరు అయేటట్లు తరిమి కొట్టి, ఈ భూమండలంలోని పలుప్రాంతాలకి వెళ్ళిపోయి, పలు

భాషలు మాట్లాడండి— అని శిక్షించినట్లు ఒక కథ చెబుతూంటారు.

కాని, మత ప్రబోధకులు తమ మాతృ భాషలోనే సందేశాలు ప్రచారం చేశారన్నది కూడా స్పష్టంగా చెప్పి ఉండలేదు.

దానికి బదులుగా, ముస్లిమ్‌ల దివ్య ఖుర్ఆన్ నిర్వచిస్తూ ఉంది :

> "(ప్రవక్తా!) అల్లాహ్ మీద సత్య ప్రమాణంగా నీకు పూర్వం కూడా వివిధ జాతులలో మేము ప్రవక్తలను పంపి ఉన్నాము. (దివ్య ఖుర్ఆన్—16:63)
>
> (ప్రవక్తా!) నిశ్చయముగా.... మేము మీకు పూర్వం అనేకులని ప్రవక్తలుగా పంపి వున్నాము. వారిలో కొందరి చరిత్రలను మేము మీకు తెలిపాము, కొందరి చరిత్రను మీకు తెలుపలేదు. (—40:78)

అరెబియా, సిరియా, ఇరాక్ ప్రాంతాల్లో సంచారం సలిపిన, దైవ సందేశహరుల పేర్లు మాత్రమే కొన్ని దివ్య ఖుర్ఆన్‌లో ఉదహరింపబడినా మత ప్రచారకులు ఆ ప్రాంతాలలో, ఆ భాషలో మటుకె బోధించారని— చెప్పబడి లేదు— ఆ దివ్య గ్రంథంలో.... దానికి బదులుగా:

> గట్టిగా హెచ్చరికలు చేసే (మా యొక్క) ప్రవక్తలు ప్రవేశించని ఏ జాతి అయినా (ఈ భూమిపై) వుండి ఉండదు. (—35:24)
>
> జాతి మాత్రమే కాదు— ప్రపంచంలోని ప్రజలు ఎన్ని భాషలు మాట్లాడుతారో—అన్ని భాషలలోనూ సత్యాన్ని,

మంచిని ప్రబోధించే దూతలని దైవం పంపివున్నాడు.
(–14:4)

అని దివ్య ఖుర్ఆన్ నిర్వచించింది.

ఒకే ఒక దైవం.

దాన ధర్మం.

పరుల క్షేమం.

చెడు నడత నుండి విమోచనం.

ఇటువంటి సార్వజనీనమయిన అనేక విషయాలను ప్రబోధించటానికి (భాష, ప్రాంతము అన్న తారతమ్యం లేకుండా) ప్రవక్తలు, సత్య సందేశహరులు, ఎన్నుకున్న ఒకే ఒక మార్గం ఇస్లామ్ మార్గం.

ఈ కారణం చేత ఇస్లామ్ అన్నది నాకు అభిమాన పాత్రమయింది.

ఈ మానవతా వాది ప్రవచనాలలో మరికొన్ని అంశాలు నా హృదయాన్ని గట్టిగా బంధించినవి....

అవి ఏమిటి?

అద్భుతములు చెయ్యని అద్భుత నాయకుడు

మతాధినేతలు మత మార్గదర్శకుల వంటి వారిని ప్రజలు తేలికగా నమ్మరు. వారు మాయలు, మంత్రజాలాలతో అతీంద్రియ శక్తులూ, మహత్తులు వంటివి చేసినపుడు ప్రజలు వారి ఘనతని నమ్ముతారు.

అతీంద్రియ శక్తులు ప్రాతిపదికగానే దేవుని మీద భక్తి, విశ్వాసాలు కలిగి ఉంటున్నారు సామాన్యులు,

మంచి వారికి సుఖప్రదమయిన జీవితం.

పాపులకి— రోగాలూ-కష్టాలు.

ఈ విధంగా చెప్పినప్పుడే.... మనిషి మంచి నడవడికగల వాడుగా బ్రతకటానికి, ప్రయత్నించి, ముందుకొస్తున్నాడు!

అందుచేత సనాతన పద్ధతులు, ఆది గ్రంథాలు, పురాణాలు, ఇతిహాసాలు, బైబిల్, జాతక కథలు ఇత్యాది వాటన్నిం

జీలో మత ప్రయోక్తలు, అద్భుత శక్తులు, అతీంద్రియశక్తులు ప్రదర్శించిన గాథలు కనిపిస్తూ వుంటాయి.

అద్భుత శక్తులు, భూతప్రేతాల కథలూ వంటివి మిక్కుటంగా లేని జీవితం— మహాప్రవక్త జీవితం ఒక్కటే.

అదే కాదు- "దైవం నుండి మీరు ఏ అద్భుత శక్తులని పొంది వున్నారు?" అని అడిగిన వారికి-'దివ్య ఖుర్‌ఆన్ అనేటు వంటి అద్భుతమయిన దానిని' అని వారికి చూపించారాయన.

మంత్ర తంత్రాల మీద నమ్మకం లేని, మహోత్తమమైన భావ విప్లవం పైననే నమ్మకం ఉంచిన ఒకే ఒక్క విప్లవ మత ప్రయోక్త అగ్రజులు.

ఇంకొక విశేషం (అంశం): ఏ మత ప్రయోక్తా- మత మార్గం బోధించిన ఏ ఆచార్యులూ సైనికాధిపత్యం వహించి వుండలేదు.

సహనశీలి, సౌమ్యుడు, శాంతి దూత, మహాపరాక్రమంతో పోరు సలిపినవారు కూడా! ఇలాంటి వ్యక్తిగా ఒక్క అగ్రజునే పేర్కొనవచ్చు,

బద్ర్ లోయ యుద్ధం.

యూదుల కైనుకా కోట ముట్టడి,

అల్ సవీల్ యుద్ధం,

ఉహద్ యుద్ధం.

తబూక్ పోరాటం.

కైబర్ పోరాటం.

అను పలువిధములయిన పోరాటములు సల్పిన మహా పరాక్రమవంతుడు, వీర శిఖామణి అగ్రజులు (సఅసం).

నూతన మార్గానికి అధినేత, అదే సమయంలో- వీరాధి వీరుడు- అని ఖ్యాతిగాంచిన ఘనత అగ్రజులు (సఅసం) కొక్కరికే లభించింది ఈ మానవ జాతి చరిత్రలో.

సైనిక వ్యూహంలో, యుద్ధ తంత్రంలో ఆయన ఆరితేరిన వారు అనీ....

ఆయన తన మార్గం ద్వారా ప్రబోధించిన విధానాలు, పౌరుషానికీ, శౌర్యానికీ, ఆత్మగౌరవానికీ పునాదులు వేసినవనీ మనం గ్రహించాలి.

పోరాటం జరుగుతున్నప్పుడు, ఈ యుద్ధము శత్రు దేశాన్ని ఆక్రమించి పట్టుకోటానికి జరుపుతున్నాము, ప్రత్యర్థిని పరాజితుని చెయ్యటానికి జరుపుతున్నాము—అని అనుకుంటారు చాలామంది.

కాని జిహాద్— దైవ మార్గంలో నిరంతర కృషి జరుపుతూ ప్రాణ త్యాగానికైనా సిద్ధమవడం— ద్వారా పోరాటం పవిత్రమయినది అన్న భావానికి, అభిప్రాయానికి ప్రాణం పోసిన వారు, పునాది వేసిన వారు అగ్రజులు.

పోరాటంలో వీర మరణం పొందిన వారిని "షహీద్"లు, అమరగతులు అని పిలిచి ఘనంగా గౌరవించారు.

యుద్ధంలో వెన్నిచ్చి పారిపోవటం, తళతళ మెరిసే కరవాలపు పదునుకు జడిసి వెనక్కి తగ్గటం, పిరికితనంతో భయపడటం, ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనుకోవటం— యివన్నీ "నరకా

నికి మార్గాలు" అని ప్రబోధించి, పౌరుషానికి, వీరావేశానికి బీజాలు వేసిన ఆణిముత్యము- ఈ మానవాగ్రణి.

ఈ కారణం వల్లనే స్పెయిన్ నుంచి చైనా వరకు, అపజయమే ఎరగని, విజయపతాకను ఎగరవేయగలిగారు ముస్లింలు.

ఆ మాననీయుడు చూపించిన మార్గం నుంచి ముస్లిమ్ ప్రజానీకం దారితప్పటం చేతనే పౌరుషమూ, భుజ బలమూ ప్రాతిపదికగా గల జీవన సరళిని కోల్పోయి, విజయపరంపరలకు బదులు అపజయాలను ఎదుర్కొంటున్నారు- అన్నది చరిత్ర చెపుతున్న సత్యం.

ఈ మహాప్రవక్త-నిరూపించిన మరొక చారిత్రక సత్యం.... అన్నిటిలోనూ మహోన్నతులు అనుకున్న రోమన్ వీరులని.... పరాజితులని చెయ్యగలగటం.

సిరి సంపదలతో, సుసంపన్నమైన, పరాక్రమవంతులైన సామ్రాజ్యాధిపతులు రోమనులు.

కాని- ముహమ్మద్ ప్రవక్త ...సల్లల్లాహు అలైహివసల్లం ....ఎడారిలోని ఇసుకరేణువుల నుంచి వచ్చిన బీద నాయకులు.

ఆయన అశ్వరూఢులై పోరాటానికి వెళ్ళిన గుర్రాల్లో ఒక దానికి కూడా తోలు. పట్టా, జీను వంటివి లేవు. పాతగుడ్డ పీలికలు తాడులాగా పేని గుర్రానికి కళ్లెం వలె వాడేవారు.

రోమన్ చక్రవర్తులు బ్రహ్మాండమయిన రాజప్రాసాదాల్లో వుండి యుద్ధం నడిపిస్తూ వుండేవారు. ఈ నాయక శిఖామణి పూరిగుడిసెలలో నుండి ప్రత్యర్థులని ఎదుర్కొన్నారు. అయినను విజయం ఈ మాననీయుడినే వరించింది.

సన్యాసం స్వీకరించి సర్వసంగ పరిత్యాగం చేసి, జీవించటం సులభమే! కాని అరేబియా, దానికి చుట్టుపక్కల దేశాలని ఒక్క తాటిపై నడిపించిన మహారాజయి కూడా, ఒక బీద వాడుగా, సర్వసంపదలూ త్యజించిన వాడుగా, పూరి గుడిసెలో జీవితం గడిపారు— అన్నది తలుచుకున్నప్పుడు, కళ్ళు చమరుస్తాయి. గుండెల్లో ఏదో తెలియని ప్రేమవాహిని వుప్పొంగి కన్నీళ్ళ రూపంలో బయలుపడుతుంది.

ఈ మహానాయకుడు విగ్రహాలని తునకలు చేసిన ఒక మహా విప్లవవాది కావడమే కాదు ఇంకొక మహోన్నతమయిన, అనూహ్యమయిన కార్యం చేశారు. అది ఏమిటి?

భగవంతుని కుమారుడా

ఏసు (ఈసా) ప్రవక్త!

విగ్రహాలని పగలగొట్టి, రూప చిత్రాలని తుడిచివేయటమే గాక, ఈ మహాప్రవక్త చేసిన గొప్ప విప్లవ కార్యం.... ఆ కాలంలో వున్నటువంటి ఇంకొక బలీయమయిన నమ్మకాన్ని కూడా ఈయన ఖండించారు.

తండ్రి....

కుమారుడు....

పరిశుద్ధాత్మ....

అను యీ మూడింటిలో పరిపూర్ణ విశ్వాసం కలిగి ఉండటమే క్రైస్తవ మత తత్త్వము— అదే క్రీస్తు మతము.

పాపులను రక్షించడానికి— మానవుల పాపములను తానే మోసి. యాతనలనుభవించి, సిలువ వెయ్యబడి హింసకులోనై, మరణించి, మూడవ రోజున తిరిగి బ్రతికి, పరమ పితకు కుడి భాగాన సింహాసనా రూఢుడయ్యాడు— అని క్రైస్తవుల విశ్వాసము.

1. ఏసు- భగవంతుని కుమారుడు.

2. ఆయన మరణంలోనించి తిరిగి జీవం పొందారు.

—ఈ రెంటినీ విశ్వసించని వారు, క్రైస్తవులు అవటానికి సాధ్యం కాదు— అవలేరు.

ఈ రెండు విశ్వాసాల ఆధారంగా క్రీస్తుమతము ప్రబలంగా స్థిరపడిపోయిన కాలంలో, మహా నాయకుడయిన ప్రవక్త ఈ సిద్ధాంతాలని తిరస్కరించారు.

ఏసు భగవంతుని కుమారుడు కాదు.

దివ్య దూత- మహాప్రవక్త.

క్రైస్తవ మతంలోని - 'దీర్ఘదర్శకులు' అని పిలువబడిన వారు ఇస్లామ్‌లో 'ప్రవక్తలు' - అని పిలువబడుతున్నారు. వారి వారి పేర్లలో- కొద్దిగా తప్ప మార్పులు లేవు.

ఆదమ్ (ఆదామ్)	ఇబ్రాహీమ్ (అబ్రహామ్)
ఇస్మాయీల్ (ఇస్మయేల్)	ఇస్హాక్ (ఈసాక్)
యాకూబ్ (యాకోబ్)	యూసుఫ్ (యోసేబ్)
మూసా (మోజెస్)	హారూన్ (అరోన్)
దావూద్ (దావీదు)	సులైమాన్ (సాలమన్)
యూనుస్ (యోనా)	ఇల్యాస్ (ఎలియా)
జకరియ్యా (జకరయ్య)	

— ఈ విధంగానే ఏసుని ఈసా అని ... ముస్లిములు పిలుస్తూంటారు.

అదే కాదు- వారు ఆయన ఒక ప్రవక్త, దైవ సందేశహరుడన్న సిద్ధాంతాన్ని విశ్వసిస్తారు.

క్రైస్తవ మతస్థులకీ, ఇస్లామీయుల మత విశ్వాసాలకీ మధ్య గల వాద ప్రతివాదాల గురించి ఇక్కడ చర్చించటం నా అభిమతం కాదు. నేను దీనంతటినీ వేరేదృష్టితో చూస్తున్నాను. ఆనాడు దృఢంగా, లోతుగా పాతుకుపోయిన ఒకానొక సిద్ధాంతం, మత విశ్వాసం, అంతకంటే బలమైన వాదంతో తునాతునకలుగా ఖండించబడినది, తిరస్కరించబడినది.

తప్పుడు వాదం తిరస్కరించబడినదే తప్ప ఈసా (ఏసు) ప్రవక్తకి ఏవిధమయిన నిరాదరణగాని, న్యూనతగాని ఆపాదించడం జరగలేదు:

పరిశుద్ధ ఆత్మ ద్వారా ఈసా (అస్సలాం)కు బలం చేకూర్చడం జరిగింది.

ఆయన ద్వారానే ఒక పవిత్ర గ్రంథం ఇంజీల్ (బైబిల్) ప్రసాదించబడినది.

— అన్నదంతా అల్ కితాబ్ (దివ్య ఖుర్ఆన్) మిక్కిలి గౌరవించి ప్రస్తావించింది.

అదేమాదిరి ఇతర మతములలోని సిద్ధాంతాలని ఖండించినప్పటికీ మనిషి సాటి మనిషికి చూపవలసిన మర్యాదమన్ననలు

ఆయా ధార్మిక వ్యక్తిత్వాలకు తప్పక చూపవలసిన కనీస కర్తవ్యం అని అగ్రజులు నిబంధన ఏర్పరిచారు.

మరొక మతానికి చెందిన ఒక వ్యక్తి మరణించగా, ఆ మృత దేహాన్ని తీసుకు వెళుతున్నప్పుడు, ఆ అంతిమ యాత్రలో ముందు నడిచి, మృత కళేబరం పట్ల చూపవలసిన మర్యాదను, అభిమానాన్ని వెల్లడించారు అగ్రజులు.

తప్పుడు భావనల ఖండన వేరు.

వ్యక్తిత్వాలకు ఇచ్చే మర్యాద వేరు.

ఈ రెంటినీ —కలగాపులగం చెయ్యకుండా, సమాన దృష్టితో, చూడగలిగిన తులామాన సదృశమైన ఒక విశాల న్యాయ దృక్పథాన్ని ఇచ్చిన వ్యక్తి, మానవులలో తలమానికం వంటి వారు— అగ్రజులు.

ఎమర్జన్సీ కాలంలో 'మీసా' (MISA) కారణంగా నేను నిర్బంధానికి లోనయి పక్క మీదపడుకునే చాలా రోజులు గడిపాను. ఆ సమయంలో ప్రపంచంలోని అన్నిమతాలని, వాటి విధానాలని, ఆ మతాలలోని మూల అర్థాలని, సూక్ష్మభావాలని మిక్కిలి శ్రద్ధతో అధ్యయనం చేశాను.

మా కుటుంబం లోని వారు— పాపం ఎక్కడెక్కడో తిరిగి, ఆయా మత గ్రంథాలన్నిటినీ సేకరించి తీసుకొచ్చి యిచ్చారు. అందులో కొన్ని గ్రంథాలు నా ముస్లిం స్నేహితులు (ముస్లింలు అని పిలువబడు ముస్లిమ్‌లు) తమ స్వంత ఖర్చుతో కొని తీసుకొచ్చి యిచ్చారు.

ఆ మత గ్రంథాలని, వాటిలో నిగూఢమై వున్న విషయాలని చదివి ఆకళించుకున్న వెనుక, వాటన్నిటిలోకి నా హృదయాన్ని ఆయస్కాంతం వలె పట్టి లాక్కున్న గ్రంథం— "అల్ ముతహ్హరా" అయిన- అల్ ఖుర్ఆన్ ఒక్కటే.

అది ఎలా అంటే?

అల్ ఖుర్ఆన్‌లోని

రూపరహితమైన విశిష్టత

మత గ్రంథాలని పలురకాలుగా విభజించవచ్చు. ఒక్కొక్క గ్రంథం గురించి ఒక్కొక్క విశిష్టతను చెబుతారు.

హిందూ మతము అని పిలువబడు వైదిక మత గ్రంథాలన్నిటిలో మునీశ్వరులూ, ఋషిపుంగవులూ మొదలగువారు భగవంతుని గూర్చి పాడి, స్తుతించిన స్తోత్ర గానములే.

సముద్రగర్భంలో కలిసిపోయిందని చెప్పబడే యూదు మతగ్రంథములోనూ, క్రైస్తవ మత గ్రంథమయిన బైబిల్‌లోనూ మత ప్రబోధకుల జీవిత చరిత్రలూ, వారి బోధనలూ వుంటాయి.

ఈ విధంగా మత గ్రంధాలలో చాలా భాగము. వినికిడి వల్లా, అనువంశికంగా ఒక తరం నుంచి మరో తరానికి అందించబడుతున్న స్తోత్రగానాలు, చారిత్రక అంశాలూనూ.

దివ్య ఖుర్ఆన్, మహాప్రవక్త (సఅసం) చేత రచించబడి పొందుపరచబడినది కాదు. ఒక తరం నుంచి మరో తరానికి

వినికిడి ద్వారా అందించబడిన హితోపదేశాల కూర్పు కూడా కాదు. ఇదే గాక చరిత్ర పూర్వకమయిన సంఘటనల గ్రంథం అంతకన్నా కాదు.

మహామహిమాన్వితుడయిన అల్లాహ్ యొక్క లౌహుల్ మహ్‌ఫూజ్ అనే మహత్తుపూర్వకమయిన రక్షిత గ్రంథం వుంది.

ఆ ఉద్గ్రంథం నుంచి దైవదూతలలోకెల్లా ఉన్నత స్థానం గల జిబ్రీల్ (అలైహిస్సలాం) ద్వారా మహాప్రవక్త హృదయ పీఠంపై అవతరింపజెయ్యబడి ఆయన నోటి గుండా పైకి వెలువ రింపబడిన, పఠించబడిన అమృతతుల్యమయిన, పరమ పవిత్ర మయిన ఆదేశాలను పొందుపరచబడిన గ్రంథం ఇది.

—ఇటువంటి విశ్వాసమూ— దృఢమయిన నమ్మకమూ కలిగి ఉన్నారు ముస్లిమ్‌లు.

అందువల్ల దివ్యఖుర్ ఆన్ అను పవిత్ర గ్రంథం మానవ విరచిత గ్రంథం కాదు. అది దైవ వాణి, దైవికంగా అవతరింప బడిన ఉద్గ్రంథం. ఈ విషయంలో సుస్థిరమయిన అచంచల మయిన విశ్వాసం కలిగివున్నారు ముస్లిమ్‌లు.

ఈ దివ్య మార్గ ప్రబోధానికి ఎందరో— ఎన్నో కోణాల నుంచి వివిధ రకాల వ్యాఖ్యానాలు రాసి ఉన్నారు. ఆ దివ్య గ్రంథంలోని ఉత్కృష్టత, గణనీయత అనూహ్యమయినది. కాని, నాకు ఆ దివ్య గ్రంథంలో ప్రత్యేకంగా కనపడే అంశం— "నాద తరంగాల్లోని ఒక రకమయిన లయ విన్యాసం" ఆ లయ విన్యాసమే— నా చెవులలో అమృతం చిలకరిస్తూ ప్రతిధ్వనిస్తూ ఉంటుంది.

ఆ దివ్య గ్రంథ పఠనాన్ని విన్న ఎందరో ఆ నాద తరంగాల మాధుర్యానికి పరవశులై— మానసిక మార్పు పొంది ఆ మార్గాన్నే అనుసరించి ఉన్నారు.

నాదానికి అంతశక్తి వుందా? నాద ప్రభావం అంతమార్పు కొని తెస్తుందా?— అని అడగవచ్చు. అవును. నాదమే ఈ ప్రపంచానికి మూలాధారం.

"ఓమ్ ... అను ప్రణవ మంత్రానికి ఓంకారానికి- నాదమే మూలమ్" అని హిందువుల నమ్మిక.

"ఆదిలో మాట పుట్టింది," అని బైబిల్ చెపుతున్నది.

ఆ దివ్య గ్రంథంలోని నాదం— ఒక కావ్యగానం....చిత్ర లేఖనంలోని సౌందర్యం— కల్పనా ప్రపంచంలోని సాహిత్య పరిమళం.

ఏమిటి? ఇంతటి అపూర్వమైన అనుభూతి ఆ గ్రంథ నాదంలో వుందా? అని యీ కాలంలోనే కాదు — ఆ రోజుల్లో కూడా ఎందరో ప్రశ్నించారు.

అందుకు వారికి చెప్పవలసిన సమాధానం, అడగవలసిన మాట ఒక్కటి వుంది. "ఇదే మాదిరి— ఈ దివ్య గ్రంథాన్ని పోలిన దానిని మరొకటి- సృష్టించగలరా?" అని!

అటువంటి వ్యర్థ ప్రయత్నాలు ఆ కాలంలోనే చేశారు. ఆదిలోనే అవి విఫలమయి, ప్రయత్నించిన వారు పరాజితులై పోయారు. కాదు— అని అనగలరా?

ఇన్నా అతయ్‌నా కల్ కౌసర్ ఫసల్లి లిరబ్బిక వన్‌హర్

ఇన్నా షానిఅక హువల్ అబ్తర్

(అల్ ఖుర్ఆన్ 108:1-3)

ఈ మాదిరి అందమైన, లోతైన, అతి నిరాడంబరమైన, ఉదారభావనా పటిమతో, గంభీర పదజాలంతో రచన సాగించా లని అరబ్ దేశంలో- మహా మహా పండితులు ప్రయత్నం చేసి విఫలత చెందారు—

మాహాజా కలాముల్ బషర్ — ఇవి మానవుని నోటి నుంచి వచ్చిన మాటలు కాజాలవు — అని ఎలుగెత్తి పలికారు. ఓటమిని అంగీకరించారు. దీనికి ఇస్లామీయ చరిత్రే సాక్ష్యం.

> మానవులు, జిన్నులు ఒక్కటయి దివ్యఖుర్ఆన్‌లాంటి దాన్ని దేన్నయినా రచించ ప్రయత్నాలు చేసినా, వారు అటువంటి దాన్ని రచించ లేరు; వారందరూ కలసి పరస్పరం సహకరించుకున్నా సరే.
>
> (దివ్యఖుర్ఆన్-17:88)

దివ్యఖుర్ఆన్‌లోనే దాని గుణవాచకాలయిన పేర్లున్నాయి, అవి ఆ గ్రంథపు ప్రాశస్త్యం గురించి చాటుతున్నాయి, వాటిని యిక్కడ పొందుపరుస్తున్నాను.

అల్ కితాబ్ = దివ్యగ్రంథం

హబ్లుల్లాహ్ = అల్లాహ్ పంపిన త్రాడు.

అల్‌బయాన్ = దివ్య వివరణ.

అల్ బుర్హాన్ = విస్పష్టమయిన ఆధారం.

అల్ ముహైమిన్ = రక్షక సాధనం,

అల్ ముబారక్ = శుభదాయకం.

అల్ ముసద్దిక్ = సత్యనిరూపణ.

అజ్ జిక్రా = సదుపదేశం.

అన్నూర్ = దివ్యకాంతి.

అల్ బసాయిర్ = జ్ఞానప్రకాశం,

అల్ హుదా = సరళమార్గం,

అర్ రహ్మత్ = దైవకారుణ్యం.

అష్ షిఫా = సంజీవి (నివారిణి).

అల్ మౌఇజత్ = మంచిమాట,

అల్ హుక్మ్ = న్యాయశాసనం.

అల్ ముబీన్ = దేదీప్యమానమైనది, విస్పష్టమయినది.

అల్ అరబియ్యా = అరబీ భాషలోనున్నది.

అల్ హిక్మత్ = విజ్ఞత, వివేచన.

అల్ హక్క్ = సత్యము.

అల్ కయ్యూమ్ = సుస్థిరమైనది.

అల్ ఫుర్కాన్ = ప్రామాణికతా సాధనం, గీటురాయి.

అత్ తన్జీల్ = (దైవం తరఫున) అవతరించినది, అవతరింపజెయ్యబడినది,

అల్ హకీమ్ = వివేచనా పూర్వకమయినది.

అజ్ జిక్ర్ = జ్ఞాపిక.

అల్ బషీర్ = శుభవార్త నిచ్చేది.

అల్ నజీర్ = హెచ్చరించేది

అల్ అజీజ్ = శక్తివంతమైనది.

అర్రూహ్ = జీవమున్నది

అల్ మజీద్ = గౌరవనీయమయినది.

అల్ కరీమ్ = ఘనత గలది,

అల్ ముకర్రమా = ఆదరణీయమయినది.

అల్ అజీబ్ = ఆశ్చర్యపూరితమైనది.

అల్ మర్ఫూఅ = ఉన్నతమయినది.

అల్ ముతహ్హార = పరిశుద్ధమయినది.

అన్ నీ'మత్ = గొప్ప వరం

ఇదే కాకుండా, ఖుర్ఆన్ అను అరబీ మాటకు "పఠించబడేది, పారాయణం చేయతగినది" అనేదే అసలు అర్థం. "ఇది కంఠస్థం చేయతగినది, మోక్షప్రదాయిని— అన్న అర్థం కూడా వుంది .... అవును, ప్రపంచ ప్రజానీకంలోని- బుద్ధి జీవనుల మధ్య ఎక్కువగా పఠించబడేది ఈ దివ్యగ్రంథమే.

నిరక్షరాసి అనే దానికి
కొత్త ఉన్నతభావం

దైవం పంపిన పవిత్రమైన ఖుర్ఆన్‌ని మొట్టమొదట పఠించిన నాయక శిఖామణి అయిన మహాప్రవక్త ఒక 'ఉమ్మి' — నిరక్షరాస్యుడు, రాయటమూ, చదవటమూ రాని పామరుడని విని ఉన్నాము.

'ఉమ్మి' లేక 'అక్షర శూన్యుడు' అంటే తెలివిహీనుడు. జడుడు అని అర్థం కాదు. చదవనూ, రాయనూ చేత గాకపోయినా— అపార జ్ఞాపకశక్తి. గ్రహణశక్తి గలిగిన వారిని ఉమ్మీలు అని అనేవారు.

మన భాషలో కూడా కొత్త పద్య పాదాలను, కొత్త వాక్యాలను ఇంకొకరు చెప్పినపుడు ఒక్కసారే విని, అది వెనువెంటనే అప్పచెప్పగలిగినవారు ఏక సంథాగ్రాహి అని పిలువబడుతుంటారు.

అలాగే కొత్త పద్య భాగం గాని, వచనంలో వాక్యాలుగాని

ఎదుటివారి వారి ముఖతా రెండుసార్లు విని వెంటనే అప్పజెప్ప గల గ్రహణ పారిణీలువున్నారు.

తిప్పి తిప్పి నాలుగుసార్లు చెప్పగా విని, దానిని అప్పజెప్ప గలవారూ ఉన్నారు.

ఇవన్నీ మన ప్రాచీన భాషలలో గ్రహణశక్తి, ధారణశక్తి, ఇంకా మన భాషా సంప్రదాయాలలో ఆశుకవిత్వం, అవధానం లాంటివి ఉన్నాయి. వీటిని జన్మతః లభించిన అపూర్వప్రతిభా సంపత్తి అని పొగడుకుంటూ ఉంటారు.

కాని వందలాది అద్భుతమయిన అరబీ కవితలని ఒకే గోష్ఠిలో ఒక్కబిగిన ధారావాహికంగా, అప్పజెప్పే ధారణశక్తి, స్మరణశక్తి గలవారు ఆ ఉమ్మీలు— నిరక్షరాస్యులు!

కేవలం కవిత్వం చెప్పటంలోనే కాదు, గణితంలో కూడా వారు దిట్టలు పెద్దపెద్ద చదువులు చదివినవారు 214ని 314 బెట్టి హెచ్చించండి అంటే. పెద్ద కాయితమో, పలకో పుచ్చుకు గబగబ హెచ్చవేత మొదలుపెడతారు.

కాని, అక్షరజ్ఞానం లేని ఆ పామరులు- ఉమ్మీలు.రెండు క్షణాల్లో జవాబు చెప్పేస్తారు నోటి లెక్కతో. ఆ గుణించగల ప్రతిభ, నేర్పు మనసులోనే వుండి, క్షణంలో గుణించి చెప్పెయ్యగలుగుతుంటారు— గణిత శాస్త్రజ్ఞులకి మించిన మేధాశక్తితో.

ఒక్క లెక్కలూ—డొక్కలూ లోనే కాదు. తమ తండ్రి' తాత ముత్తాత, ముత్తాతకి తాత అంటూ పది పదిహేను తరాల వారి పేర్లను వారి చరిత్రను క్రమానుగతంగా చెప్పగలిగిన ప్రతిభ కలవారు ఆ నిరక్షరాస్యులు.

"ఫలానా వాని కొడుకు పల్లి, ఫలానా వారి కూతురికి పుట్టిన ఫలానా వ్యక్తి".... అంటూ గబగబ కొండ మీంచి జాలు వారే జలపాతంలాగా తమ తమ కుటుంబ చరిత్రలు వర్ణించి చెపుతూంటారు.

అదేవిధంగా ఆకాశంలోని నక్షత్రాల పేర్లు, అవి ఎటు నుంచి ఎటువైపుకి మారేదీ ఇత్యాదివి చెపుతుంటారు.

పట్టభద్రులై, ఉన్నత విద్య నభ్యసించి, బోలెడు డిగ్రీలు సంపాయించి, పుస్తకాలు చూసి చూసి చెప్పే విషయాలు, పుస్త కాల ముఖం ఎరగకుండానే తమ స్మరణశక్తి! ధారణ శక్తి ద్వారా చెప్పగల 'తెలివీ-ప్రతిభా'కల వారికే ఉమ్మీలు- నిరక్షరాస్యులు లేక పామరులు అన్న పేర్లు వచ్చాయి.

విద్యావంతుల కంటే తమకి ఎక్కువ తెలివితేటలుండటం చేతనే అరబ్బులలో చాలామంది తాము 'చదువురానివారం'అని అనుకోవటంలో గౌరవమూ. ఘనతా వున్నాయని భావిస్తూ ఉండేవారు.

'నిరక్షరాస్యత' అంటే తెలివి లేనివాడు, తెలివి హీనత అనుకుంటే.... మానవ శిఖామణి అయిన మహాప్రవక్త (సఅసం) వర్తక వాణిజ్యాల్లో ఎలా రాణించ గలిగారు? అది కూడా దేశం గాని దేశం వెళ్ళి, ఖదీజా వంటి యజమానురాలి విలువైన వర్తక - వాణిజ్యాలని ఎలా నిర్వహించగలిగారు?

అందువల్లనే మహాప్రవక్తను 'ఉమ్మీ' అనడమంటే ఆయనకు చదవను, వ్రాయను రాదన్న భావంలోనే. ఆయన

మహా గొప్ప జ్ఞాపకశక్తి, ధారణశక్తి, మేధా సంపద గలవారనడంలో సందేహం లేదు.

అటువంటి మేధా సంపద ధారణశక్తి కలవారు అవటం చేతనే 'వహీ' అవతరించినప్పుడు ఆ దైవవాణిని, పవిత్ర గ్రంథాన్ని అక్షరపొల్లు పోకుండా వినిపించడం ప్రారంభించి— భద్రంగా పరిపూర్తి చేయగలిగారు అగ్రజులు.

ఆయనకి దేవుని కరుణ లభించింది. అందుచేతనే ఆయన ముఖత: పవిత్ర సందేశాన్ని విని, ఒక్క పొరబాటుగాని, తప్పుగాని లేకుండా గ్రహించి, ఆ దివ్య సందేశాన్ని మానసాంబుధిలో భద్రపరచుకొని, శ్రుతిపూర్వకంగా, లయబద్ధంగా పఠించగలిగిన 'కారీ'ల (స్మర్తల) ఆ ప్రతిభని ఏమని పిలవాలి? అక్షరాస్యత లేని ఈ అవధానాన్ని, ప్రపంచానికి అనుగ్రహించిన మహిమాన్వితగ్రహణశక్తి అందామా?

సాధారణంగా అరబ్ దేశస్తులు అనేటప్పటికి మొండివారు, తెలివిలేని మూర్ఖులు, హత్యలూ దోపిడీలలో అందెవేసినవారు - అన్న అభిప్రాయం వాడుకలో వుంది. ఇది కేవలం గాలి వార్త, ఇందులో నిజం లేదు— అని నేను నొక్కి చెప్పగలను.

వేల సంవత్సరాల క్రితం ఈ భూమండలంలోని మానవులంతా ఎలా ఉండి ఉన్నారో, ఉండి ఉండేవారో ఆ విధంగానే అరబ్ దేశస్థులు కూడా మానవ సహజమైన బలహీనతలనూ, శౌర్య పరాక్రమాలను కలిగి ఉండేవారు.

వేల సంవత్సరాల క్రితం చదువుకున్న వారు కొద్దిమంది — చదువు రాని వారు ఎక్కువ మంది. అది ఆనాటి ప్రపంచపు తీరు.

కాని, అరబ్ దేశంలో విద్యా గంధం లేని వారిలో, అక్షర శూన్యులలో తెలివయిన వారూ, ప్రతిభ కలవారూ ఎక్కువ సంఖ్యలో వున్నారు.

అక్షరశూన్యులయినంత మాత్రాన మోటుతనం, మొండి తనం కలుగదు. విద్యకి మొరటుతనానికి సంబంధం లేదు.

అరబ్ దేశస్తులకంటే మోటుగా ఉన్నవారూ, మూర్ఖులూ ఎన్నో దేశాల్లో ఉండి వున్నారు.

—మనిషి తల నరికి కోట గుమ్మానికి వేళ్ళాడ తీసినవారు.

—మనిషికి బరువైన రాళ్ళు కట్టి సముద్రంలోకి విసిరివేసిన వారు.

—మనిషిని ఏనుగుపాదాలకింద పారేసి తొక్కించినవారు.

—గొంతు నరికిన వారు.

—బ్రతికుండగానే- సజీవ భూస్థాపితం జరిపించిన వారు.

—మనిషిని సున్నపు బట్టీలోకి తోసినవారు.

—చేతుల్లో ఆయుధం లేని నిస్సహాయుడయిన మనిషిని సింహానికి ఎరగా బోనులోకి విసిరి, ఆనందించిన వారు.

— ఇటువంటివి రోము నుంచి— దక్షిణ భారతం దాకా చరిత్ర పుటల్లో — క్రూరత్వానికి, మూర్ఖత్వానికి సంబంధించిన సంఘటనలు అనేకం కనిపిస్తాయి.

అదే కాదు— అరబ్ దేశస్థులు క్రూరులు, మోటువారు, తెలివిహీనులు అని ఎవరయితే అంటూంటారో వారే — యీ గుణాలన్నీ కలవారు.

మహాప్రవక్త ఇస్లామ్ మార్గాన్ని ప్రబోధించినపుడు ఆ మహనీయుని ప్రతిఘటించి, బాధించిన వారు అరబ్బులు అయి ఉండి ఉండవచ్చు. కాని ఆ అరబ్ ప్రజలే— మరో ప్రాంతానికి చెందినవారైన, మదీనా ప్రజలతో పోరాటం సలిపారన్నది ఆ పోరాటం ఈ మహిమాన్వితుని నాయకత్వం అంగీకరించి జరుపబడినదని కూడా చరిత్ర చెపుతున్నది.

అతి పవిత్రమయినవని ప్రసిద్ధి పొందిన ఆలయంలోని దేవతా విగ్రహాలని పగలగొట్టి, భగవంతుని ప్రతిరూపాలని, కుడ్యచిత్రాలు వుంచకూడదు అన్న విప్లవభావాలని, ప్రగతి మార్గాన్ని వెయ్యి సంవత్సరాల క్రితం అంగీకరించి, నూతన విప్లవ భావాలు మొగ్గతొడిగి, అవి పుష్పించటానికి దోహదం చేసిన వారి దేశం అరబ్ దేశం.

అటువంటి మత విప్లవం పధ్నాలుగు వందల ఏళ్ళ క్రితం ఇటు భారతదేశంలోగాని— అటు చైనాలోగాని సంభవించివుంటే, ఇంతటి ప్రోత్సాహం, ఆదరణ లభించి వుండేదా?— అని ఆలోచించి చూసినప్పుడు— అరబ్ దేశం యొక్క, అరబ్ ప్రజల యొక్క ఘనత బోధపడుతుండి.

అరబ్ దేశం ఎడారి ప్రదేశం అయినప్పటికీ— విప్లవం పుష్పించిన పూలవనం, విప్లవ భూమి అవడంచేత, ఆ దేశానికి, అక్కడి ప్రజలకు జోహార్లు, గౌరవాంజలులు ఘటిస్తున్నాను!

ఆ విప్లవ సంఘటన వల్ల ప్రపంచానికి లభించిన ఒక పవిత్ర మార్గం గురించి, ఆ మార్గంలోని ఒక ఉన్నత విశిష్టత గురించి చెపుతాను.

జీవ భాషలో సజీవ సందేశం

("నేను ఆరాధించే ఇస్లామ్".... అను ఈ వ్యాస పరంపర గురించి అభినందనలు, ప్రశంసలూ ముస్లిమ్ పెద్దల నుంచి, స్నేహితుల నుంచి, పరిచయస్తుల నుంచి, తంతి ద్వారా, ఉత్తరాలు, నోటి మాటల ద్వారా కుప్పతిప్పలుగా వచ్చిపడ్డాయి. ఈ వ్యాస పరంపర ఆరంభించిన నాటినుంచీ అతిశ్రద్ధగా చదువుతూ వచ్చిన ముస్లిమ్ సోదరులు కొందరు మల్లెపువ్వులు పళ్ళెం నిండా పోసుకుని వచ్చి, ఆ మల్లెల వంటి దరహాస వదనాలతో, తమ ఆనందాన్ని వ్యక్తీకరించారు; ఇస్లామ్ మత గ్రంథాలని సేకరించి తీసుకొచ్చి యిచ్చారు మరి కొందరు. మనసారా అభినందనలు తెలిపిన వీరందరికీ నా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను. వారందరూ నాకు వేసిన ఈ ప్రశంసా మాలని- అందరి ప్రస్తుతులకూ అర్హుడయిన– 'ఆ స్తోత్రమూర్తికే' వినమ్రుడనై హృదయపూర్వకంగా అర్పించుకుంటున్నాను).

వేదాలు బైబిల్ మున్నగు ఇతర మత గ్రంథాలకీ– దివ్య ఖుర్ఆన్‌కీ మధ్య ఒక ప్రత్యేకమయిన భిన్నత్వం ఉంది.

హిందూ మతం లేక వైదిక మతంలోని నాలుగు వేదాలలో ఉపయోగించబడిన భాష సంస్కృతం.

సంస్—కృతం అంటేనే కొత్తగా సంస్కరించబడిన భాష అని అర్థం.

సంస్కరింపబడిన భాషలో చెప్పబడినవి కావా— పురాతనమయిన వేదాలు?— అన్న ప్రశ్న వస్తుంది! అయితే మొట్టమొదట వేదాల్లో ఆరంభించిన భాష వేద భాష.

సంస్కృత భాష— ప్రాకృత భాష నుంచి వచ్చినది. ప్రాకృతానికి ముందే ఉంది వేద భాష.

ఆదిలోని వేద భాష, వేదవేదాంగాలు పదిలపరచబడిన ఆ పురాతన భాష స్వరూపంలో కొద్ది కొద్దిగా మార్పు చెందుతూ వచ్చింది.

కాని ముస్లిమ్‌ల దివ్య సందేశం ఏ అరబీ భాషలో అవతరించినదో అదే అరబీ భాషలో ఒక అక్షరం కూడా మార్పుచెందకుండా, అదే రూపంలో, అదే భాషలో ఈ నాటికీ నిలిచివుంది.

యూదుల మత గ్రంథం కూడా కొన్ని వందల సంవత్సరాలు గడిచిన వెనుక 'ఇస్రా' అనువారిచేత సమీకరించబడినది,

అసలయిన-నిజమయిన యూదు మత గ్రంథం— (తౌరాత్— TORAH) మూసా ప్రవక్తకు హిబ్రూ భాషలో, అందజెయ్యబడిన తరువాత, చాలా సంవత్సరాలు గడిచిపోయిన వెనుక, ఈ మత గ్రంథం తిరిగి సమీకరించబడినది.

ఈ మత గ్రంథం కూడా నాశనం అయిపోయింది. ఆ

తరువాత గ్రీకు, లాటిన్ భాషలలోనే నిలిచివుంది. ఆ రెండు భాషల ప్రాతిపదికగానే హిబ్రూ భాషలో యూదుల మతగ్రంథం అనువదించబడి, భద్రపరచబడి వుంది.

అందుచేత అనువాదాల ఆధారంగా తయారుచేయబడిన మూలగ్రంథంగానే యూదు మతగ్రంథం ఇప్పుడున్నది.

మృత సముద్రానికి **(Dead Sea)** అవతల వైపున వున్న కమ్రాన్ గుహలో దొరికినదని చెప్పబడుతున్న యూదు మత గ్రంథం **(Scrolls)** కూడా తారుమారుగా వుందన్నది ఈ మధ్యనే వెలువడిన ఒక వార్త.

అయితే, అనువాదాల కలగలుపూ, మార్పూ లేకుండా, మూల భాషలోనే అప్పుడూ యిప్పుడూ ఒకే మాదిరిగా, అలాగే వున్న మత గ్రంథం దివ్య ఖుర్ఆన్ ఒక్కటే.

ఈసా (ఏసు) మహాప్రవక్తకి అనుగ్రహింపబడిన మత ప్రవచనం, సిరియా భాషకి ఉపశాఖ ఐన అరామిక్ భాషలోనే.

కాని, బైబిల్ అరామిక్ భాషలో మొట్టమొదట రాయబడ లేదు. గ్రీకు భాషలోనే తొలిసారిగా లిఖించబడింది.

గ్రీకు నుంచి ఆ తరువాత లాటిన్ భాషలోకి బైబిల్ అనువదింపబడింది. భాషల మార్పుకి లోనయిన మత గ్రంథం బైబిల్. దైవం ద్వారా అనుగ్రహించబడిన మూలభాషలో లేదు బైబిల్.

గౌతమ బుద్ధుడు మాట్లాడిన వాడుక భాష పాలీ భాష. కాని 'ధమ్మపథం' అను వారి పుణ్యగ్రంథం ఆ తరువాతకాలంలో ఆ తరువాత వాడుకలోనున్న భాషలో రాయబడింది.

కాని, అల్ ఖుర్‌ఆన్ ఏ దివ్య భాషలో ప్రపంచింపబడి నదో అదే భాషలో ఈనాటికీ ఉంది.

ఈ దివ్య గ్రంథంలోని ఇంకొక ప్రత్యేకతని యిక్కడ ఉద హరింపబోతున్నాను.

హిందూ మత వేదాంతములు పదిలపరుపబడిన వైదిక భాష అయిన సంస్కృతం నేడు వాడుక భాష కాదు. ఇది ప్రజలు నిత్యమూ వాడే జీవభాష కాదు. దీనిని మాట్లాడేవారు లేరు. ఆ సంస్కృత భాషకీ సామాన్య మానవుని నిత్యజీవితానికీ ఎటువంటి సంబంధమూ లేదు.

యూదుల మత గ్రంథంలోని హిబ్రూ భాషని కూడా ఎవరూ మాట్లాడటం లేదు. (ఇజ్రయీల్ దేశంలో దీనిని సంస్కరించి- హిబ్రూ వాడుకభాషగా కట్టుదిట్టం చేయబడింది.)

ఇదే విధంగా 'ఈసా' ప్రవక్త అరామిక్ భాషయు, గౌతమ బుద్ధుని పాలీ భాషయు సజీవంగా వాడుకలో లేనివి.

మత గ్రంథాల్లోని భాషలు అన్నీ ఇంచుమించు అన్ని మత గ్రంథాల భాషలూ సజీవంగా లేవు.

కాని, సజీవమైన భాషలో సజీవమై వున్నది అరబీ భాష లోని దివ్య ఖుర్‌ఆన్ ఒక్కటే.

ఈ దివ్య సందేశంలో మరో ముఖ్యాంశం.

నాలుగు వేదములు

యూదుల మత గ్రంథం

ఈసా ప్రవక్త బైబిల్

గౌతము బుద్ధుని ధమ్మపథం.

ఇవన్నీ వాటిని ప్రవచించిన మహనీయులు మరణించిన తరువాత, కొన్ని వందల సంవత్సరాలు గడిచిన వెనుక, సమీకరించబడినవి, లిఖించబడినవి, జాగ్రత్త చేయబడినవి.

కాని, దివ్య ఖుర్ఆన్ మటుకు.... దైవవాణి అవతరిస్తూ.... అవతరిస్తూ ఉండగానే.... క్రమబద్ధంగా సంకలనపరచబడింది.

మహాపురుషుడైన— ప్రవక్త ఈ పవిత్ర గ్రంథానికి, తానే సజీవ వ్యాఖ్యానమయి, ఆయనే గ్రంథ సంకలనా కార్యాన్ని స్వయంగా పర్యవేక్షించారు. మొత్తం గ్రంథాన్ని ఒక చోట సమీకరించటం అన్నది తరువాత కాలంలో జరిగింది. అయినప్పటికీ ఆ దివ్య గ్రంథాన్ని గ్రంథస్థం చేయడమనే కార్యం, నాయక శిఖామణి జీవిత కాలంలోనే ఆరంభించబడింది చెట్ల బెరడు, మీద జంతు చర్మం మీద, బొమికలు మొదలగు వాటి పైన వెంటవెంటనే లిఖించబడి, తత్సమయంలోనే తప్పొప్పులు సరి చేసి, భద్రపరచడం జరిగింది.

దైవ కృప చేత అనుగ్రహింపబడి, ఆ సమయంలోనే జాగ్రత్తగా లిఖించబడి, శాశ్వతంగా భద్రపరచబడిన— యిన్ని పనులూ ఒకే కాలంలో నిర్వహించబడిన— మత గ్రంథం దివ్య ఖుర్ఆన్ ఒక్కటే.

తరువాత మరికొన్ని ముఖ్య విషయాలు చూద్దాం.

గుప్తం కాని గొప్ప గ్రంథం-
ఈ దివ్య గ్రంథం

ఈ దివ్యోపదేశ గ్రంథంలోని మరో అపూర్వ విషయం.... ఈ పవిత్ర గ్రంథంలోని ప్రతి అక్షరం దేవుని వాక్కుగా, అల్లాహ్ కరుణ వచనంగా ప్రసాదించబడి లిఖించబడినది.

వేదాలు— స్తుతి కీర్తనలు

తౌరాత్ (Torah) గ్రంథం — చరిత్ర, బోధనలు

ఇన్‌జిల్ (Bible)— చరిత్ర, బోధనలు

కాని, ఈ పవిత్ర గ్రంథంలో చారిత్రక విషయాలూ చెప్ప బడి ఉన్నాయి— మనిషిని సన్మార్గ వర్తనలో పెట్టడానికి, సన్మా ర్గునిగా ఉంచటానికి, సన్మార్గములో నడిపించటానికి, హెచ్చ రికలు చేయడానికి, మానవునికి గుణపాఠం గరపడానికి.

ఇతర మత గ్రంథాలలో కూడా మహాప్రవక్త సూచించిన విధంగానే, ప్రవచనాలూ, ప్రబోధములూ ఉల్లేఖించబడి

ఉన్నాయి. వాటిల్లోనూ చరిత్ర అంశాలకి ప్రాముఖ్యత ఉంది.

కాని, ఈ దివ్య గ్రంథంలో, మహాప్రవక్త ప్రవచనాలు, ఆయన చరిత్ర లేవు

"ప్రవక్తా! ... మీరు పలకండి,...."

—అని ఆరంభించటం జరిగిందే తప్ప; మహాప్రవక్త ఈ విధంగా వచించారు- అని రాదు ఆ దివ్య గ్రంథంలో.

అగ్రజులయిన ప్రవక్త (సఅసం) వారి వాక్కు ఆయన నోటి నుండి వెలువడిన ప్రవచనాలు, చరిత్ర సంఘటనలూ వేరుగానే సమీకరించబడినాయి. వీటికి దివ్య గ్రంథమయిన ఖుర్ఆన్‌కు ఎలాంటి సంబంధం లేదు.

అందుచేత "స్వచ్ఛమైన, దోషరహితమయిన దైవ ప్రవచనాలు" అని దివ్యఖుర్ఆన్‌ని అనటం ఎంతో సమంజసమైనది.

భగవత్‌గీతను కూడా ఒక విధంగా ఇదే మాదిరిదని చెప్పినా అది భారత కథా భాగంలో గీతోపదేశం ఒక శాఖా మాత్రంగానే వుంది. గీతోపదేశానికి ముందు కొంత కథ జరిగింది; ఆ తరువాతనూ కొంత కథ నడిచింది.

దివ్య ఖుర్ఆన్‌లోని మరో ప్రత్యేకత: వేదాలని ఎక్కువ భాగం బ్రాహ్మణులు, అగ్రవర్ణాల వారు. ఆచార్యులు, పండితులు, సాధువులు మొదలగు వారు మటుకే వేద పఠన, పారాయణాలు చెయ్యటానికి అర్హులు. వేదాంతసారాన్ని గ్రహించగల వారు వారే అన్నది సర్వత్రా ప్రతీతి పొందిన విషయం.

అదే కాకుండా వైదిక మతంలోని 'ఉపదేశము' అని చెప్పబడిన- ఉపనిషత్తులూ మొదలగునవి వాటికి ప్రజలనుండి

గుప్తముగా వుంచబడిన విద్య లేక బ్రహ్మజ్ఞానము అన్న అర్థం కూడా వుంది.

భగవంతుని ప్రవచనములు మానవుల కొరకే! అవి ప్రజాబాహుళ్యం దగ్గరకు వెళ్ళాలి, వారు ఆ ప్రవచనాలని కంఠస్థం చెయ్యాలి- అని విధించబడింది ఇస్లాం లో.

అల్ ఖుర్ఆన్ని మొదటి అక్షరం నుంచి, చివరి పంక్తి దాకా కంఠస్థం చేసి అప్పగించగల ముస్లిమ్ పెద్దలకు- గౌరవమూ, ప్రతిష్టా చాలా వున్నాయి. అట్లా పఠించగలగటం ఒక అపూర్వ గౌరవమన్నది కూడా– వాడుకలో ఉంది.

వేద (పవిత్ర) గ్రంథాలని పఠించవలెనని ప్రయత్నించే కొన్ని కులాల వారిని నేరస్తులుగా పరిగణించి శిక్షించవచ్చు.... అనేటటువంటి మతాల వారినీ మనం చూస్తున్నాము.

దివ్య గ్రంథంలోని ప్రవచనాలని, అందులోని 'కలిమా'ను ఖచ్చితంగా చెప్పగలిగినపుడే నువ్వు నిజమయిన ముస్లిమ్ అవగలుగుతావు.... అన్న ఇస్లామ్ మతాన్నీ చూస్తున్నాము.

తిరుకోటియూర్ కోవెల ప్రాకారం మీదకి ఎక్కి నుల్చుని, వేదాలని, పాసురములని బిగ్గరగా చదివి- వాటిని బహిరంగ పరచిన రామానుజాచార్యులను వేదాంతులు తూర్పార పట్టటమూ చూశాము.

"అల్ ఖుర్ఆన్ని ప్రపంచానికంతటికీ వినిపించేటట్లు బిగ్గరగా పఠించు. అది నీ ధర్మం పట్ల నీకు గల బాధ్యత" అని చెప్పే ఇస్లామ్నీ చూస్తున్నాము.

వేదవేదాంగాలకు భాష్యం చెప్పిన భగవత్పాదులు ఆది

శంకరుల మాతృమూర్తి మరణించినపుడు ఆనాటి సమాజం వారిని అవమానించినదీ చూస్తున్నాము.

పవిత్ర గ్రంథాన్ని దోషరహితంగా పఠించే హజ్రత్ అలీ (రజి) "విజ్ఞాన నగరానికి ముఖద్వారము" అన్న ఖ్యాతి పొందటమూ చూస్తున్నాము.

ఈ విధంగా ప్రజల కోసం మత గ్రంథాలు అనియూ, వాటిని ప్రజానీకం పఠించి తీరాలనియూ విధులని ఏర్పరచి, ఆచరణలో పెట్టింది ఇస్లామ్.

ఆ విధంగా ఆచరించటం చేతనే- ఇతర మత గ్రంథాల వలె మానసిక ధృతిని కోల్పోక, నిత్య చైతన్యవంతంగా, మొరాకో నుంచి– ఇరాక్ దాకా ఇరవై కోట్ల ప్రజానీకపు నిత్య జీవితంలో ఒక ప్రధాన భాగమయి, జీవ భాష అయి, పవిత్రమైన మత పరమయిన భాష అయిన ఈ అరబ్ భాష దినదిన ప్రవర్ధమానమయి విరాజిల్ల కలిగింది.

ప్రపంచ ప్రజానీకంలోనంతా
అరబ్ భాషను
చిరంజీవిని చేసింది అల్ ఖుర్ ఆన్.

కొన్ని మతగ్రంథాలు ప్రజల జీవన విధానంలో కల్పించుకుని, అనవసరమయిన సమస్యలు సృష్టించటమూ, మరికొన్ని మత గ్రంథాలు ప్రజల గురించే పట్టించుకోక– నిత్యజీవితానికి సంబంధములేని వాటి గురించి తర్కిస్తూ వుంటం కనిపిస్తూ ఉంటుంది.

ఈ మొదటి రకం మత గ్రంథాలు మనిషి ఆలోచనా విధానాన్ని, భావ స్వాతంత్ర్యాన్ని, అతని స్వయం నిర్ణయ శక్తిని నిరోధించి, మనిషిని కొన్ని కట్టుబాట్లకి, నిర్బంధాలకి లోను చేస్తాయి. ఇవి నిర్బంధ మత గ్రంథాలు.

రెండో రకం— కట్టుబాట్లూ, విధులూ లేకుండా స్వేచ్ఛతో జీవించవచ్చుననేవి. ఇవి అడవి గుర్రాల వంటి మత గ్రంథాలు.

కాని అల్ ఖుర్ ఆన్, విధులూ, కట్టుబాట్లూ కాగలిగటా నికి "భగవంతుని ప్రవచనాల"ని శాసనాలుగా చేస్తుంది.

భగవంతుని వాక్కు ఏ విషయంలో సూచించబడి ఉండ లేదో, ఆ విషయాల గురించి వివరంగా ఆలోచించగల స్వాతం త్ర్యమూ, పరిశోధనా చింతనా స్వాతంత్ర్యమూ అనుగ్రహిస్తుంది— ఈ పవిత్ర వుపదేశ గ్రంథం!

"ముహమ్మద్ ప్రవక్త— సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం వంటి వారిని పోలిన వ్యక్తి, వీరి వలె యితరులతో తరచూ తన ఆలో చనలని పంచుకుని ప్రవర్తించే ప్రజా నాయకుని, రాజ్యాధిపతిని మేము ఇంతవరకూ చూడలేదు" అని ఆయన అనుచరులు కన్నీ టితో చెప్పివున్నారు అంటే అందుకు కారణం పవిత్ర ప్రవచన గ్రంథంలోని మహత్తువే!

మత గ్రంథాలు చాలామటుకు, చక్రవర్తికి, రాజుకి, అధి కారులకు విధేయత కలిగి వుండి, హీనమయిన పనులు చేస్తాం టాయి,

కాని అల్ కితాబ్ అయిన దివ్య ఉపదేశ గ్రంథం — ఖుర్‌ఆన్ ఒక్కటే మానవుని స్వతంత్రునిగా, స్వేచ్ఛా జీవిగా చెయ్యటానికి వచ్చిన అమోఘమైన 'మాగ్నాకార్టా' అంటాను.

ఎందువల్ల?

■

మానవ జాతికి 'మాగ్నా కార్టా'

వేదాలు— మత గ్రంథాలన్నీ మనిషి, భగవంతుని సన్నిధికి చేరుకోవటానికి వివిధ మార్గాలు ప్రబోధిస్తాయని ప్రకటిస్తాయి. అయినా రాజులు, ప్రభువులు, చక్రవర్తులు మొదలగు వారిగురించి, పొగడ్తలూ, స్తోత్రపాఠాలతో అవి నిండివుంటాయి. వీటితోపాటు, మానవుని కాళ్ళూ-చేతులకి సంకెళ్ళు బిగించి, ఆ గొలుసులని రాజుల వంటి వారి చేతికి అప్పగించే ప్రయత్నాలతో వీటిలో ఎక్కువ భాగం వున్నాయి.

చూడండి :

చక్రవర్తి— భగవదంశ గలవాడు.

రాష్ట్రాధిపతి— భగవత్ కృప పొందిన వాడు.

జిల్లా అధికారి— భగవంతునిచే పంపబడిన ఉన్నతాధికారి.

అనేటటువంటి వర్గీకరణ చేయడమే కాదు, చుట్టు ప్రదేశాలకి అధిపతి, గ్రామాధికారి మొదలగువారిపట్ల వినయవిధేయతలు చూపటం, భయభక్తులతో మొక్కరిల్లడం, వంగి వంగి విధేయత తెలుపటం వంటి నీచమైన స్థితిని ఖండించడం కాని, తక్కువ

వాడినన్న న్యూనతా భావం ఏ మనిషిలోనయినా వుండకూడదని గాని, వద్దనిగాని ఏ మత గ్రంథమూ అడ్డగించలేదు.

కొన్ని మత గ్రంథాలు అక్కడా అక్కడా మానవుని స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రవచిస్తూ వచ్చాయి గని, నిత్య జీవితంలో, లౌకిక ప్రవర్తనలో మనిషి- మరొక మనిషికి బానిస అవకుండా ఆపలేకపోయాయి.

కాని, అల్ ఖుర్ఆన్- మనిషి, తోటి మనిషికి తలవంచ నక్కరలేదు; మోకరిల్లి న్యూనతపడనవసరం లేదు, వంగి వంగి నమస్కారాలు చెయ్యనవసరం లేదు అని ప్రబోధించి వ్యక్తి గౌరవానికి, మానవునిలో స్వతంత్రతా భావ బీజాలు నాటి కొత్త బాట వేసింది.

"అల్లాహ్ ఒక్కనికి మాత్రమే మీరు తలవంచి నమస్కారం చెయ్యాలి" అని ఆదేశించడం వల్ల ఏం జరిగింది? ఏం జరుగుతోంది?

★ సాటి మనిషి పట్ల అధికారదర్ప ప్రదర్శన

★ మానవుని తెలివితేటలని అణిచివెయ్యగల ఆధిక్యత

★ భావ స్వాతంత్ర్యాన్ని, స్వేచ్ఛాయుత ఆలోచనల్ని నాశనం చేసే మానవ కట్టుబాట్లు—

—వీటన్నిటినీ ఖండఖండాలుగా నరికి, చితక గొట్టి నుగ్గు నుగ్గుగా చెయ్యడం జరిగింది.

—మనిషి పరిపూర్ణమైన స్వాతంత్ర్యం పొందాడు, పరిపూర్ణమైన వ్యక్తిత్వాన్ని రూపొందించుకుంటున్నాడు. అతని భావనా

ప్రపంచంలోకి కొత్త గాలులు ప్రవేశించి, ఆ వ్యక్తి ఆత్మకు వికాసాన్నిస్తాయి.

సాటి మనిషి మీద, మరో మనిషి చూపే ఆధిక్యతని అణచివేసి, దానిని ముక్కలు ముక్కలుగా నరికి వెయ్యాలన్న వాదాన్ని ఒప్పుకున్న విప్లవాత్మక గ్రంథం దివ్య ఖుర్‌ఆన్ మాత్రమే.

మానవజాతి ఇంతవరకూ కనీవినీ వుండని, మానవస్వేచ్ఛా శాసనం, మాగ్నాకార్టా కంటే అత్యున్నత శాసనం— పవిత్రమైన ఖుర్‌ఆన్ ఒక్కటే.

బానిసల శృంఖలాలని విరగ గొట్టిన అల్ ఖుర్‌ఆన్ — మానవులందరూ సమానమే— అనే ఏక దృష్టితో, సమ దృష్టితో చూసింది- ఆ విధంగా చూడమని ప్రబోధించింది.

> "ఓ మానవులారా! నిస్సందేహంగా మేము మిమ్మల్ని ఒకే స్త్రీ పురుషుల జంట ద్వారా సృష్టించాము. మీ పరస్పర పరిచయం కొరకు మీలో కుటుంబమూ, వంశమూ, తెగలు సృష్టించాము. కాని నిత్య జీవితంలో దైవభక్తి— అల్లాహ్ పట్ల అధిక భయభక్తులు కలవాడె అధికశ్రేయుడు."
>
> (దివ్య గ్రంథం— 49-13)

దీని అర్థం.... మానవ జాతి అంతా ఒకటే అనీ, కుటుంబాలూ, కులాలు, తెగలూ అన్నీ పరస్పర పరిచయ సాధనాలే అని స్పష్టమవుతోంది. అంతమాత్రమే కాదు....

పుట్టుకవల్ల ఏర్పడిన ఘనత
కులం వల్ల ఏర్పడిన ఘనత

కుటుంబంవల్ల ఏర్పడిన ఘనత

ఈ బూటకమైన ఘనతలని తొలగించి, విరగగొట్టడం జరిగింది. సర్వ సమానమైన పుట్టుక, సర్వ సమానమైన జీవిత విధానం— అందరికీ ఏకీకృతమైన జీవన మార్గం—అని స్థిరపరచటం జరిగింది.

మనిషిని పుట్టుక ఆధారంగా ఏర్పడిన ఆధిక్యత నుంచి విముక్తి కలిగించి. సర్వ సమానత్వాన్ని సమకూర్చిన దివ్యప్రబోధం ఏం చేసింది? కేవలం క్రూరమృగాలవలె, బాధ్యతలనూ, విధులనూ నిర్వర్తించని, అడవి జీవాలవలె మానవ సముదాయాన్ని మారుస్తున్నదా? — లేదు.

దైవంపట్ల భయభక్తులు అన్న విధిని ఒక్కటే శాసించింది. "దేవుణ్ణి ఒక్కడినే పూజించండి. ఆయన శాసించిన కట్టుబాట్లనే అవలంబించండి" అని చెప్పిన దాని కారణంగా....

ప్రజలని పీడించే ప్రభుత్వం

వివేకరహితమైన శాసనం

ఆధిక్యతతో అధికారం చెలాయించే దుర్మార్గులు

యుద్ధాలు

వ్యాధి బాధలు

వృద్ధాప్యము

మరణము

దారిద్ర్యం

అవమానం

ధన ప్రలోభం

—ఇటువంటి వాటిలో దేనిని చూసీ ఆశపడకు, భయపడకు— అని మనిషిని శక్తిమంతునిగా, వీర పురుషునిగా తీర్చిదిద్ది, అతను దృఢ చిత్తంతో నిలబడగల మార్పు తీసుకొస్తోంది- ఈ దివ్య గ్రంథం.

భయంకరమైన ఎడారి ప్రదేశాల్లో, యుద్ధాలూ, అంతర్ పోరాటాల్లో లీనమైపోయి, బయటి ప్రపంచాన్ని చూడలేని అంధకార స్థితిలో వున్న అరబ్ జాతిని, ఈ ప్రపంచాన్నే పాలించగల జాతిగా తీర్చిదిద్దిన, ఈ దివ్య గ్రంథ ప్రవచనాలు అమోఘమైనవి, ప్రతిభాన్వితమైనవి అని - హిమాలయ శిఖరం ఎక్కి— నొక్కి వక్కాణించగలను.

ఈ దివ్య గ్రంథంలో మరో విశిష్ట విషయం.... నీతిని, న్యాయాన్ని, రుజువర్తనాన్ని ఏ కారణం చేతా ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ విడిచి పెట్టకూడదు అన్నది- స్పష్టంగా, దృఢంగా, కఠినంగా కూడా చెపుతున్నది.

ఆ విధంగా ధర్మమార్గాన్ని విడిచిపెట్టినవారు పరలోకంలో తప్పకుండా దండన అనుభవించడం అన్నది— తథ్యమని, నిశ్చయమని సిద్ధాంతీకరించి చెపుతున్నది.

తన రక్త సంబంధీకుల కొరకైనా సరే - ధర్మమార్గాన్నించి ఎప్పటికీ, ఏ సమయంలోనూ తప్పుకోకూడదు. అందరి దగ్గరా న్యాయ భావనతో, న్యాయ స్ఫురణతో మాట్లాడాలి— అని దివ్య గ్రంథం నొక్కి వక్కాణించింది.

ఈ ప్రాతిపదికలే ఇస్లామీయ రాజ్యాలలో న్యాయపరిపాలనకు, నీతి మార్గం నుండి వైదొలగని, సమాజానికి మూలస్తంభాలవలె నిలిచాయని నేను మనవి చేసుకుంటున్నాను.

మానవ స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు

సామాజిక సమానత్వపు చైతన్యం

నీతివంతమైన, న్యాయవంతమయిన ఆలోచనలు

మొదలయినటువంటివిసిగల అపూర్వ పునాదుల్ని పరిపూర్ణంగా వివరించి, వాటి ఆధారంగా మానవసమాజాన్ని నిర్మించింది దివ్యఖుర్ఆన్.

ఇంకొక ముఖ్యమయిన విషయం ఉంది.

మత గ్రంథాలలో చాలా భాగం మానవ జీవితాన్ని పాపపంకిలమయిన జీవితమని వర్ణిస్తూ వుంటాయి. క్షణభంగురమైన ఈ జీవితం నుండి వీలయినంత త్వరగా విముక్తి పొందాలని, దీన్ని పరిత్యజించాలని, దీనికి దూరంగా ఉండాలని ఘంటాపథంగా చెపుతున్నాయి.

"మానవ సృజన ఉన్నతమయిన సృజన" అని నొక్కి చెప్పటమే కాదు, మానవుడు తన జీవిత కర్తవ్యాల్ని, బాధ్యతలని నెరవేర్చి, పరిపూర్ణ జీవితాన్ని తృప్తిగా జీవించాలి- అని ఖచ్చితంగా చెప్పిన గ్రంథం దివ్యఖుర్ఆన్ ఒక్కటే.

జీవితం నుంచి భయపడి, పిరికితనంతో పారిపొమ్మని ఎక్కడా చెప్పలేదు పలాయన వాదాన్ని సమర్థించలేదు. పూర్తిగా సంతృప్తిగా, సంపూర్ణంగా జీవితాన్ని జీవించు- అని ఉద్దేశించి చెప్పింది ...

ఒకటే గ్రంథం

పవిత్ర గ్రంథం

ఉన్నత గ్రంథం

— అన్న ముచ్చటల, మూడు, మూడు కాలాలకు శాశ్వతియమైనది దివ్య ఖుర్ ఆన్.

ప్రబోధించిన వారు ఈ యావత్ ప్రపంచంలో ముహమ్మద్ ప్రవక్త (సఅసం) ఒక్కరే.

"ప్రవక్తా! నిశ్చయంగా మీరు మృతులకు మీ మాటలు వినిపింప చెయ్యలేరు. ఇంకా, వెనక్కి మరలి పలాయనమవుతున్న చెవిటి వారికీ మీ పిలుపును వినిపించలేరు. గుడ్డివారికి మార్గం చూపి వారు మార్గం తప్పకుండా రక్షించనూ లేరు. ఎవరు మా సూచనలు,(ఆయతులు) నమ్ముతారో, ఇంకా విధేయులవుతారో వారికే మీరు మీ మాటలు వినిపించడం సాధ్యమవుతుంది." (అన్నమల్ : 80–81)

కాబట్టి ప్రవక్త మహనీయులు ఏదో అద్భుత మహిమలు చెయ్యగలవారు, దైవాంశ సంభూతులని కాక, మానవులని మంచి మార్గంలో నడిపించటానికి వచ్చిన, మానవతామూర్తి అని మాత్రమే రూఢిపరచడం జరిగింది.

అది ఒక్కటే కాదు, ఈ సత్యపథాన్ని, ఈ జీవన విధానాన్ని– మహాప్రవక్త అయినా సరే, మీరినట్లయితే, ఆ మార్గాన్ని విస్మరించినట్లయితే, భగవంతుడు ఆయనని (ప్రవక్తని)తప్పక దండిస్తాడని, ఈ శిక్ష నుంచి ఆయనను కూడా ఎవరూ తప్పించలేరని చెపుతున్నది.

(ప్రవక్తా!) నీవు ఈ జ్ఞానం పొందిన తరువాత కూడా, ఒకవేళ నివు వారి (భగవంతుని నిరాకరించిన వారి) కోర్కెలను మన్నించి అనుసరిస్తే నీవు కూడా నిశ్చయంగా దుర్మార్గుల్లో చేరిపోతావు. (అల్ బఖర–145)

(ప్రవక్తా!) దివ్యజ్ఞానం నీ వద్దకు వచ్చిన పిదప కూడా,

ఒకవేళ నీవు వారి ప్రలోభాలకు లొంగిపోతే, నిన్ను అల్లాహ్ దండన నుండి కాపాడగల మిత్రులు, సహాయపడువారు ఒక్కరూ లేరు. (అల్ బఖర–120)

ఇది చదువుతుంటే హృదయం తల్లడిల్లిపోతున్నది. మానవ జాతికే అపూర్వ ఆదర్శవంతుడయిన ఈ మహాప్రవక్త తప్పు చేస్తారా? శిక్షార్హులవుతారా? ... లేదు. అలా ప్రవర్తించటానికి వీలు లేదు. ఒకవేళ అలా ప్రవర్తిస్తారేమోనని— ఆ మహాత్ముణ్ణే హెచ్చరించటం జరిగింది. ఇటువంటి హెచ్చరిక ఏ మత గ్రంథంలోనూ, ఏ మత మార్గంలోనూ, ఇంతవరకూ ఎక్కడా చెప్పి వుండలేదు— అన్నది నేను ఘంటాపథంగా చెప్పగలను.

నేనూ ఇతరులవలెనే ఒక మానవమాత్రుడను - అని చెపుతూ, నేను కూడా ధర్మమార్గాన్ని త్యజించి, ధర్మచ్యుతుడిని అయితే, భగవంతుని దండనకి పాత్రుడనవుతాను, అని తల వంచి ప్రవచించే ప్రవక్త ప్రబోధించిన ఒక మహోన్నత మార్గం ఇస్లామ్ అన్నదానికి పై మాటలు సాక్షీభూతంగా నిలిచివున్నాయి.

మానవ శిఖామణి అయిన ప్రవక్త జీవితకాలంలో మటుకే కాదు ఆ తరువాత కూడా ఈ మానవత్వాన్ని నిలబెట్టి, నిలబెట్టుకుంటూ వున్నది ఇస్లామ్ మార్గం. ఆ విషయం మిక్కిలి కొనియాడతగిన— మహోన్నతమయిన విస్మయానందభరితమైన విషయం

కొందరు మహాత్ములు, మత పురుషులు మానవ జన్మ పొంది, మనుషులుగానే జీవించి, మత విధానాలని ప్రబోధించి మరణించారు.

అయితే వారి మరణానంతరం — వారిని భాగవతులుగా, అవతార పురుషులుగా చేసి వేశారు ప్రజలు.

ఉదాహరణకు గౌతమబుద్ధుని చరిత్ర కూడా ఈ విషయమే చెపుతూ వున్నది. మనిషిగా పుట్టి, ధర్మ మార్గంలో నడిచి, ధర్మ ప్రబోధం చేసి తనువు చాలించారు. ఆయన మరణించిన వెనుక, ఆయన బుద్ధభగవానుడయిపోయారు.

కాని, ఒక్క ఇస్లామ్ విధానంలోనే ఇంతవరకూ ప్రవక్త శిఖామణిని, భగవంతుని చెయ్యకుండా, ఆయన మానవుడు, మానవ జాతికి చెందిన అపూర్వమైన ఆదర్శం అన్న సిద్ధాంతం పధ్నాలుగు వందల సంవత్సరాలనుంచీ, తిరుగులేకుండా కాపాడటం జరుగుతూ వుంది.

ఈ వ్యాస పరంపరలోని వివరణని— ముస్లిమ్ సహోదరులూ, ఇతర స్నేహితులూ అభినందించి మెచ్చుకున్న— "ఈ మార్గం యింత సుదీర్ఘమయినదా— ఈ పయనంలో యింతటి లోతైన అంతరార్థం వుందా...." అని ఆశ్చర్యాన్ని వెలిబుచ్చిన వారు కూడా లేకపోలేదు.

అటువంటివారు సమర్థించిన ఒక విషయం గురించి ప్రస్తావించబోతున్నాను. దాని కొరకై ఎదురు చూడండి.

ఇస్లామ్‌ను గురించి అన్నాదొరై...

ఇస్లామ్‌ని గురించి నేను రాస్తున్న ఈ వ్యాసపరంపరకు నైతికశక్తిని కలిగించురీతిలో గొప్ప మేధావి తొలి కాంగ్రెసేతర ముఖ్యమంత్రి అయిన అన్నాదొరై 7-10-1957న చేసిన ప్రసంగాన్ని ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాను.

అన్నాదొరై ప్రసంగం

ఇస్లామ్‌లో అపూర్వ లక్షణాలు, సూత్రాలు, సిద్ధాంతాలు, గడిచిపోయిన కాలంలోని సమాజానికి ఎంత అత్యావసరమైనవిగా పరిగణింపబడినవో, అంతకుమించి- యీ వర్తమాన సమాజానికి. సత్య సాక్షాత్కారం కలిగించే ఒక్క కాంతి కిరణం కోసం కొట్టుమిట్టాడుతున్న, ప్రస్తుత పరిస్థితులకి అతిముఖ్యముగా, సత్వరముగా కావలసివున్నాయి.

ఇస్లామ్ అనునది ఒక మతం కాదు. ఇది ఉత్కృష్ట మయిన ఒక జీవన విధానం. ఇస్లామ్ జీవిత విధానాన్ని ప్రపంచంలోని పలుదేశాలు తమ మార్గంగా స్వీకరించాయి.

ఇస్లామ్ జీవిత విధానాన్ని నిశితంగా పరిశీలించి చూడటం చేతనే, ప్రపంచంలోని మేధావులు 'ఇస్లామ్'ను ఒక మతం అన్న అభిప్రాయంతో గాక- ధర్మము, జీవిత విధానము అని — నిర్వచించారు.

'మతం' గురించి నేను ప్రకటించే నా అభిప్రాయాలకు గాని, ఇక్కడ జరుగుతున్న ఉత్సవంలో నేను పాల్గొనడంలో గాని ఎలాంటి పరస్పర విరుద్ధ భావం లేదు. ఇస్లామ్ అన్నది ఒక జీవన వ్యవస్థ — ఒక జీవన విధానం అని భావించటం చేతనే ఈ ఉత్సవంలో పాల్గొనటానికి నేను వచ్చాను.

ఇస్లామ్ జీవిత విధానం లేక ఇస్లామీయ జీవన వ్యవస్థ యొక్క అపూర్వమయిన విధానాలను మేము కొనియాడుతున్నా మంటే, మానవ హృదయంలో తలఎత్తే రకరకాల సందేహాలకి, సుస్పష్టమయిన రీతిలో విశదీకరించగల సమాధానాలు ఇందులో పొందుపరచబడివున్నాయి. మహాప్రవక్త ప్రబోధనలలో ఒకటి— "భగవంతునితో ఎవరినీ సామ్యం తీసుకురాకండి. ఎవరినీ భగవంతునితో సరి సమానం అని పోల్చకండి. భగవంతునికి ఎవరూ సాటిరారు" అను ఈ ఉపదేశసారం నా హృదయాన్ని సూటిగా స్పృశించింది. నేను మనోవాక్కాయకర్మలా యీ అభిప్రాయాన్ని నమ్ముతున్నాను.

ఈ ఒక్క ప్రబోధం నన్నెందుకింత తీవ్రంగా ఆకర్షించింది అంటే, ఈ బోధన మానవునిలోని జిజ్ఞాసకి పదును పెడుతుంది. భగవంతునితో ఎవ్వరూ సరి సమానం కాదు - ఎవరూ సాటి కాదు.... ఏం? ఎందుకు సాటి కాదు? అసలు భగవంతుడు ఏ విధంగా ఉంటాడు? ఏవిధంగా వుండాలని అనుకుంటున్నారు?

ఈ వూహ ఎన్నిరకాల పరుగులు పెడుతుంది? అన్న రకరకాల ఆలోచనలకీ చోటు యిస్తుంది— 'సాటి కాదు' అన్న ఈ మాట. అయితే భగవంతుడు ఎలా వుండాలి? అన్నదానికి ఇదమిద్ధమైన ముగింపు దొరకదు. ఏమైనా మన పూర్వీకుల్లో పెద్దలు, తమిళ మేధావి, కవి:

"చూసిన వారు పొందలేదు"
"పొందినవారు చూడలేదు"
"చూసినవారు చెప్పలేదు"
"చెప్పినవారు చూడలేదు"

అని అన్నారు.

భగవంతుడు అన్న అస్తిత్వంలోని తత్వమే యిది. 'భగవంతునికి సరిసమానము'— అన్నది వొప్పుకుంటే, భగవంతుని ముందు ఒకరిని నిల్చోపెట్టాల్సి వస్తుంది. 'ఒకరు' ఎవరని నిర్ణయించటం? ఎవరు ఎవరిని నిర్ణయించాలి? అందుచేతనే భగవంతునికి సాటి, సరిసమానమయిన వ్యక్తిగా ఎవరినీ పోల్చకూడదు అన్న బోధన చేశారు మహాప్రవక్త.

ఇతర మతాలలో మనిషిని భగవంతునితో సరిసమానమని పోల్చి చెప్పిన కారణం వల్లనే— నా లాంటి వారు ఎందరో విరోధ భావంతో మతం నుంచే తొలిగిపోయారు. ఇస్లామ్ మతంలో నన్ను ఆకట్టుకున్న మరో విషయం ఏమిటంటే— అది మనిషిని మానవునిగా మార్చటం, మనిషిని పరిపూర్ణమయిన మానవునిగా చెయ్యగలిగింది ఇస్లామ్ మార్గం వొక్కటే. మనిషి తన శక్తి సామర్థ్యాలతో, భగవంతుడు మనిషికై నిర్ణయించిన — అత్యున్నత లక్ష్యాన్ని సాధించి, ఆదర్శ శిఖరాలకు చేరుకోగల

శక్తి, మనిషిని ఎంతో ఉన్నతుని చేయగల, ఉత్తమమయిన నైతిక బలం ఇస్లామ్ మార్గంలో మటుకే వున్నది.

తానే ప్రత్యక్షమయి, నేనే భగవంతుడనని స్వయంగా చెప్పి ప్రజలచేత నమ్మించడం దైవానికి కష్టం కాదు. అయినప్పటికి దూతను పంపడానికి కారణం? "నేనే నిన్ను పంపానని చెప్పు" అని దైవం చెప్పినందువల్లనే — మానవులు, "భగవంతుడు ఆయనని నిజంగా తన దూతగా పంపాడా?" అన్న జిజ్ఞాసతో ఆలోచించడం మొదలుపెడతారు. ఏ ఉద్దేశ్యంతో పంపి ఉంటాడు? అని మనిషి నిశితంగా యోచించ ప్రారంభిస్తాడు. ఈ ముఖ్యమయిన సందేశం తోటే దైవం తన దివ్య దూతను పంపించి వున్నాడు. అందుకనే తమిళ జ్ఞానులు — 'జ్ఞానమే దైవం. దైవమే జ్ఞానం' అని చెప్పారు. ఇస్లామ్‌లోని మరో ఉదాత్త విషయం, ఇస్లామ్‌లో ఎవరు జేరినా, ఏ కులానికి చెందినవారు స్వీకరించినా. ఆ జాతి, ఆ కులం మారిపోతాయి. ఆ కుల విభేదం పూర్తిగా సమసిపోతుంది.

ముదుకుళత్తూర్‌లో ఒకరి తలలు మరొకరు నరుక్కునే పరస్పర వైషమ్యంగల ప్రజలయినా, ఉన్నత తేవర్ జాతికి చెందినవారయినా, హీనజాతికి చెందినవారయినాసరే. కులభ్రష్టులయినా, ఏ పరిస్థితుల నుంచి వచ్చిన మానవులయినా సరే ఇస్లామ్‌ని స్వీకరించి, మత వైషమ్యాల నుంచి, కులభేదాల నుంచి విముక్తి పొందారు. సమతా సమానతలు వెల్లివిరిశాయి. ఇస్లామ్‌లోని ముఖ్య సూత్రం ఇదే. అందుచేతనే ఇది నన్ను మిక్కిలి ప్రభావితుని చేసి, నా హృదయాన్ని గాలం వేసి లాగుతున్న మార్గమయింది.

ఈ విషయాలన్నీ గ్రహించటం చేతనే, ఏ విషయాన్నయినా, క్షుణ్ణంగా వివిధ కోణాలనుంచి అధ్యయనం చేసి, తరిచి తరిచి లోతుకు వెళ్ళి పరిశీలించి చూసే మేధావి బెర్నార్డుషా — "ప్రపంచంలో చివరి దాకా నిలబడగలిగిన మార్గం— ఇస్లామ్ జీవన మార్గం ఒక్కటి మటుకే" అని రాశారు.

(ఇవి మటుకే కాదు మహాప్రవక్త మహోన్నతమూర్తి అని కొనియాడబడటానికి ఒక కొత్త వ్యాఖ్యానము యిచ్చారు అన్నారైరు) అది ఏమిటి?

నా మనసులోని మాట-
ఆయన మహామనిషి.

మద్రాసు నగరంలో మహా సాగర తీరాన
మేధావి అన్నాదొరై....

ప్రవక్తాధినాయకుని 'మహోన్నత వ్యక్తి' అని నేను ఎందుకు శ్లాఘిస్తున్నానో కాస్త గమనించండి. ఈ 1957వ సంవత్సరంలో మన సమాజంలో వివేకాన్ని మేలుకొలుపవలెనని మాలాంటివారం హెచ్చరించినపుడు, మమ్మల్ని తరిమి తరిమికొట్టి, దూరంగా పొమ్మంటున్నారు. అయితే పధ్నాలుగు వందల సంవత్సరాల క్రితం, రకరకాల దేముళ్ళను, పలు దేవతా విగ్రహాలను పూజించేటటువంటి ప్రజకి— "నువ్వు మొక్కవలసినది ఈ విగ్రహానికి కాదు, నువ్వు వెళ్ళవలసింది ఈ కోవెలకు కాదు" అని చెప్పగల గుండెధైర్యంతో, అందులోనూ అటువంటి మోటు మనుషులకి తమ సందేశాన్ని, ఆత్మస్థయిర్యంతో సిద్ధాంత పూర్వకంగా చెప్పగలిగారే ఆయన ... అందుకనే ఆయనని 'మహోన్నత వ్యక్తి' అని గౌరవించి, అభిమానిస్తున్నాను. ఆనాడు

మహాప్రవక్త ప్రేరణవల్ల కలిగిన ఆత్మబలం, యిప్పుడు, ఈనాడు ఆ మార్గం స్వీకరించిన వారికి కూడా వున్నదీ అంటే— అందుకు ఆశ్చర్యపడనక్కరలేదు.

మార్గము లేక జీవన విధానము అన్నది మానవులందరిలో ఏకీభావం మేలుకొలిపేది. మనుషులలో జ్ఞాన జిజ్ఞాసను పెంపొందించేది. మానవులలో ఐకమత్యం నెలకొల్పేది. అపురూపమైన మానవతా బంధనాలని సృష్టించేది, స్నేహ సౌహార్దాలను పెంపొందించేది, చెడు ఆలోచనలను సమూలంగా నాశనం చేసేదిగా ఉండాలి. కాని నేడు 'మతము' అని చెప్పబడేది, అది మనుషులని మతమౌఢ్యమనే నిషాలో ముంచిపారేస్తోంది. ఆ నిషా నుంచి కాపాడటానికి పోలీసులు అవసరం అవుతున్నారు. ధర్మమార్గంలో సరళంగా, న్యాయబద్ధంగా ఉన్నపుడు, మనుషులు ప్రేమపూరిత విధానంలో ఒకటి కావడం సంభవం.

మతంలో (సారం) అంతరార్థం ఏ విధంగా ఉండాలి? అన్నదానికి మనలో భేదాభిప్రాయాలు చాలావున్నాయి. అందు చేతనే కొందరు నాస్తికులు అనీ, మరికొందరు ఆస్తికులనీ పేరుబడినా, నాస్తికుడు అన్న బిరుదు.... ఆస్తికులమని తమనితాము అనుకునేవారు, తమకి అవతలవారు అంటే యిష్టం లేకపోవటం చేత, ఆ అవతలవారి తలమీద రుద్దిన, తలకి తగిలించిన పేరు తప్ప మరింకేమీ కాదు. అంతే తప్ప నాస్తికులు అన్నవారు లేరు. అసలు అలాంటివారు ఉండవలసిన అవసరం కూడా లేదు.

అలాంటివారు వున్నా లేకపోయినా, నాలాంటి వారం, అటువంటి నాస్తికవాదులతో చెయ్యి కలిపేవారం కాదని, ఈ పుణ్య దినం రోజున- మీ అందరిముందు తెలియచెప్పుకుంటు

న్నాను. ఎందుకంటే ఆస్తికత అన్నది ప్రకృతికి సహజం. ప్రకృతికి విరుద్ధంగా, అసహజంగా వుంటం ఎవరికీ సాధ్యంకాదు ఎవరూ ఉండలేరు.

ఇస్లామ్ మార్గంలోని మంచిని ఇతర దేశాలలో పై వర్గాల వారు క్రింది వర్గాల వారికి ఉపదేశం చేస్తూంటారు. కాని మన దేశానికి సంబంధించినంతవరకూ, క్రింది వర్గాల వారే. పై వర్గాల వారికి అర్థం అయ్యేలా ఉపదేశించాలి అప్పుడే భగవంతుని సత్యసాక్షాత్కారాన్ని అందరూ గ్రహించుకో గల శక్తి మంతులవగలుగుతారు.

ఎందుకు ఇన్ని మాటలు చెపుతున్నానంటే, రైలుబండి దిగి మనం స్టేషన్ నుంచి గుర్రపు బండీలో ఇంటికి వస్తూంటాము. మనం గుర్రపు బండి ఎక్కిన చోటు నుంచి. దిగి ఇంటికి వచ్చే దాకా వున్న మధ్య దూరానికి బండి ఛార్జీ మాట్లాడుకుంటాము.

గుర్రం బండీ వాడు మనం మొదట్లో చెప్పిన దూరంవచ్చే శాక, వాడు తాను అనుకున్న దానికంటే ఎక్కువ దూరం బండి తోలి వుంటానని అనుకుని, బండీ ఛార్జీ మరి కాస్త ఎక్కువ ఇమ్మని అడిగాడే అనుకోండి. అప్పుడు "అబ్బో- భగవంతునికి భయపడి నడుచుకో" అంటూ నీతులు బోధిస్తూంటారు. అయితే నిజంగానే చెప్పిన దానికంటే ఎక్కువ దూరం వుండి, ఆ దూరానికి తగ్గట్లు గాక, తక్కువ బండి ఛార్జీ యిచ్చివుంటే, అప్పుడు ఆ బండీవాడు "అయ్యా! భగవంతునికి భయపడి నడుచుకోండి!" అని చెపుతాడే అనుకోండి.... దాన్ని మనలో ఎంత మంది పాటిస్తున్నారు? మీరు మనస్ఫూర్తిగా ఆలోచించి చూడండి....అంటే.

భగవంతునికి భయపడి ఎంతమంది ఆలోచిస్తున్నాము?

అందుచేతనే— ముఖ్యంగా మన దేశంలో క్రింది వర్గం లోని వారి ఉపదేశాలను పై వర్గం వారు అర్థం చేసుకోవాలి .... అర్థం చేసుకు ఆచరించేందుకు ప్రయత్నం చెయ్యాలి— అని చెపుతున్నాన్నేను.

మత విధానం పట్ల ఎవరికీ విరోధభావం వుండరాదు. ఐతే ఆ మార్గం ప్రబోధించే సిద్ధాంతాలు ముందు తరాల వారికి ప్రయోజనకారిగా వుండాలి. అందుకు అనువైన వాతావరణం, పరిస్థితులు ఏర్పడాలి చుట్టూ పరిస్థితుల్ని మనిషి సృష్టిస్తున్నాడు. అయితే వాతావరణం, చుట్టుపట్ల వున్న ప్రభావాలు ఏ విధంగా ఉంటే ఆ మార్గంలోనే పయనించే వారు వాతావరణమంటే ఏమిటో కొద్దిపాటిగా మాత్రమే అర్థం చేసుకోగలిగే వారు — సామాన్యులు.

అయితే చుట్టూ పరిస్థితులకి భిన్నంగా, వాటిని సవాలు చేస్తూ మనం నడుచుకుంటే, అందువల్ల దుఃఖమూ, బాధలూ ఎక్కువవుతాయన్నది స్పష్టంగా గ్రహించుకుని కూడా, చుట్టూ అల్లుకుని వున్న చెడు బంధాలు, పరిస్థితుల ప్రభావాన్ని ఛేదించుకుని, సరళమైన, సక్రమమైన పరిస్థితులని ఏర్పరచుకోగల వారిని 'మహోన్నత వ్యక్తులు' అని మనం పిలుస్తూవుంటాము.

కాని అటువంటి మహోన్నతులు అన్ని కాలాల్లోనూ మనకి లభించరు. వారు లభించినపుడు మనం ఆ ఫలసాయాన్ని పొంద ప్రయత్నించాలి. అటువంటి మహోన్నత వ్యక్తులలో ముహమ్మద్ ప్రవక్త ఒకరు. అటువంటి మహనీయుల్ని పొందే మహాభాగ్యం, తిరిగి తిరిగి లభించదు. అందుచేతనే ఆ తేజో రాశి చేసిన గణనీయమయిన ఉపదేశాలు, దేశం నలు

మూాలలకి విస్తరింప చేయటానికి చుట్టూపరిస్థితులు ఉత్తమరీతిలో అమరాలంటే మంచి విద్యా విధానం వుండాలి. మంచి విద్యా విధానం కావాలంటే, మంచి ప్రభుత్వం, మంచి ప్రభుత్వం ఏర్పడాలంటే— మంచి రాజకీయ నాయకులు కావాలి. మంచి రాజకీయ నాయకులని తయారు చెయ్యటానికి, మంచి మనుషులు సజావుగా, సరళంగా బ్రతకగల అవకాశం కలిగించాలి— ఇవన్నీ ఒకదానిపై మరొకటి ఆధారపడివున్నాయి.

మహాప్రవక్త ప్రబోధించిన ఇస్లామ్ మార్గం మేలి వజ్రం వంటిది. మంచి వజ్రాలని సానబట్టి, వుంగరంగా చేసి వేలికి పెట్టుకోవచ్చు, చెవులకి దుద్దులుగానూ పెట్టుకోవచ్చు అదే వజ్రాన్ని అమ్మేసి, గిండీ గుర్రపు పందాల్లో ఆ డబ్బు తగల పెట్టనూ వచ్చు. ఆ వజ్రాన్ని ఏ విధంగా వినియోగపరిచా మన్నదాన్నిపట్టే- అది మనకి ఉపయోగపడే విధం తెలుసుకో గలిగేది. ఆ మాదిరిగానే ఇస్లామ్ అను ఈ వజ్రం ఎవరికి ఏ విధాన వుపయోగకారి అవుతోంది?— అన్న దానిలోనే — ఆ మార్గంలోని పరమోత్కృష్టత, ఆనందం ఇమిడివున్నాయి. ఈ గమ్యం చరించి ఆలోచించినపుడు— మంచి మనుషులు లభిం చటం అనే ప్రసక్తి వస్తున్నది. అయితే ఆ సత్‌పురుషులు చెప్పే మంచి విషయాలని ఆచరణలో పెట్టినపుడే - ఆ విషయాలకి విలువ పెరుగుతుంది.

ఇస్లామ్‌లోని ఉత్కృష్టమైన మార్గం నేడు ఎవరికి ఉప యోగకరమవుతోంది?— అన్నది ఆలోచించి చూడగలగాలి. అధికారులకి మటుకే అది ఉపయోగ మార్గమై— బీదవారూ 'అయ్యో' అంటూ ఆక్రందనచేసే వారికి ఉపయోగపడకపోతే

అందులోని ఔన్నత్యం అంతా వృధా. ఈ మహోన్నత మార్గం అక్రమాలని, అన్యాయాలని అణిచివేయటానికి ఉపయోగపడాలి, ఏనాడు ఈ ఆశయాలని ఈ మార్గం కార్యరూపంలో పెడుతుందో, ఆ రోజున ఈ మార్గం ఫలప్రదాయమై అందులోని ఉత్తమ ఆశయాలని కార్యరూపంలో తేవటానికి సాధ్యమవుతుంది.

7–10-1957 రోజున మద్రాసులోని సముద్రపు ఒడ్డున జరిగిన మహాప్రవక్త జన్మదిన ఉత్సవంలో అన్నాదొరై వెలువరించిన భావతరంగాలివి.

(ఇస్లామ్‌ను గురించి, దివ్యఖుర్ ఆన్ యొక్క ప్రాశస్త్యాన్ని గురించి పలువురు మేధావులు వెలువరించిన అభిప్రాయాలు ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాను.)

ఆ మాట.... ప్రపంచ ప్రముఖుల నోట.

ఇస్లామ్ మతాన్ని, మహాప్రవక్త (సఅసం)ని, దివ్య ఖుర్ ఆన్ని ప్రశంసించిన పెద్దలు అన్నాదొరై ఒక్కరే కాదు. ఈ ప్రపంచంలోని ఎందరో మహా మేధావులు, మహా యోధులు ఇస్లామ్లో గొప్పతనాన్ని గుర్తించి మెచ్చుకున్నారు వీరాధివీరు డయిన నెపోలియన్ చక్రవర్తి నుంచి, యన్సైక్లోపిడియా బ్రిటా నికా వరకూ ఎందరో, ఎన్నో సందర్భాలలో దివ్యఖుర్ఆన్లో నిక్షిప్తమై వున్న ఘనతని గూర్చి ఎంతో గొప్పగా పేర్కొన్నారు. వారి అభిప్రాయాలను ఇక్కడ పొందుపరచ ప్రయత్నించాను.

"అన్ని దేశాలలోని మేధావులు, విద్యావంతులు ఒకటిగా గుమికూడి, దివ్యఖుర్ఆన్లో నిర్వచించబడినదాని కనుగుణంగా- ఒకే విధమయిన పరిపాలనా విధానాన్ని స్థాపించగల కాలం ఎంతో దూరంలో లేదు. అది కనుచూపుమేరలో ఉంది. దివ్య ఖుర్ఆన్లోని ప్రవచనాలు సత్యప్రధానమయినవి. అవి మనిషి జీవితాన్ని సత్యపథంలో, ఉన్నత పథంలో నడిపించగల శక్తి కలిగి ఉన్నాయి. ఈ కారణంచేతనే— భగవంతునిచే పంపబడి నటువంటి, దివ్యదూత అయిన ముహమ్మద్ ప్రవక్త ఔన్నత్యమూ

పవిత్రగ్రంథమైన ఖుర్ఆన్ ఔన్నత్యమూ, అవి పొందుతున్న అపూర్వస్థానమూ, గౌరవమూ— వీటి ఎదుట నేను శిరసావహి స్తున్నాను." అన్నారు నెపోలియన్ బొనాపార్టే.

జాతిపిత మహాత్మా గాంధి "ఒకసారి కాదు అనేకసార్లు నేను దివ్యఖుర్ఆన్‌ని చదివి ఉన్నాను. సత్యమూ, అహింసా దివ్యఖుర్ఆన్‌లో ప్రబోధింపబడినదన్న నిజాన్ని గ్రహించు కున్నపుడు నేను సంతోషంతో పరవశించిపోయాను" అని మెచ్చు కున్నారు.

దివ్యఖుర్ఆన్ ఒక కావ్యం కాదు అనటానికి— అది కావ్యము అవునా కాదా అని నిర్ణయించటం చాలా కష్టమయిన విషయం. అది గద్యరచనకి చెందింది, కాని పద్యంలోని సొగ సులూ అందులో ఉన్నాయి. అది ఒక చరిత్ర గ్రంథం కాదు, ఒకవ్యక్తి జీవిత చరిత్ర అంతకన్నా కాదు.

మూసా ప్రవక్త దూర్‌సీనా కొండ మీద నుంచి ప్రవచిం చిన వృత్తాంతంలా పొందుపరచబడివున్న జ్ఞానబోధకూడా కాదు. దైవసందేశహరులు ఎవరు అన్నవిషయాన్ని తర్కబద్ధంగా చర్చిం చిన తత్వవిచార ప్రబంధ గ్రంథం మాత్రమే కూడా కాదు. ఇది ఒక దీర్ఘదర్శన భవిష్యత్‌వాణి. తనకుతానుగా నిలిచి, గొంతెత్తి పరిచయం చేసుకున్న నిక్షిప్త ప్రవచనాలని అఖిల భూమండలా నికి కొత్త గొంతుతో వినిపింప చేసిన వాణి, ఇష్టం వుండో — లేకో అన్ని కాలాలవారూ అందులోని ఉపదేశాలని గ్రహించి, ఆ విధంగా నడుచుకోవలసిన అగత్యాన్ని ప్రబోధించినవాణి.

బిగ్గరగా గొంతుఎత్తి పలికిన ఈ వాణి, రాజప్రాసాదాల్లో, ఎడారి ప్రదేశాల్లో, పట్నాల్లో, బీద సమాజాల్లో తరతమ భేదాలన్నవి లేకుండా అన్నిచోట్లా ప్రతిధ్వనించింది.

"మొదట్లో బిగ్గరగా- గొంతెత్తి పలికిన ఈ వాణి, నిజమైన విశ్వాసాన్ని మేలుకొలిపి, ప్రపంచాన్ని జయించటానికి తోడ్పడింది, అటు తరువాత అది ఒక పునరుద్ధరణ ఉద్యమంగా మారింది, గ్రీసులోనూ, ఆసియాలోనూ అనేక చోట్ల జ్ఞానదీప్తులు వెదజల్లి, అంధకారంలో మునిగిపోయిన క్రైస్తవ యూరప్‌లోకి చొచ్చుకుపోయి, విస్తరించ ఆరంభించింది...." ఇది డాక్టర్ శామ్యూల్ జాన్సన్ రాసిన 'ఓరియంటల్ రిలిజియన్స్' అను గ్రంథంలో ఉదహరింపబడినది.

ప్రప్రథమంగా దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌ని ఆంగ్లంలోకి అనువదించిన వాడు రాడ్‌వెల్ అను ఫాదర్. ఈ క్రిస్టియన్ మత గురువు రాసిన ముందు మాటలో, "దేశ దిమ్మరులు, నాగరిక ప్రపంచంతో సంబంధము లేని వారుగా బ్రతుకుతూ, ఆటవికులవలె జీవిస్తున్న అరబ్బులని అతి స్వల్పమయిన వ్యవధిలో—ప్రపంచానికే నాయకత్వం వహించగల శక్తిమంతులుగా చేయటానికి దివ్య ఖుర్‌ఆన్ ఒక ముఖ్య సాధనమయింది. వారిలో కలిగిన ఈ అమోఘమైన మార్పు ఈ మహావిప్లవం మంత్రగాడు మంత్రదండంతో— క్షణంలో కలుగచేసిన మార్పుని పోలింది—" అని దివ్య ఖుర్‌ఆన్ ప్రాశస్త్యాన్ని శ్లాఘించారు ఆ మత గురువు.

కవికోకిల సరోజినీదేవి, 1945వ సంవత్సరం జనవరి ఒకటో తేదీన కలకత్తా మహానగరంలో— ముస్లిమ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ హాలులో ఉపన్యసించారు: "మానవులకి దివ్య ఖుర్‌ఆన్ ఒక

నీతిశాస్త్ర గ్రంథం. అది స్వాతంత్ర్య విరఖడ్గం, నైతికవర్తనని ప్రబోధించే పవిత్రగ్రంథం, ఇది మనిషి నడవడికని క్రమమైన కట్టుబాట్లకి లోనుచేసే శాసనమేగాక, ఇంక ఏ మతగ్రంథాల్లోనూ దివ్యఖుర్ఆన్‌లోవలె- సర్వ విషయాల గూర్చి ఇంత విపులంగా చెప్పి ఉండలేదు—"

"దివ్య ఖుర్ఆన్ చదువుతున్నపుడు ప్రతిసారి అది ఏదో ఒక కొత్త సందేశం ఇస్తున్నట్లు అనిపిస్తూ ఉంటుంది. ఆ గ్రంథం పాఠకుని కొంచెం కొంచెంగా తన వైపుకి లాక్కుంటూ, క్రమంగా పరిపూర్తిగా ఆకర్షించుకోగల సూదంటురాయి. హృదయం విప్పి తనని పఠించే వారిని, తనపై తీవ్రమైన కాంక్షగలవారిగా చేస్తుందీ గ్రంథం-" అని ప్రశంసించారు మహామేధావి జె.డబ్ల్యూ గొయ్‌తే.

మేధావి గిబ్బన్— "దివ్యఖుర్ఆన్ దేవుని ఏకత్వపు సిద్ధాంతాల విషయంలో అపూర్వమయిన ప్రామాణిక ఆధారాలను వివరించిన గొప్ప గ్రంథం." అని ప్రస్తుతించారు.

యన్‌సైక్లోపిడియా బ్రిటానికాలో "దివ్య ఖుర్ఆన్ అని పిలువబడు అతి పవిత్ర గ్రంథం. ప్రపంచంలోని అనేకానేక మత గ్రంథాలకంటే, అధికంగా, అధిక సంఖ్యాకుల చేత పారాయణం చేయబడుతున్నది—." అని వివరించారు.

మహాప్రవక్త రాకను గూర్చి ముందే వివరించిన వేదవేదాంగాలు

అనూహ్యం— కాని నిజం!

ఎక్కడో అరేబియా దేశంలో మహాప్రవక్త ప్రబోధం చేస్తున్నారని, వారి రాకను గురించి వైదిక మతంలోని వేదాలు ముందుగానే చెప్పి ఉన్నాయని— తల పండిన ఒక పండితులు అనగా, అది విని, ఆ విషయం గురించి- వివరాలు తెలుసు కోవాలన్న ఆతృత నాలో కలిగింది.

ఆ విషయాల గురించి వెతకటం ప్రారంభించిన తరువాత, ఆయన చెప్పిన వాంట్లో నిజం ఉంది— అన్నది తెలుసుకుని నేనే ఆశ్చర్యపోయాను.

వ్యాసమహర్షిచే వ్రాయబడినవి అని చెప్పబడుతున్న పద్దెనిమిది పురాణాల్లో ఒకటయిన భవిష్యత్ పురాణంలోని— ఒకటో సూత్రాన్ని ఈ క్రింద యథాతథంగా పొందుపరిచాను.

ఏతస్ మిన్నన్తరే మ్లేచ్ఛ ఆచార్యేణ సమన్వితః

మహామద ఇతిఖ్యాతః శిష్య శాఖా సమన్వితః ॥౫॥

నృపశ్చైవ మహాదేవం మరుస్థల నివాసినమ్...........

(భవిష్య పురాణం— పర్వం:3;ఖండం:3;
అధ్యాయం:3; శ్లోకం:5-8)

ఒక మ్లేచ్ఛుడు, పరదేశస్థుడయిన ఒక ప్రబోధకుడు తన శిష్యులతో పాటు వస్తాడు. ఆయన పేరు మహమద్. ఆయన ఎడారి ప్రదేశానికి చెందినవారై వుంటారు.

మహమద = ముహమ్మద్.

అతిస్పష్టంగా, సూటిగా పేరూ, రాబోయే వ్యక్తి నివాసమూ చెప్పబడినది అంటే, అది విస్మయాల్లోకెల్లా అతిపెద్ద విస్మయం!

ఆ ప్రబోధకుని జాతి, ఆయన గుణగణాదుల గూర్చి, అదే పురాణం చెపుతున్నది.

లింగచ్ఛేది శిఖాహీనః శ్మశ్రుధారిస దూషకః
ఉచ్చలాపీ సర్వభక్షీ భవిష్యతి జనోమమ
....
ముసలైనైవ సంస్కారః....... ....

(భాగం:3;ఖండం;3:అధ్యాయం3;శ్లోకం:25-27)

ఆయన 'లింగచ్ఛేది'— అంటే సున్నతి చేయించుకున్న వాడయివుంటారు. తలపైన ముడివుండదు, గడ్డం పెంచుకుని వుంటారు. మాంసాహారి అయివుంటారు. బిగ్గరగా, గొంతెత్తి మాట్లాడుతారు. 'ముసలై' అని పరిచయం చేయబడుతారు అని ఆ పురాణం చెబుతూ వుంది.

పేర్లను పేర్కొన్నారు. అటువంటి వారిలో ఈ మహోత్తము నాయకుని— ఒకరిగా పేర్కొన్నారు.

అనస్వన్తా సత్పతిర్ మామహే మే గావా చేతిష్ఠో
అసురోమ ఘోనః
త్రైస్నృష్ణో అగ్నే దశభిః సహస్రైర్ వైశ్వానర
త్ర్యరుణ శ్చి కేత
(ఋగ్వేదం— మండలం:5; సూక్తం:27; మంత్రం:1)

ఈ విధంగా సంస్కృత భాషలో కూడా మామహే అనియు, 'ముహమద్' అనియు పిలువడం, స్పష్టంగా చెప్పబడివుంటం— మిక్కలి ఆశ్చర్యమూ-అనూహ్యమూ!

వచ్చే వారపు వ్యాసంలో ఇస్లామ్ గురించి జరుగుతున్న అసత్య ప్రచారం గురించి చర్చిస్తాను.

అణకువకీ, పట్టుదలకీ ఆలవాలమైన అందమయిన చరిత్ర

"ఎలోయీ, ఎలోయీ, లామా సబక్తానీ!"

"నా దేవా! నా దేవా! నన్ను ఎందుకు చెయ్యి విడిచితివి?"

—ఏసుక్రీస్తు శిలువ బాధను భరించలేక, ఆవేదనతో అన్న వ్యధాపూరితమైన మాటలని— బైబిల్ అంటున్నది.

"భగవంతుడు భక్తుని చెయ్యి విడిచి పెట్టాడు" అన్న అభిప్రాయానికి వచ్చి ఆ విధంగా మాటలు, పాడిన పాటలు చాలా మతాలలో ఉన్నాయి.

ఆ మతం పట్ల భక్తివిశ్వాసములు కలవారు సత్పురుషులూ శాంత స్వభావులు అయినప్పటికీ— 'భగవంతుడు చెయ్యి విడిచి పెట్టేశాడు' అన్న దానిని తలుచుకుని కొన్ని సమయాల్లో కన్నీరు కారుస్తూంటారు.

అణకువ ఉన్నంత తీవ్రంగా- పట్టుదల లేదు - అన్నది దానిలోని అర్థం.

కాని మహాప్రవక్త ఎంత అణకువతో ఉండేవారో- అంతకి మించిన పట్టుదలతోనూ ఉన్నారు.

"దేవుడు ఒక్కడే" అన్న 'ఏకేశ్వరోపాసన' సిద్ధాంతాన్ని ఆయన ప్రచారం చెయ్యటం చూసి చాలా మంది భయపడి ఆయన పెత్తండ్రి దగ్గిరకెళ్ళి మొరపెట్టుకున్నారు. వారి మాటను కాదనలేక అబుతాలిబ్ మహాప్రవక్తని అడిగారు 'ఇదేమిటని?'

అప్పుడు ఆయన చాలా అణుకువతోనూ, అదే సమయంలో స్థిరసంకల్పంతోనూ బదులు చెప్పారు.

"బాబాయి! దైవం సాక్షిగా చెపుతున్నాను, నా విశ్వాసాలని నేను వొదులుకోను. వారు నా కుడి చేతిలో సూర్యుని, ఎడం చేతిలో చంద్రుని తీసుకొచ్చి పెట్టినా, దైవకృపని వారికి తెలియజెప్పే నా యీ ప్రయత్నాలని, అనగా యీ సిద్ధాంత ప్రచారాన్ని మానను. దీనిని పరిపూర్తిగా నిర్వర్తించేదాకా ముందుకు వేసిన యీ అడుగుని ఏ పరిస్థితిలోను వెనక్కి లాక్కోను" అని చెప్పారు శాంత స్వరాన.

అదేకాదు— ఆయనను ఎన్నో విధాలో బోధించారు, హింసించాలని ఎంతో ప్రయత్నించి చూశారు విరోధులు. తుక్కూదూగరా తీసుకొచ్చి ఆయన తలపై దిమ్మరించారు. కమ్చీతో అమానుషంగా కొట్టారు. ప్రార్థనలు చేసుకుంటుంటే ఒంటె దేహంలోని పేగులు తీసుకొచ్చి ఆయనపై విసిరారు.

చిట్టచివరికి— ఆయనని హత్య చెయ్యాలని యింటికో మనిషి చొప్పున కత్తిపుచ్చుకు బయలుదేరారు.

వినయము, అంతకు మించిన దృఢచిత్తము, లోతుగా

పాతుకుపోయిన మహావృక్షంలాగా, స్థిరమై నిలిచారే తప్ప ఒక పిసమెత్తు కూడా కదలలేదు.

'కదనరంగంలో - పరిపూర్ణ విజయం పొందటానికి రా !' అని జయభేరి మ్రోగించి కదన రంగానికి పిలిచారు.

అప్పుడు.... దృఢసంకల్పమూ, శాంతసౌజన్యాలూ కఠారులుగా తీసుకొని బయలుదేరారు.

313 మంది మటుకే ఈయన సైన్యం, ప్రత్యర్థుల సంఖ్య మూడింతలు అధికంగా వున్నప్పటికీ సాహసంతో పోరాడారు. విజయం పొందారు.

పోరాటం జరుపుతున్నప్పుడు ఈ మహా యోధుని శిరో కవచాన్ని ఒక సైనికుడు కత్తితో పొడిచాడు. నుదిటి మీద గాయం ఏర్పడింది.

ఇంకొకడు కైజారుని పళ్ల మీదకి విసరగా, పళ్లకి దెబ్బ తగిలి రాలిపోయినాయి. గోతులో పడిపోయారు. ఇన్ని జరిగినా మనసుని చెదరిపోనివ్వక, కొండలాగా నిలబడి పోరాటం సలిపారు.

మదీనా నగరం ముట్టడిలో ప్రత్యర్థులతో జరిపిన పోరాటంలో ఆహారపదార్థాల కొరత, ఆకలి, తిండి లేక వుపవాసాలు- ఇన్ని బాధలకి లోనయి కూడా ఆయన హృదయం అలసిపోలేదు.

మహా ప్రవక్త ఒక్కరికే కాదు - ఆయన చుట్టూ వున్న అనుచరులు కూడా అమితబాధలకు లోనయ్యారు.

తిట్లు తిన్నారు, కమ్చీలతో దెబ్బలూ తిన్నారు. భగభగమండే మంటల్లోకి విసిరివేయబడ్డారు.

అయినప్పటికీ 'దేవుడు ఒక్కడే' అన్న విశ్వాసాన్ని వూపిరి వున్నంత వరకూ వదల్లేదు, ఆఖరి నిశ్వాస దాకా దాన్ని తొణకుండా బెణకుండా ప్రాణప్రదంగా కాపాడారు.

వారికి వినమ్రతనీ నేర్పారు, వారిలో పట్టుదలకీ నిశ్చలతకీ ప్రాణమూ పోశారు ఈ మహామనీషి.

ఇన్ని బాధలు పడి, విజయం పొంది, ప్రత్యర్థుల అహంకారాన్ని అణిచిన తరువాత, మదీనా నుంచి మక్కా వైపుగా పయనం సాగించారు మహాప్రవక్త.

ఆ సంఘటన గురించి మనం కొంత తెలుసుకోవాలి.

విజయం-విజయోన్మాదం వీరి తలకి ఎక్కలేదు. పగ తీర్చుకోవాలన్న ప్రతీకార వాంఛ చోటు చేసుకోలేదు.

మక్కా నగర ప్రవేశమప్పుడు, ఈ మాననీయుడు నమ్రతతో, ఒంటె మూపురానికి తన గడ్డం తగులుతుండగా తలవంచుకు వెళ్ళారు ప్రవక్త మహనీయులు.

ఎన్ని బాధలు పడాలో, ఏం జరగనున్నదో- అని ప్రత్యర్థులు భీతితో, తల్లడిల్లిపోయి, నిరీక్షిస్తున్నపుడు....

"మక్కా నగర ప్రజలారా! ఈనాడు మీపై ప్రతీకారం తీర్చుకొనవలెనన్న పగ గాని, ద్వేషం గాని, విరోధ భావం గాని మాకు లేదు. దైవం మిమ్ములను క్షమిస్తాడు, ఆయన కరుణా కటాక్షములని ఆయన వాత్సల్య ప్రేమలనూ మీరు పొందెదరు గాక! మీరు ఈనాడు స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు పొందిన మానవులు!"

పరాజితులయిన శత్రువుల హృదయపులోతుల్లోకి చొరబడి,

అక్కడ గూడు కట్టుకుని వున్న భీతిని, నిస్సహాయతని, ద్వేష భావాన్ని తవ్వితీయగల వివేకం, మానవ విశిష్టత— వీటిని ఏ పేరుతో పిలవాలి? ఏమని అనాలి?

"ఈ రోజెళ్ళి—రేపురా—" ఇది అద్భుతమయిన కల్పనా రచనకు మచ్చుతునక. కాని మక్కా నగరంలోని ఆ దృశ్యం— ఆ జరిగిన సంఘటన అపూర్వమయిన చరిత్ర, ఉన్నతమయిన చారిత్రక సంఘటన.

తరువాత వ్యాసంలో ముస్లిమ్‌ల గురించిన మరొక అపోహ గురించి వివరిస్తాను.

పరిశుభ్రతకు మరో పేరు ఇస్లామ్

ముస్లిమ్‌ల ఆచార వ్యవహారముల గురించీ, వారు అనుస రిస్తున్న నిత్య జీవిత విధానం ఎటువంటది అన్న దాన్ని గురించి తెలియని వారికి కొన్ని విషయాలు చెపుతాను.

ఇస్లామ్ మార్గం పరిశుభ్రతని ఉపదేశించిన మార్గం. మహాప్రవక్త వలె వ్యక్తి శుభ్రత పరిసర శుభ్రత, నగర శుభ్రత ఆచరణలో పెట్టి జీవించినట్లయితే ఈ ప్రపంచమే నిర్మలమైన, పారిశుధ్యానికి నిలయమైన ఒక సుందరలోక మవుతుంది.

ఆ మార్గం రోజుకి అయిదు సార్లు ప్రార్థన చెయ్యవలెనని నిర్దేశించింది. ప్రార్థన చెయ్యటానికి ముందు....

శుచి—శుభ్రతలు అత్యంత ముఖ్యమైనవి, అవసరమైనవి— అని ఈ మార్గం పదే పదే నొక్కి చెప్పింది.

పరిశుభ్రతని— 'తహారత్' అని అంటారు. ఈ శుచీ— శుభ్రతలు మూడు విధాలుగా ఉండాలి.

(1) దేహ పరిశుభ్రత.

(2) దుస్తుల పరిశుభ్రత.

(3) పరిసరాల పరిశుభ్రత.

మల మూత్ర విసర్జన అనంతరం దేహాన్ని అతిశుభ్రంగా కడుక్కోవాలి.

మూత్ర విసర్జన తరువాత 'ఢేలా' (మట్టిపెళ్ళను) ఉపయోగించాలి. ఆ తరువాత మంచినీళ్ళతో పరిశుభ్రంగా కడగాలి.

మల మూత్ర విసర్జనలు చెయ్యకూడని స్థలాలు:

1) మనుషులు తిరిగేటువంటి రహదార్లలో.

2) నదీ ప్రవాహపు వొడ్డున.

3) ఆహార పదార్థాలు పండించే పొలాల్లో.

4) చెట్ల మొదళ్ళలో.

5) ఈద్గాహ్—(పండుగ నమాజ్ చేసే స్థలం) మస్జిద్ కబ్రస్తాన్ (గోరీల వాటిక) ఇత్యాది స్థలాలు.

ఇవే గాక చెయ్యకూడని పనులు ఏమిటి-అన్నది కూడా - స్పష్టంగా తెలియచెయ్యబడింది.

నుల్చుని మూత్ర విసర్జన చెయ్యకూడదు. నీటి ప్రవాహాన్ని, తాగే నీటిని మూత్ర విసర్జనతో కలుషితం చెయ్యరాదు.

కుక్క, పంది వంటి జంతువుల ఎంగిలి తాకితే లేక అది వంటి మీద పడితే, బాగా కడిగి శుభ్రపరచుకోవాలి.

జంతువుల పెంట, మూత్రం, చీమూ, రక్తం వంటివి వంటి మీదనో, బట్టల మీదనో పడితే వాటి మచ్చలు పోయే వరకూ కడిగి, శుభ్రపరచుకోవాలి.

పసి పిల్లలు మూత్రం పోసుకున్నా కూడా శుభ్రంగా నీటితో

కడిగి తుడవాలి.

ప్రార్థనకి వెళ్ళబోయే వారి ప్రథమమైన ధర్మం స్నానం గుసుల్, రెండో విధి 'వుజూ'- కాళ్ళూ చేతులూ శుభ్రం చేసుకోవటం.

గుసుల్ (స్నానం)

స్నానం లేక వంటి మీద నీళ్ళు పోసుకోవటం అనబడు ఈ గుసుల్ విధానాలు :

నోటి నిండా నీళ్ళు పోసుకు పుక్కిలించటం,

ముక్కు లోపలికి నీరు పీల్చి పరిశుభ్రపరచుకోవడం,

దేహమంతా పూర్తిగా శుభ్రపడునట్లు నీళ్ళతో స్నానం చేయడం,

స్నానం చేస్తున్నపుడు దేహంలో వెంట్రుకవాసి కూడా, తడవని పొడి ప్రదేశం ఉండకూడదు. అట్లా ఏకాస్త పొడిస్థలం దేహం మీద వున్నా 'గుసుల్' నెరవేరలేదని అర్థం.

దీని తరువాత 'వుజూ' అనేటువంటి కాళ్ళూ చేతులూ శుభ్రపరచుకునే విధానం చూద్దాం.

రెండు చేతులనీ మణికట్టు దాకా మూడుసార్లు కడుక్కోవాలి.

పళ్ళు శుభ్రంగా తోముకుని- మూడుసార్లు నీటితో పుక్కిలించి కడుక్కోవాలి.

నోరు లాగానే ముక్కుని నీళ్ళతో కడిగి, చీది, ముక్కు రంధ్రాలలో మాలిన్యం లేకుండా శుభ్రపరచుకోవాలి.

అలాగే ముఖమంతా, నుదుటి నుండి గడ్డం వరకు కుడి చెవి నుండి ఎడమ చెవి వరకు పరిశుభ్రంగా మూడుసార్లు కడుక్కోవాలి.

కుడి చెయ్యి, ఆ తరువాత, ఎడమ చేతినీ మూడుసార్లు మోచేతి దాకా తోమి కడుక్కోవాలి.

నుదిటి నుంచి తల మీదుగా, మెడ వెనక భాగం దాకా తడి చేతులతో తుడుచుకోవాలి.

మంచినీటిలో వేళ్ళు ముంచి (తడి వేళ్ళతో) చెవి వెనక, ముందు భాగాలని, లోపలి భాగాన్ని మూడుసార్లు శుభ్రపరచుకోవాలి.

రెండు కాళ్ళనీ, పాదాలు మడిమలూ పూర్తిగా తడిసేటట్లు మూడుసార్లు కడుక్కోవాలి.

ఒక రోజుకి అయిదుసార్లు — ప్రార్థన చెయ్యవలసినప్పుడల్లా అయిదుసార్లూ— ఎన్ని విధాలుగా దేహాన్ని శుభ్రపరచుకోవాలో చూడండి.

ఈ పవిత్రమూర్తి— ఆత్మ పారిశుధ్యానికే గాక, దేహ పరిశుభ్రత గురించి కూడా, అమితమైన—క్రమతతో కూడిన స్థిర అభిప్రాయాలకి పునాదులు వేశారు. ఆయన దగ్గిర పళ్ళు తోముకునే పుల్లలు (మిస్వాక్) ఎప్పుడూ సిద్ధంగా వుండేవి.— పూజా చేసినప్పుడల్లా పళ్ళు తోముకోవాలి!

ఎక్కడ బడితే అక్కడ ఉమ్ములు వేసే మనుషులంటే

ఆయన ఇష్టపడేవారు కాదు. ఎవరయినా పొరబాటున తెలియక ఉమ్మివేస్తే, ఆ స్థలాన్ని వెంటనే నీళ్ళతో కడగేవారు.

తాను వుండేటువంటి పరిసర ప్రదేశాలని అద్దంలాగా, శుభ్రంగా తళతళ మెరిసేటట్లు వుంచుకునేవారు. చినిగిపోయిన పాతబట్టలు వాటికి అతుకులు వేసి ధరించినా అవి శుచీశుభ్రతలతో తళతళమని మెరుస్తూ వుండేవి.

"పరిశుభ్రత అన్నది 'ఈమాన్' (విశ్వాసం, ఆచరణ)లో సగభాగం" అన్నది ప్రవక్తాధినేత సుభాషితం.

మరణించిన వ్యక్తిని— సమాధి చెయ్యబడేచోటు శుభ్రంగా, శుచిగా వుండాలన్నది కూడా వారి ప్రవచనమే.

ముస్లిమ్‌ల గురించి చెప్పవలసిన మరో విషయం గూర్చి ఈసారి వివరిస్తాను.

ఇస్లామ్ - కత్తి బలంతో వ్యాపించిందా?

కత్తి ఝుళిపించటం చేత ఇస్లామ్ మార్గం వ్యాపించింది — అన్న తప్పుడు అభిప్రాయం కొందరు కలిగివున్నారు.

క్రీస్తుమతము, ఇస్లామూ ఈ రెండూ ఆరంభంలో- రహస్య మార్గాలుగానే వున్నవి— అని స్థూలంగా చరిత్ర చెపుతున్న విషయం.

అందులోనూ క్రీస్తుమత ప్రబోధనలు, ఏసుక్రీస్తు మరణించిన తరువాత ఆయన శిష్యుల చేత ప్రచారం చేయబడి, వ్యాపించాయి.

కాని ఇస్లామ్- మొదట్లో రహస్యమైన ప్రబోధమార్గమయి వుండి, తరువాత బహిరంగపరచే అధికారము పొంది, బయట ప్రపంచానికి తెలియపరచబడినది.

నిర్బంధము లేక బల ప్రయోగము — వీటిని ఇస్లామ్ ఎంతమాత్రమూ ఒప్పుకోదు అని ఖ్యాతి వహించింది.

అటువంటప్పుడు, మహాప్రవక్త కత్తిదూసి పోరాటాలు జరపడం ఎలా సంభవించింది?

ఆ యుద్ధాలన్నీ స్వీయ రక్షణకోసం చేయబడిన యుద్ధాలే.

మక్కాలోని ఖురైషి తెగవారు, మహాప్రవక్తకి ఆశ్రయం యిచ్చిన మదీనా ప్రజలపై దాడి జరిపినపుడు, కొత్త మార్గాన్ని స్వీకరించిన మదీనావాసులని అణగదొక్కాలన్న ప్రయత్నం జరిగినపుడు, పోరాటాలకి అంకురార్పణ జరిగింది.

అందుచేత, స్వీయరక్షణ కొరకు, తన మార్గాన్ని అనుసరించిన ప్రజా రక్షణ కొరకు ఖడ్గం ఎత్తబడిందే తప్ప, మత విస్తరణ కోసం మటుకు కాదు.

ఆ తరువాత కాలంలో ముస్లిం చక్రవర్తులు తమసైన్యంతో ఇతర దేశాలపై దండయాత్రలు జరిపిన సంఘటనలు లేక పోలేదు. ఆ దండ యాత్రలు కూడా 'ఇస్లామ్ మార్గ విస్తరణ కొరకు' అన్న లక్ష్యంతో ఆరంభించబడలేదు.

భారతీయ చక్రవర్తులయిన రాజరాజు, రాజేంద్రుడూ మొదలగువారు జావా, సుమిత్రా ఇంకా దిగువ భాగాన వున్న దేశాలపై దండయాత్రలు సలిపారు.

ఇప్పటికీ ఆ దేశాలలో హిందూ మత చిహ్నాలు కనిపిస్తూనే వున్నాయి. ఆ కారణం చేత హిందూ మత విస్తరణకోసం ఆ చక్రవర్తులు కత్తి పట్టుకున్నారని అనటానికి వీలవుతుందా?

క్రీస్తు మతస్తులయిన, యూరోపియనులు ఎన్నో యుద్ధాలు జరిపారు. సామ్రాజ్యాలు స్థాపించారు. ఆ సామ్రాజ్యంలో క్రీస్తు మతస్థులే ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉండేవారు.

అట్లాంటప్పుడు క్రీస్తు మతం కత్తిబలంతో విస్తరణ చేసిన మతం అవదా?

అసలు ఇందులోని సత్యం ఏమిటంటే, ఇంకో దేశాన్ని చేజిక్కించుకోటానికి, ఆ దేశంలో తమ అధికారాన్ని నెలకొల్ప టానికి దండయాత్రలు జరుగుతూ ఉంటాయి.

'యథా రాజా—తథా ప్రజా' అన్నట్లు పాలకులు ఏ మతానికి చెందినవారై వుంటారో— ఆ వైపుకే ప్రజలు మొగ్గు చూపటం సహజం.

ఇదే దక్షిణ భారతంలో జైనమతావలంబకులైన రాజులు పరిపాలించినపుడు జైనుల సంఖ్య పెరుగుతూ వచ్చింది. చక్ర వర్తులు బౌద్ధమతస్థులయినపుడు బౌద్ధమతం తామరతంపరగా పాతుకుపోయింది. రాజులు శైవులుగా మారినపుడు శైవుల సంఖ్య అధికమయింది. ఆ తరువాత వైష్ణవులుగా మారినపుడు వైష్ణవుల సంఖ్య మిక్కుటంగా పెరగగల అవకాశం ఏర్పడింది.

తమ మార్గాన్ని అనుసరించలేదన్న ఆ ఒక్క కారణం కోసం, ఇస్లామ్ మతపరమైన హత్యలను ఏనాడూ సమర్థించ లేదు.

కాని, కేథలిక్కులకీ, ప్రొటెస్టెంటులకీ మధ్య నడిచిన పోరాటంలో మతపరమైన హత్యలు జరిగినవి.

అంత దాకా ఎందుకు? మధురైలో కూడా జ్ఞాన సంబం ధర్ కాలంలో ఎనిమిది వేల మంది జైనులు గ్రద్దలకి ఆహార మయ్యారని చరిత్ర చెపుతున్నది.

అరేబియా దేశానికి మహాప్రవక్త పాలకుడై పరిపాలించిన కాలంలో— ఆ దేశంలో యూదు మతస్థులు వున్నారు; క్రీస్తు మతస్థులు కూడా వున్నారు.

ఏం.... భారతదేశంలో కూడా ముస్లిమ్ నవాబులు పరిపాలించిన కాలంలో హిందూ మతమూ, హిందూ దేవాలయములు మున్ముగనవి పరిరక్షింపబడినవని చరిత్ర చెపుతున్నది.

మత విస్తరణ కొరకే- ముస్లిమ్‌లు దండ యాత్రలు జరిపారు అంటే....

పర రాజ్యాన్ని ఆక్రమించుకోవటం ఆ కాలంలోని రాజ ధర్మం, రాచరిక వ్యవస్థలో రాజ్య విస్తీరణే పరాక్రమ చిహ్నం. ఆ ప్రకారం దండయాత్రలు జరిపేవారు తప్ప, మతాన్ని విస్తృత పరిచే వుద్దేశ్యంతో మటుకు కాదు.

హిందూ చక్రవర్తులతో సంబంధం లేకుండానే, కొందరు ముస్లిమ్ మత ప్రచారకులు— భారతదేశంలో ఈ మార్గాన్ని విస్తృతపరిచి వున్నారు. ఉదాహరణగా చెప్పాలంటే—నాగూర్‌లో సమాధి చేయబడివున్న అత్యున్నత వ్యక్తి- 'షాహుల్ హమీద్'ని చెప్పుకోవచ్చు.

ఉపదేశాల వల్ల, జీవన విధానంవల్ల మానవుని మనసులో శ్రద్ధత కలిగించగల శక్తి వున్న ఇస్లామ్‌కి కత్తి పట్టుకోవలసిన అవసరం లేదు. చరిత్ర పట్ల సరి అయిన అవగాహన లేని వ్యక్తులు అనేటువంటి అర్థవిహీనమైన మాటలని మనం పట్టించుకోనక్కరలేదు.

"ఇస్లామ్ గురించి ఇంత రాసిన నువ్వు ఎందుకు ముస్లిమ్ అవలేదు? ఆ మార్గాన్ని ఎందుకు స్వీకరించలేదు"" అన్న ప్రశ్నలు తలఎత్తుతాయి. వాటి సమాధానం తరువాత చెపుతాను.

నేను ఇంకా ముస్లిమ్‌ని ఎందుకు అవలేదు?

నన్ను కలుసుకునే అనేక మంది ముస్లిమ్ సహోదరులు - నన్ను చూడగానే తరుచు అడిగే ప్రశ్న ఒకటుంది "మీరు ఎందుకని ఇంకా ముస్లిమ్‌గా మారలేదు" అని.

అందుకు చాలా కారణాలున్నాయి:

1. ఇస్లామ్‌ని గూర్చి నేను ఇంకా పరిపూర్ణమైన జ్ఞానం పొందలేదు. 2. ఇస్లామ్ పరిధికి బయట నుల్చుని, ఆ మార్గపు జ్ఞాన జ్యోతిని చీకటి మూలలకి తీసుకెళ్ళవలెనని ఆశిస్తున్నాను. 3. నిజమైన ముస్లిమ్ ఎలా వుండాలి అన్నది చదువుతున్నపుడు నాలో ఒక రకమైన దుడుకుతనం, దగ్గిరగా రాలేని సంకోచమూ ఏర్పడుతున్నాయి.

నిజమయిన ముస్లిమ్‌కి అల్లాహ్ పైన, రాబోయే రోజులోని న్యాయధర్మం పట్లా నమ్మకం వుండాలి.

నిజం దాచకుండా చెపుతున్నాను. ఇంకా నేనాస్థితికి చేరుకోలేదు.

'మీసా' నిర్బంధంలో వున్నపుడు ప్రపంచంలోని పలు మత గ్రంథాలని చదివే అవకాశం కలిగింది.

ఒక్కొక్క మత గ్రంథమూ, ఉపదేశ గ్రంథమూ ఒక్కో విధంలో, ప్రత్యేకత, ప్రాధాన్యత కలిగివున్నాయి. కాని దివ్య ఖుర్‌అన్ మటుకు వాటన్నిటిలోకి మిక్కిలి శ్రేష్టమయిన ప్రతిభ కలిగివుంది. ఆ గ్రంథ పఠనాప్రయత్నం అక్కడితో ఆగిపోయింది. ఎవరయినా అందులోని సూక్ష్మజ్ఞానాన్ని — బోధించగలిగితే, వివరంగా చెప్పగలిగితే స్వీకరించటానికి సిద్ధంగా వున్నాను.

నిజమైన ముస్లిమ్ త్రాగుడికి బానిస అయివుండకూడదు.

ఇది తల్చుకుంటేనే గుండెలు దడదడ కొట్టుకుంటున్నాయి. ఈ చేదు ద్రవాన్ని తాగుతున్న మనిషి అద్దం ముందు నిల్చుని ఆకులా కంపించిపోతున్నాడు. తన అసందర్భ ప్రేలాపన విని, వూగుతూ తడబడే స్థితి చూసి కూడా మానవుని మనస్సు తాగాలన్న యిచ్ఛకు లోబడిపోతూవుంది. వార్ధక్యమూ, విసుగూ, ఇతరుల దృష్టిలో చులకనా, అందువలన ఏహ్యాభావమూ ఏర్పడుతోంది. ఇది కూడా బలహీనతవలన ఏర్పడిన మానవ బలం! బలహీనతకి లొంగని మనోధృతి కలవారె ముస్లిమ్ అవటానికి సాధ్యమవుతుంది.

"పొరుగింటి వారు ఆకలితో మాడుతున్నపుడు, తాను మటుకు కడుపు నిండా తిని ఆనందించే వాడు నిజమైన ముస్లిమ్ కాడు,"

ఎవరినయినా కలుసుకోగానే, "భోంచేశావా? భోం చెయ్యి" అని అడిగేటువంటి స్వభావ లక్షణం వున్నవాడినయినా, పొరుగు

వాని ఆకలి గురించి ఆలోచించే మనోస్థితికి ఎదగలేదు.

పక్కింటి వారిని చూస్తేనే మొఖం చాటేసి మర్యాదకి ఒక మాట మాట్లాడి తప్పించుకుని పారిపోయే స్వభావమే అధికం. పొరుగువారి ఆకలిని గూర్చి అర్థం చేసుకోగల మనోపరిపక్వత వచ్చిన రోజున- ముస్లిమ్‌గా మార గలవుతుంది.

భేదాభిప్రాయంతో— తన సహోదరునితో మూడు రాత్రుల పాటు వాదులాడినా, అతనిని కలుసుకున్నపుడు మాట్లాడకుండా ముఖాన్ని తిప్పుకోటం ఒక ముస్లిమ్ చేసే పని కాదు.

అభిప్రాయ భేదం అంటూ వచ్చిందా — దాంతోపాటు విరావేశమూ వచ్చేస్తూ వుంటుంది. కఠినత్వమూ, కరుకుతనమూ వచ్చేస్తాయి: అతనితో మాట్లాడటం ఆపేసి, అతనిని గూర్చి దుర్భాషలు ఆడమని మనసు ప్రోత్సహిస్తూ వుంటుంది,

అది మనసుకి పట్టిన మకిలి. ఈ మనసులోని మాలిన్యాన్ని ప్రక్షాళన చెయ్యగలిగినవాడే ముస్లిమ్ అవగలుగుతాడు.

పరిచయస్తులకీ— అపరిచితులకీ ఉభయులకూ సలామ్ చెయ్యి— అంటుంది గణనీయమైన ఇస్లామ్.

కొన్ని సమయాల్లో పరిచయస్తులపట్లే గౌరవం కనబరచం— ఇక అపరిచితుల గురించా....?

పరిచయస్తుల పట్ల మర్యాదపూర్వకంగా కొన్నిసమయాల్లో చేతులెత్తి నమస్కరించం— ఆఖరికి చేతులే కదల్చం సరికదా, తల మటుకే వూపుతాం, కొన్ని పరిస్థితుల్లో కళ్ళు మటుకే కదల్చటం కద్దు.

గర్వమూ, అహంకారమూ జీర్ణించుకుపోయిన దేహస్థితి,

స్వభావ లక్షణమూ— ఇవి మారినపుడే ముస్లిమ్ అవటానికి అర్హత కలిగేది.

ధర్మం చెయ్యటం ప్రతి ముస్లిమ్‌కీ ముఖ్యమైన బాధ్యత.

ఒకసారి హొటల్లో భోంచేసి, కిందకి దిగి వస్తున్నప్పుడు ఆకలితో వున్న ఒక పెద్దాయన— "అయ్యా! అన్నం తిని రెండు రోజులయింది-" అని జాలిగా అడిగాడు,

"హొటల్లో భోంచెయ్యండి-" అన్నాను.

"డబ్బులు కావాలి కదండి" అన్నాడాయన 'ఎంతకావాలి?' అడిగాను. "రెండు రూపాయలు" అన్నారు.

అయిదు రూపాయలిచ్చాను. పక్కన వున్న స్నేహితుడు ముఖం చిట్లించుకున్నాడు.... అదే కాదు....

"ఈ విధంగా చేస్తే, కొన్నాళ్ళకి ఓటిడబ్బా అయిపోతావు" అని మందలించారు నన్ను. 'ధర్మం చేస్తే చెడిపోతావ్' అంటూ స్నేహితులూ సమాజం అందరూ చెపుతూనే వుంటారు. వీటన్నిటినీ జయించుకుని దాతృత్వమను సహజగుణాన్ని ప్రోది చేసుకున్నపుడు గదా— ముస్లిమ్ అవగలిగేది?

ఏ వ్యక్తి ప్రవర్తనా, మాటలూ మరో వ్యక్తిని బాధించవో ఆ వ్యక్తే ముస్లిమ్ అవగలుగుతాడు.

ఇది సాత్వికమైన స్థితి. ప్రవర్తన ద్వారా ఇతరుల మనసు నొప్పించకుండా వుండగలగటం సాధ్యం అవచ్చు కాని మాటలా! ఆ మాటలు గభాలున బయటకి దూరినపుడు ఎదుటి మనసుని ఈటెత్తో పొడిచినంత బాధకి లోను చేస్తాయి. కాని మౌనం కూడా చాలా మందిని బాధిస్తూ వుంటుందే! అయ్యో

నేను వీటి నుంచి ముందు విముక్తి పొందగలగాలి. ఆ తరువాతనే ఈ ప్రశాంత మార్గానికి చేరగలుగుతాను.

సౌందర్యమూ, సంపదా గల యువతి ఒకత్తె– లాలనతో ఆహ్వానించినపుడు అది త్రోసిపుచ్చి, "భగవంతునికి అర్పించుకున్నాను" అని అనగలిగినవాడే ముస్లిమ్.

అందమైన అమ్మాయిని డబ్బు యిచ్చి అయినా– కొంచెం సేపు అనుభవించినపుడు అది వ్యభిచారం అవుతుంది. సంపద గల అమ్మాయి అండ జేరుకోవటమే పెద్ద యింటి సంబంధం. ఈ రెండూ రా రమ్మని పిలుస్తుంటే నిరాకరించటమా? ఈ ఏడు అంతస్థుల మేడని ఎక్కి, నేను ఏనాడు ఈ మెట్లన్నీ ఎక్కి, పైకి చేరుకోగలనో— ఆనాడు నేనీ మార్గాన్ని పొందగలనేమో!

మహాప్రవక్త సూచించిన ఇటువంటి నిబంధనలు చదువుతున్నపుడు, శిరస్సు నుంచి పాదాల దాకా ఒక రకమైన పులకింపనతో పూగిపోతున్నాను. కన్నీరు! దేహమంతా ఒక రకమయిన అనిర్వచనీయ భావంతో రోమాంచితమౌతోంది. గాలి స్తంభించి పోయినట్లు, నీలి మబ్బుల్లేని ఆకాశం లాగా కదలకుండా, కదలిక లేకుండా నిల్చివున్నాను.

మలి పలుకు:

ఒకే గ్రంథంలో నిక్షిప్తమై వున్న పెద్ద గ్రంథాలయం : దివ్య ఖుర్‌ఆన్ ప్రపంచ విజ్ఞాన సర్వస్వం 'ఎన్‌సైక్లోపీడియా'

ఒకనాటి ప్రత్యూషకాలం వేళ. ఆ తరువాతనూ దివ్య ఖుర్‌ఆన్ పఠిస్తున్న శబ్దతరంగాలు నా చెవుల బడినాయి.

ఆ తరువాత వేద శబ్దాలు, తమిళ భక్తి గీతాలూ నా చెవులలోకి వినిపించాయి.

ఈ మూడూ ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క రీతిలో నా హృదయ తంత్రులని శబ్దమాధుర్యంతో మీటివెత్తినవి.

కాని, నా మాతృభాషలోని పరిశుళ మాధుర్యం, కాస్త అధికంగానే నా మనసుని పట్టుకు లాగనారంభించింది.

ఒకవేళ నా రక్తంలో జీర్ణించుకుపోయిన భాషా భావం వల్లనో, ఒకవేళ బాల్యం నుంచి నా మాతృభాషలో విద్యాభ్యాసం చేయటం చేతనో లేక ఈ మధ్య జరిగిన ప్రపంచ తమిళ మహా సభల ప్రభావం చేతనో— అటువంటి మనోస్థితి నాలో ఏర్పడి వుండవచ్చు.

సంస్కృతంలోని వేదపఠనం— ఆ శబ్ద బలంలో మనిషి హృదయాన్ని పట్టుకుని లాగగల శక్తి వుంది.

దివ్యఖుర్ఆన్ పఠిస్తున్నప్పుడు— ఆ శబ్దం మానవుని హృదయపు లోతుల్లోకి చొచ్చుకుపోతుంది.

ఈ మూడు ప్రార్థనా తీరులలో మొదటి రెండు కేవలం కావ్యరీతిలో పద్యరూపాల్లో వున్నాయి. కాని అరబీ భాషలో ప్రవచించబడిన దివ్య ఖుర్ఆన్ - వచనమూ, కవనమూ— యీ రెండూ సమ్మిళితమైన ఒక అపూర్వ ప్రయోగం. అదొక్కటే కాదు- అంతకంటే ఉన్నతమైన మరో సంగతి....

"వచన రూపంలో నడిచిన కవితాగానం" అని శిలప్పది గారానికి ఒక ప్రత్యేకమైన పేరు వుంది.

అదే మాదిరిగా, ఇంకా అంతకి మించిన శ్రేష్టమయిన నూతన కవితా మధురిమలని వెదజల్లుతూ వుంది దివ్య ఖుర్ఆన్.

వేదము— అనేది ఇది చెయ్యి. అది చెయ్యకు అని నిర్ణయించి విచక్షణా జ్ఞానము ప్రబోధించేది.

ఇతిహాసము. ఆదర్శప్రాయములయిన కథలూ గాథలూ చెప్పి, వాటికి అనుగుణంగా మన జీవితాలను గడపమని ప్రబోధించేది.

కావ్యము అంటే— కవితా మాధుర్యంతో భావదీప్తిని కలిగించేది.

ఈ మూడు లక్షణములూ కలిగిన ఒకే ఒక గ్రంథం — దివ్య ఖుర్ఆన్.

ఆ గ్రంథంలో- విజ్ఞాన, న్యాయ, ఆర్థిక ఇత్యాది విషయాల గురించి వివరాలు.... మానవ జీవితానికి సంబంధించిన సర్వ విషయాల గురించీ, అన్ని కోణాలనుంచీ దివ్య ఖుర్ఆన్ నిర్వచించింది.

అయితే పద్నాలుగువందల సంవత్సరాల క్రితం జన్మించి, దృఢంగా, సూటిగా నిలబడగలిగిన, జీవిత నిఘంటువు లేక ఎన్సైక్లోపీడియా, జ్ఞాన నిలయం దివ్యఖుర్ఆన్ అని చెప్పవచ్చు

అంతే కాదు ఒక చిన్న గ్రంథంలో దాగి వున్న మహా గ్రంథాలయమని కూడా చెప్పుకోవాలి.

మిగతా ఉపదేశాలకీ—దీనికీ మధ్య ఒక ముఖ్యమైన తేడా వుంది. పాత కథలని గాని, చారిత్రక గాథలని గాని కించపరిచే విషయాలు ఏ వాక్యంలోనూ కనిపించవు.

పాత నిబంధన (బైబిల్) లోని గాథలు, అశ్లీలమైనవి, ముఖం చిట్లించుకోతగినవీ అయిన కొన్ని సంఘటనలు తీసేసి, దోషరహితము చేసి, 'నీతి ప్రబోధకమైనవిగా' తీర్చిదిద్దిన ఘనత దివ్య ఖుర్ఆన్‌కే లభించింది.

దివ్య ఖుర్ఆన్ పఠించటం ఆరంభించగానే, (ముస్లిమ్‌లు కాని వారికి) మొదట ఒక విధమైన బాధకు లోనయినట్లు భ్రాంతి ఏర్పడుతుంది.

తరచూ- క్షణక్షణానికి అరబ్ మాటలు వస్తున్నాయే అన్న ఇబ్బంది మొదటిది.

స్వచ్ఛమైన తమిళ భాషలో మనం ఆంగ్లపదాలు ఎందుకు వాడుతున్నాం? ఆ పదాలకి రెండు వైపులా బ్రాకెట్లు ఎందుకు తగిలిస్తున్నాం?

ఒక భాషని— మరో భాషలో అనువదించినపుడు మూల భాషలోని సారం కొంత తగ్గవచ్చు, అయితే మూల భాషలోని మాటని యధాతథంగా బ్రాకెట్లో వుంచినపుడు— అర్ధ లోపం తగ్గే అవకాశం వుంది,

అదే విధంగా అరబీ మాటలు కూడాను. ఆ మాటలని యధాతథంగా వాడినపుడు సరి అయిన, సమానమయిన అర్ధం స్ఫురిస్తుంది.

ఈ విషయం అర్థం చేసుకున్న నాడు— భయం అనే భ్రాంతి మాయమయిపోతుంది.

మరో విషయం వూహాజనితమయిన చారిత్రక కథలు సినిమాలు, సినిమా కథలూ చూసి, చదివేటువంటి మనుషులకి దివ్యఖుర్ఆన్‌లో మొదటి నుంచి చివరి దాకా మాట్లాడేవాడు ఒకే ఒక వ్యక్తి— అన్న భ్రాంతి కలుగుతుంది.

కాని లోతుగా వెళ్ళి పరిశీలిస్తే— ప్రథమ పురుష ఏక వచనంలోను, ప్రథమ పురుష బహు వచనంలోను, తృతీయ పురుషలోనూ మూడు స్థితులకి అనువగు వచనంలో చెప్పబడుతోందని స్పష్టంగా బోధపడుతుంది.

ఇంకా సూటిగా చెప్పాలంటే ఈ ప్రబోధాలని తిరిగి తిరిగి నొక్కి నొక్కి చెబుతున్నది కూడా బోధపడుతుంది.

జీవితంలో వివిధ విషయాల గురించి చెప్పబడినవి అన్నీ, మనోపరిపక్వతతో దీనిని చూసినట్లయితే— మొదట్లో కలిగిన భయభ్రాంతులు మాయమయిపోగలవు.

మరొక భ్రాంతి.... తిరిగి తిరిగి ఒకే మాటని పలుమార్లు చెప్పే దివ్యఖుర్ఆన్ ఉపదేశ భాష.

గోడకి మేకు కొడుతున్నపుడు, ఒక్క దెబ్బతో మేకు లోపలికి వెళ్ళదు. చాలాసార్లు కొట్టినప్పుడే మేకు గోడలోకి దిగబడ్తుంది.

అదేవిధంగా, గాఢంగా హత్తుకుపోవాలని, వివరంగా తెలుసుకోవాలనే వుద్దేశ్యంతో— ఒకే విషయం తిరిగి తిరిగి చెప్ప బడింది.

రైలు ప్రయాణంలో చదువుకునే కథల పుస్తకాల లాగా ఉపదేశ గ్రంథాలు ఉండవలసిన అగత్యం లేదు. ఉపదేశ గ్రంథాలు నిదానంగా, జాగ్రత్తగా, ఏకాగ్రతతో తిరిగి తిరిగి అధ్యయనం చేసి జీర్ణించుకోవలసినవి.

ఈ దృష్టితో దివ్యఖుర్ఆన్‌ని చూసి- పఠించినట్లయితే.... దివ్య ఖుర్ఆన్ ప్రపంచంలోని గొప్ప ఉపదేశ గ్రంథమన్న అభిప్రాయానికి-ఒక్క సారి చదివినవారు కూడా వచ్చి తీరుతారు.

ఆఖరు దాకా బీదవానిగానే ఉండాలి.

నా మనసు, నా ఆలోచనలు ఇస్లామ్ ప్రబోధాల్లో సుళ్ళు తిరుగుతూ వున్నాయి ఆ ప్రబోధాలలోని దివ్య మకరందాన్ని నా గుండెల్లో అణుచుకోలేక, ఈ రోజు ఏమయినా సరే నా హృదయం లోనవుతున్న సంచలనాన్ని రాసి తీరాలన్న పట్టుదలతో కలం చేతిలోకి తీసుకున్నాను.

హృదయపు లోతుల్లోనించి ఏదో ఒక కొత్త అనుభూతి— కొత్త భావ పరంపర.

నా ఆలోచనా విధానంలో— మెరుపువంటి మార్పు. ఇప్పటి దాకా నాకు స్ఫురించిన మనోదృశ్యాల్లో కొత్త మార్పు.

ఇస్లామ్ అను మందమారుతం, సుగంధ పరిమళం లాగా మెల్లమెల్లగా వీచి, నన్ను చుట్టుముట్టి, నాలోని తాపాన్ని పోగొడుతూ సేద దీరుస్తూ వున్నది. పూలరథం కట్టి ఆకాశ మార్గం లోకి తీసుకెళ్ళి, అక్కడినుంచి భూమి మీదకు తొంగి చూడమంటున్నది.

ఏదో ఒకటి చేసి
ఎట్లానో అట్లా ధనం సంపాయించు
ధనవంతుడి లాగా జీవించు
ఇల్లూ, తోట, కారు గల జీవితం గడుపు.
బ్యాంకులో బాగా డబ్బు నిలవజెయ్యి
జరీ అంచు సిల్కు ఉత్తరీయం ధరించు
సంపన్నునిగా బ్రతికి, సంపన్నుడిగానే మరణించి —
ని కథ ముగించుకో.

— ఈ విధంగా భూమి మీద వున్న వారి హృదయాలన్నీ రణగొణ ధ్వని చేస్తున్నాయి.

అర్థం లేని వాడు వ్యర్థుడు. డబ్బు లేని వాడికి ఈ ప్రపంచంలో స్థానం లేదు— అని తమ మనో కవాటాలని పూర్తిగా మూసివేసుకుంటున్నారు.

పిల్లవాడు పెరిగి, యవ్వన ప్రాయంలోకి అడుగు పెట్టి, అతనిని పై చదువులకి పంపేటప్పుడు కూడా—

చదువుకో— పట్టభద్రుడవయి, గొప్ప ఉద్యోగం సంపాయించి, రెండు చేతులా సంపాయించరా....

— అని రోజూ బుద్ధులు చెపుతూ వుంటారు.

పిల్లని యిచ్చేటప్పుడు, పిల్లని తెచ్చుకునేటప్పుడూ— అందమయినా వుందో లేదో చూడకుండా డబ్బూ దస్కం వుంటే చాలు అనుకుంటారు.

పిల్లలు పెరిగి పెద్దవాళ్ళు అయారు. పిల్ల పెళ్ళీడుకి

వచ్చింది. డబ్బు కూడబెట్టు, ఎలాగో అలా డబ్బు పెనకెయ్యి- అని జోరీగల్లాగా చెవులో చెబుతూంటారు.

సర్వసంగపరిత్యాగులమని చెప్పుకునే సన్యాసులు, భక్త శిఖామణులు, పరమార్థచింతనతో భగవంతుని వేడుకునే సాధకులు, గురువులు సంపన్నులైన శిష్యుల ఇంట వుండి విందులు సేవిస్తూ వుంటారు.

కార్మికులనీ—కర్షకులనీ వుద్ధరిస్తాను అని కంకణం కట్టుకున్న బడుగు జనుల నాయకుడు— తన ఏకైక పుత్రికకు మద్రాసులో అబట్స్‌బరీ భవంతిలో, చెట్టు చెట్టుకీ, ఆకు ఆకుకీ విద్యుద్దీపాలంకరణ చేసి, రంగరంగవైభోగంగా వివాహం జరిపిస్తున్నాడు.

కష్టపడి పనిచేసి, లేమి నుంచి బయట పడలేని యిజాన్నే సోషలిజం అంటున్నారు.

డబ్బూ దస్కం వచ్చి, మేడల్లో నివసిస్తున్న ఆధునిక సోషలిజాన్ని చూస్తున్నాము,

ఈ విధంగా, పుడుతూనే ధనవంతుడై పుట్టి, బ్రతుకంతా సంపదలో వెళ్ళదీసి, కన్నుమూసేటప్పుడు కూడా- భాగ్యవంతుడిగానే కన్నుమూయాలన్న ఇచ్ఛతో డబ్బు చుట్టూ ప్రదక్షిణాలు చేసే ఈ ప్రపంచంలో

"భగవంతుడా! నన్ను బీదవానిగా వుండేటట్లు అనుగ్రహించు" అని ప్రార్థించిన వారు ఒక్కరే.

ఆయన, బీదవారి ప్రార్థనా సమావేశాలని నిర్వహిస్తున్నపుడు ... అరేబియా దేశానికి పాలనాధిపతిగా వున్నవారు. ఆయనే నా హృదయాధినేత ముహమ్మద్ ప్రవక్త.

ఈ భూమండలంలో యిలా భగవంతుని వేడుకున్న వారు గాని, ఇలా ప్రబోధం చేసినవారు గాని, చేసిన ప్రబోధాన్ని జీవితంలో అమలుపరచిన వారుగాని లేరు.

బీదరికాన్ని ఆహ్వానించి, బీదవారితో కలిసి బ్రతికినవారు వున్నారు. శ్రీమంతుల భవనాల్లో పుట్టి, బంగారు తూగుటుయ్యాలలో బాల్యం గడిపినవారూ వున్నారు.

బీదరికం గురించి ఉపదేశాలు చేసిన వారూ ఉన్నారు. చేయూత నిచ్చేవారు లేని నిర్భాగ్య జీవితం గడుపుతున్నవారూ ఉన్నారు.

అన్నిటినీ పరిత్యజించామనుకున్నవారు, తమ పర్యటన లప్పుడు రాజభవనాల్లో విడిది దిగినవారూ వున్నారు.

కాని నాయక శిఖామణి అయిన ఈ పవిత్రమూర్తి సర్వ సంగపరిత్యాగం చేయలేదు. గృహజీవితం గడుపుతూనే, అధికారపీఠం అలంకరించి, సంపన్న జీవితం గడపగల అవకాశం వుండి కూడా, బీదరికాన్ని వరించి, అతి బీదగా ఆదర్శవంతంగా నడుచుకున్నారు.

చాప మీద పడుకున్నారు- ఉత్త మట్టి నేలమీద పడుకున్న రోజులూ వున్నాయి.

దేహాన్ని నిలబెట్టుకోటానికి, విధి నిర్వహణకి కావలసిన ఆహారం మటుకే, అతి క్లుప్తంగా తీసుకునేవారు.

బార్లీ రొట్టెని ఇష్టంగా తినేవారు, వారింట పొయ్యి అంటించని రోజులు కూడా వున్నాయి. అటువంటి సమయాల్లో ఖర్జూరపు పళ్ళు తిని, మంచి నీళ్ళు తాగి వూరుకునేవారు.

కడుపులో ఆకలి దహించుకుపోతున్నా, బట్టలలో ఇటుకలు చుట్టి కడుపు మీద కట్టి, చిరునవ్వుతో ఇతరులకి తన ఆకలిబాధ తెలియకుండా ప్రవర్తించి జీవించేవారు.

బాగా ఆకలిగొన్న ఒక క్షుధార్తుడు, ఈ నాయకశిఖామణి ఇంటి కెళ్ళి ఏదైనా తింటానికి పెట్టమని అడగ్గా, ఈ మాననీయుడు— "ఇంట్లో ఏమైనా వుందా?" అని భార్య నడిగారు.

"మంచినీళ్ళు మటుకే వున్నాయి" అని జవాబొచ్చింది.

ఒక దేశానిక, సువిశాలమైన భూభాగానికి చక్రవర్తి అయిన వ్యక్తి వుండవలసిన పరిస్థితా ఇది? వచ్చిన సంపదనంతా ఏం చేసేవారు? వచ్చింది, వచ్చినట్లు దోసెళ్ళతో పంచిపెట్టేసే వారు, ధర్మం చేసేవారు.— చేతికి ఎముకలేని దీనదయాళువైన ఈ మహావ్యక్తి.

ఈ దీన జన బాంధవుడు జీవించిన ఇల్లు మట్టితో కట్ట బడింది. మట్టి గోడలు- పై కప్పుకి ఖర్జూరపు ఆకులు— అతి సామాన్యమయిన కుటీరం.

ఈ మహోదాత్తుని ప్రియ పుత్రిక అయిన ఫాతిమా — తమ ఇంటికి కావలసిన పిండి తానే విసిరేది తమకు కావల సిన నీళ్ళు తానే స్వయంగా తోడి తెచ్చుకునేది.

ఒక దేశానికి నాయకుడయిన ఆ మహాచక్రవర్తి ప్రియ పుత్రిక జీవించిన విధానాన్ని చూస్తున్నాం. ఆ తరువాత వచ్చిన సార్వభౌముల పిల్లలు, నవాబుల భార్యలు, ఈ కాలం లోని మంత్రివరేణ్యుల కొడుకులని, కుమార్తెలని, మన ఇళ్ళలోనే వుండే 'రాజా-రాణీ'లను అందరినీ చూస్తున్నాము. ఫాతిమా

వంటి వనితా రత్నాన్ని తల్చుకున్నపుడు కళ్ళ నిండా నీళ్ళు పొంగుకు వస్తున్నాయి.

కడుపున పుట్టిన బిడ్డలకి - మనం ఏం యివ్వాలి?

మంచి చదువు.

మంచి ఆహారం.

మంచి శిక్షణ.

—కాని ఈ మూడూ పిల్లలు ఎదగడానికి దోహదం చేస్తాయి—అని మనం అనుకోవటం లేదు.

వారికోసం డబ్బూ ధన్యం కూడబెట్టి వుంచాలని ప్రయత్నం చేస్తూంటాము. డబ్బు కూడబెట్టి చేతికి ఇవ్వటంచేత మన పిల్లలు ఎందుకూ పనికిరాని సోమరిపోతులు అయిపోతున్నారన్నది మర్చి పోతున్నాము.... "కష్టపడి వాళ్ళ సంపాదన, వాళ్ళకి కావలసి నది, వాళ్ళు సంపాయించుకోవాలి" అన్న ఆలోచన లేకుండా, "మీరు కష్టబడకండి- వొళ్ళు కందకుండా జీవితం గడపండి—" అంటూ మనమే వారిని ఆ దార్లో పెడుతున్నాము.

ఆ పిల్లవాడు డబ్బు తగలేసి, ప్రపంచ జ్ఞానశూన్యుడయి, ఏకుమేకై, ముల్లుగా, ముళ్ళకంచెగా పెంచిన మన కళ్ళముందే మారిపోవటం చూస్తున్నాం.

అరేబియాలోని ఒక మహారాజుకి కుమార్తె అయిన ఫాతిమా తండ్రి ఇంట్లోంచి తీసుకెళ్ళిన సామాన్లు ఏమిటి?

చాప ఒకటి

తోలు దిండు ఒకటి,

మట్టి పాత్రలు రెండు.

పిండి విసిరేరాళ్ళు రెండు

జాడి ఒకటి.

అధికార పీఠంలో ఇదివరకు కూర్చుని ఉన్నవారు, ఇప్పుడు కూర్చున్నవారు, ఇకముందు అలంకరించబోయేవారు, వీరంతా — మానవ జాతికే భూషణమైన, మనుష్య ఎన్నడూ మానవ జాతి చూసివుండని, ఈ మహనీయ వ్యక్తి- నిరాడంబర జీవితం ముందు, చేతులు కట్టుకు, పెదవి కదపకుండా, వారి ఉపదేశాలని ఆలకించి, వాటిని ఆచరణలో పెట్టగలగాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.

ఈ వ్యాసపరంపరని చదివినందువలన ఏం ప్రయోజనం? మహాప్రవక్త వంటి మహనీయులు వుంటారా? సుఖ సంపదలు, అధికార దాహం వొదులుకుని- దేశాన్ని పరిపాలించటం సాధ్యం అవుతుందా?

"మహానుభావుడు కాబట్టి ఆయనకి సాధ్యం అయింది — మా వల్ల సాధ్యం అవుతుందా?" అంటూ అసాధ్యమైన దానికి చప్పట్లు చరిచి ప్రశంసించాలా?

లేక ఆయన లాగా, "పరాత్పరా, నన్ను బీదవానిగా ఉంచు" అని ప్రార్థించాలా?

అవును! ఆ విధంగానే మనిషి మనోవాచా భగవంతుని వేడుకోవాలి.

బీదవానిగా పుట్టాను.

బీదవానిగానే జీవితం గడుపుతున్నాను.

బీదవానిగానే ఆఖరి దాకా వుండేట్లు చెయ్యి,

మధ్యలో బీదరికంపోయి.

పటాటోపం తలఎత్తుతూంది.

నాకీ ప్రలోభం నుంచి విముక్తి ప్రసాదించు.

—ఈ విధంగా కొందరైనా ప్రార్థించవలసివుంది. అయితే అలా ప్రార్థిస్తున్నారా? అందుకు లక్షా తొంభై కారణాలు చెబుతూంటారు. ఆకాశం నుంచి అగ్నిజ్వాలలు వారిపై కురిసే కాలం ఎంతో దూరంలో లేదు.... దగ్గిరపడుతూనే వుంది.

ఇస్లామ్-క్రైస్తవములు కూడా భారతీయ మతాలే.

ఇస్లామ్, క్రైస్తవము వంటివి అన్యదేశపు మతమార్గములు అని చాలా మంది అనుకుంటూ వుంటారు. కాని కొన్ని వేల సంవత్సరాలకు ముందే జీవించిన మన తాత ముత్తాతలకు జీవం ఇచ్చినవి అవి.

ఎట్లా? అని కనుబొమ్మలు విల్లంబుల్లా వంచి, పైకి ఎగరేసి ప్రశ్నార్థకంగా చూడవచ్చు. దానికి బదులు కళ్ళు ఎగరేసి చూసేకంటే, కళ్ళు కిందకి దించి. కంటికి ముందున్న బైబిల్‌లోని వాక్యాలని శ్రద్ధగా పరిశీలించి చూడమని వేడుకుంటున్నాను.

దేవుడు భూమి మీదకు చూశాడు. ఆ భూమి పాపపంకిలమై, చెడిపోయింది. భూమిపైన మానవులు- దేహలాలనవల్ల తాము పతనమై, ఈ భూమిని భ్రష్టుపట్టించారు.

అప్పుడు దేవుడు నోవాతో అన్నాడు: మనుషుల చెడుప్రవర్తన మితిమీరిపోతున్నది— ఈ భూమి మీద వారివల్ల దౌర్జన్యం

ఎక్కువయిపోయింది– చూస్తూవుండు, ఈ భూమిని మానవులతో పాటు సర్వనాశనం చేస్తాను.

నువ్వు గోఫర్ చెట్టు చెక్కతో ఒక ఓడ నిర్మించు. దీనిని మూడు అంతస్తులుగా కట్టి, కీలువంటి పదార్థం పొయ్యి.

ఓడని యీ విధంగా తయారు చెయ్యి. పొడవు మూడు వందల మూరలు, వెడల్పు యాభై మూరలు, ఎత్తు ముప్పై మూరలు ఉండేట్లు నిర్మించు.

నువ్వు తయారు చేసే ఆ వోడకి మూర పొడవు వెడల్పుతో ఒక కిటికీ పెట్టి, దానికి తలుపు పెట్టు, ఓడ ముందు భాగాన ఒక తలుపు అమర్చు. ఆ తరువాత ఒకటి, రెండు, మూడు అంతస్తులుగా విభజించు.

దేవుడు నోవాతో అన్నాడు: నువ్వూ, నీ ఇంటి వారూవచ్చి ఈ ఓడలో ప్రవేశించండి. ఈ తరం మానవులందరిలో నువ్వు సత్ప్రవర్తన కలవాడివని నాకు తెలుసు.

భూమిపై నున్న పరిశుద్ధమైన ప్రాణులను. పరిశుభ్రతలేని జంతువులను, వివిధ ప్రాణులను, ఒక్కొక్కటిలో ఆడా–మొగా జోడుగానూ.

మరియు ఆకాశంలో ఎగిరే పిట్టలు జంటలు ఆడా-మొగా కోడిపెట్టా పుంజూ, భూమిమీదపాకే సరీసృపాలు — ఈ జాతులన్నీ నశించిపోకుండా వుండటానికి నీతో తీసుకెళ్ళు.

జల ప్రళయం నుంచి తప్పించుకోటానికి దేవుని ఆజ్ఞ ప్రకారం నోవా, అతని భార్య, కొడుకులు, కోడళ్ళు ఓడలో ప్రవేశించారు.

దేవుడు ఆదేశించిన ప్రకారం పరిశుద్ధమైనవీ, కానివీ. మృగాలు, భూమిపై సంచరించే ప్రాణులు అన్నిటినీ ఓడలో ఎక్కించాడు.

ఆడా మొగా జోడిజోడిగా ప్రాణులన్నీ నోవాతో పాటు నివసిస్తున్నాయి.

ఏడు రోజులు గడిచిన తరువాత భూమి మీద జలప్రళయం ఏర్పడింది.

నోవాకు ఆరు వందల సంవత్సరాల వయసు వచ్చిన, ఆ సంవత్సరంలోని రెండో నెలలో, పదిహేడవ రోజున. ఆ రోజున భూమండలం మీదవున్న సముద్రాలూ, నదులూ కట్టలు తెంచుకుని పొంగిపొర్లనారంభించాయి. ఆకాశ ద్వారాలన్నీ తెరుచుకుని వర్షం భూమిపైకి దూకటం మొదలుపెట్టింది.

నలభై రోజులపాటు వర్షం ఆగకుండా పగలూ - రాత్రీ కురిసింది.

నలభై రోజులు జలప్రళయం కొనసాగింది. నీటి ప్రవాహపు ఉధృతం పెరిగి పోయింది. జలప్రళయంలో నోవా ఓడ సముద్ర మట్టం మీంచి పైకి ఎత్తబడింది.

జలప్రళయం ఉధృతం అయింది. విపరీతం కావొచ్చింది ఆకాశం కింద, భూమిపైనా వున్న చెట్లు. కొండలు, పర్వతాలు, పర్వత శిఖరాలు అన్నీ మునిగిపోయాయి.

పర్వతశిఖరాలకి పైన పదిహేను మూరల ఎత్తున కెరటాలు ఎగిరిపడుతూ, జలప్రవాహం పొంగిపొర్లిపోతున్నది.

అప్పుడు భూమిపై చరిస్తున్న నరమాంసభక్షకులు, జంతు

వులు, పక్షులు, సరీసృపాలు సకల జీవరాసులు, నరులు ప్రాణి కోటి అంతా పూర్తిగా నిర్మూలనమైపోయింది.

గాలి పీల్చే అన్ని ప్రాణులు, పొడి భూమి మీద ఉన్న జీవచరాలు అన్నీ జలప్రళయంలో నశించిపోయాయి.

ఈ విధంగా నూటయాభై రోజులు జలప్రళయం భూమిని ముంచివేసింది.

అప్పుడు దేవుడు నోవాని, అతనితోపాటు ఉన్న సకల జీవాలని, పశువులని, మృగాలని, పక్షులని జ్ఞాపకం చేసుకుని, భూమిపై గాలులు వీచేటట్లు చేశారు. అప్పుడు జలప్రవాహం ఉపశమించనారంభించింది.

లోతైన జల ప్రవాహాలు, ఆకాశంలోని ద్వారబంధాలు అన్నీ అదుపులోకి తేబడినవి, స్వర్గంలోంచి పడుతున్న వర్ష ధారలు అడ్డగించబడ్డాయి.

భూమిపై నున్న జలం క్రమక్రమంగా వెనక్కి మళ్ళిపోతూ ఉంది. నూటయాభై రోజుల అనంతరం నీరు తగ్గుముఖంపట్టింది.

నోవా ఓడ ఏడు నెలల పదిహేడవ రోజున 'అరాక్' అన్న పర్వతంపై స్థిరంగా నిలిచింది.

తరువాత నీటి ప్రవాహం క్రమంగా తగ్గిపోతూ వచ్చింది. పది నెలలు గడిచిన తరువాత మొదటి రోజున పర్వత శిఖరాలు కనబడజొచ్చాయి.

నలభై రోజులు గడిచాయి. నోవా ఓడలోని కిటికీ రెక్క తెరిచి— ఒక కాకిని బయటికి వదిలాడు.

అది బయలుదేరి వెళ్ళి, భూమిపై ఉన్న జలములు ఎండే దాకా ఇటూఅటూ తిరగవలసినదిగా పంపబడింది.

తరువాత భూమిమీద నీరు తగ్గిందో లేదో తెలుసుకోటానికి ఒక పావురాయిని బయటకి వదిలాడు.

కాని అది భూమి మీద పొడి ప్రదేశం ఎక్కడా కానక, జలమయమైన భూమిపై కాళ్ళు మోపే పొడిస్థలం కనిపించక పోవటంచేత, తిరిగి ఓడ దగ్గరకు ఎగిరి వచ్చేసింది. నోవా చెయ్యి బయటకి చాచి ఆ పావురాయిని లోనికి తీసుకున్నాడు.

మరో ఏడు రోజులు గడిచాయి. మళ్ళీ పావురాయిని బయటకి వదిలాడు నోవా.

ఆ పావురాయి సాయంకాలం వేళ తిరిగి అతని దగ్గరకు ఎగిరి వచ్చింది. దాని నోట్లో పచ్చని ఆలివ్ ఆకు కరుచుకుని తీసుకొచ్చింది. అందుచేత నోవా భూమిపైనున్న జలం తగ్గుతుందని తెలుసుకున్నాడు. జలప్రవాహం వెనక్కి మళ్లింది.

ఆ తరువాత అతను మరో ఏడు రోజులు ఓడలోనే ఉండి, మళ్ళీ పావురాయిని బయటకి వదిలాడు. అది వెనక్కి తిరిగి రాలేదు.

అప్పటికి నోవాకి ఆరువందల ఏళ్ళు నిండి, మొదటి సంవత్సరం, మొదటి నెల. మొదటి రోజున భూమిపైనున్న నీరంతా పూర్తిగా ఎండిపోయింది. అప్పుడు నోవా ఓడపై మూత తీసి బయటికి చూశాడు. భూమి మీద నీరు లేదు.

రెండో నెలలో, ఇరవయ్యో రోజున భూమి ఎండి పొడిగా అయింది.

అప్పుడు దేవుడు నోవాని ఉద్దేశించి :

నువ్వూ నీ భార్యా, కొడుకులు, నీ కోడళ్లు ఓడ వదిలిపెట్టి బయటకి రండి.

మీతోపాటు ఉన్న ప్రాణమున్న ప్రతి జీవిని తీసుకుని రండి— అనగా పశువులు, కోళ్ళు, మృగములు, పక్షులు, సరీసృపములు అన్నీ మీతో బయటకి తీసుకు రండి — అవి జీవించి సంతానాభివృద్ధి చేసి, ఈ భూమిని ఫలప్రదం చేయగలవు ....
(బైబిల్: ప్రథమ భాగం:అధ్యాయం:7-8)

క్రమానుగతంగా ఉన్న ఈ మాటల వరుసల్లో కొన్ని సంఘటనలు.... ఈ భూమండలానికి సంబంధించిన చరిత్రతో పోల్చి చూడాలి.

నోవా తాత గురించి బైబిల్ చెపుతున్నది—దివ్య ఖుర్ఆన్ కూడా నూహ్ ప్రవక్త అన్న పేరున్న వ్యక్తిని పేర్కొన్నది.

నోవా (నూహ్ ప్రవక్త) కాలంలోనే జల ప్రళయం సంభవించి భూమి మునిగిపోయింది.

దీనితో వెమూరియా ఖండం సముద్రంలో మునిగిపోయిందన్న భౌగోళిక సత్యంతో పోల్చి చూడండి.

నోవా తాత జీవించింది- వెమూరియా ఖండం లోనే. ఆ వెమూరియా ఖండం సముద్ర గర్భంలో కూరుకుపోయింది.

కర్రతో ఓడని తయారుచేసిన నోవా సమస్త ప్రాణులనీ - ఒక్కొక్క జోడీ చొప్పున పడవలోకి ఎక్కించుకున్నాడు. కొన్ని నెలలు ఆ పడవలోనే నివసించాడు జలప్రళయం సంభవించ

డానికి ముందు, ఆ తరువాతనూ పడవ ఒకే చోట కదలకుండా లేదు. ప్రయాణం సాగించింది.

"ఆ తరువాత ఆ పడవ పర్వతాల వంటి ఎత్తయిన అలల దగ్గరకు వారిని నెమ్మదిగా తీసుకెళ్ళ నారంభించింది" —

— దివ్యఖుర్ఆన్-అధ్యాయం—11-వచనమ్—42

సముద్రంలోకి మునిగిపోయిన వెమూరియా ఖండంలోనిదే భారతదేశమని, ఇప్పటి హిమాలయ, ఆల్ప్స్ పర్వత శ్రేణులూ అందులోని కొంత భాగమనీ, పాలస్తీనా, అరబ్ దేశాలు కూడా సముద్రంలోంచి తేలిన భూభాగాలనీ - భౌగోళిక సత్యాలని ఒప్పుకుని చూడండి.

(నోవా తాత) నూహ్ ప్రవక్త భూమిపై జల ప్రళయం ప్రారంభమయినపుడు, వెమూరియా ఖండం నుంచి పడవలో బయలుదేరారు. కొత్తగా లేచిన 'జూదీ' పర్వతం మీదనే యీ పడవ ఆగింది అక్కడి నుంచే మానవ జాతి పెరగటం ప్రారంభించింది. ఆ మానవ సంతతిలో ఇబ్రాహీమ్, మూసా, ఈసా (క్రీస్తు), మహాప్రవక్త (సఅసం) ప్రభవించారు. ఆ కారణం గానే వారందరూ వెమూరియా ఖండం ద్వారా మనకి సన్నిహితు లయ్యారు. వారి యొక్క మతమూ ప్రబోధములు మనకి సన్నిహితములయ్యాయి.

అదే మాదిరిగా ఈడెన్ తోట వెమూరియా ఖండంలోనే ఉండి ఉండాలి. ఎందుచేతనంటే, భూమధ్య రేఖ వెళ్ళే ఉష్ణ ఖండాల్లోనే దట్టమైన అడవులు ఏర్పడి ఉండాలని భౌగోళిక శాస్త్రజ్ఞుల అభిప్రాయం,

అట్లా అయినపుడు ఏడెన్ తోట లెమూరియాలో ఉండి ఉండాలి. ఆది మానవుడయిన ఆదమ్-హవ్వా (అదామ్-ఇవ్) లెమూరియా ఖండానికి చెందినవారే అని ఒప్పుకున్నపుడు........

బైబిల్‌కు, దివ్య ఖుర్ఆన్‌కూ జ్ఞాన సంబంధమైన, ప్రబోధ పరమైన పోలిక కనిపిస్తూ ఉంటుంది. బైబిల్—దివ్యఖుర్ఆన్‌లు పాతకాలానికి చెందిన ఉత్త గాథలు మటుకే కాదు. విజ్ఞానపరంగా భౌగోళిక మార్పులని వివరించే శాస్త్ర గ్రంథాలని చెప్పాలి.

అదే గాక లెమూరియా ఖండానికి చెందిన నూహ్ ప్రవక్త మార్గాన్ని అనుసరించే ఇస్లామీయులూ, క్రైస్తవులూ మన దక్షిణాదికి చెందిన వారూ ఒకే శాఖ వారన్న విషయం బోధపడుతుంది.

అది ఒక్కటే కాదు, బైబిల్ లోని 'అబ్బా' ABBA అన్న మాట తండ్రిని పిలిచే మాటగా గుర్తింపబడినది. ఇలాగే అనేకమైన ఇతర మాటలు ఈవిధంగానే ఉన్నట్లు మనం చూడవచ్చు.

ఈ సత్యాలను గురించి హృదయపు లోతుకెళ్లి ఆలోచించినట్లయితే, ఇస్లామ్, క్రీస్తు మతమన్నవి అన్య మతాలు కావు—మనకి చెందినవే— అన్న విశాల భావమూ, విశాల దృక్పథమూ ఏర్పడి తేజోరూపమయిన మహదానందము కలుగుతుంది.

ఇస్లాం మరియు మహిళలు

ఇస్లాం మరియు ముస్లిమ్‌ల గురించి అనేక అపోహాలు ఉన్నాయి. వాటిలో ముస్లిం స్త్రీలను గురించిన అపోహాలు మరికొన్ని

ఇస్లామ్ ఆవిర్భావానికి ముందు సాధారణంగా ప్రతి సమాజం, ప్రతివ్యవస్థలో స్త్రీని అధమంగా చూచేవారు. ఆమెను అవమానపరిచేవారు. ఆమెపై అనేక రకాల దౌర్జన్యాలు జరిగేవి.

హిందూ సమాజంలో, భర్త చనిపోతే అతనితో పాటు భార్య కూడా చితిపై కాలిపోవలసి వచ్చేది.

చైనాలో స్త్రీ కాలికి బిగువయిన ఇనుప బూట్లు తొడిగించబడేవి (చిన్న కాళ్లు అందమయినవిగా భావించి వాటి పెరుగుదలను అరికట్టడానికి).

అరబ్బులో బాలికలను సజీవంగా పాతిపెట్టేవారు.

ఈ అత్యాచారాలకు వ్యతిరేకంగా ధ్వజమెత్తిన సంస్కర్తలు

ఈ మధ్య కాలంలోనే ప్రభవించారన్నదానికి చరిత్రే సాక్ష్యం. కాని ఈ యావత్తు సంస్కర్తలకంటే శతాబ్దాలకు ముందు అరబ్ భూభాగంలో ప్రవక్త(సఅసం) అతివల యెడల మహోపకారిగా ప్రభవించారు— కోమలాంగులపై జరిగే దౌర్జన్యాలను అంతమొందించారు.

స్త్రీ హక్కులేవో తెలీసి ఆరబ్ సమాజంలో ప్రవక్త మహనీయులు, స్త్రీకి పురుషునితోపాటు సమాన స్థాయిని కల్పించారు. నాడు స్త్రీకి ఆస్తిపాస్తుల్లో ఎలాంటి హక్కు ఉండేది కాదు. ప్రవక్త మహనీయులు, ఆమెకు వారసత్వపు హక్కును నిర్ణయించారు. స్త్రీ హక్కుల్ని ప్రకటిస్తూ దివ్య ఖుర్ఆన్‌లో ఆజ్ఞలు వచ్చాయి.

తల్లిదండ్రులు తదితర బంధువుల ఆస్తిపాస్తుల్లో స్త్రీలను కూడా వారసులుగా నిర్ణయించడమయింది. నేడు నాగరికత గురించి గొంతెత్తి ఘోషించే అనేక దేశాలలో స్త్రీకి ఆస్తి హక్కుగాని, ఓటు హక్కు గానీ లేదు. ఇంగ్లండులో స్త్రీకి ఓటుహక్కు 1928లో ప్రప్రథమంగా ఇవ్వబడింది. హిందూ సమాజంలో స్త్రీకి ఆస్తి హక్కు మొన్నమొన్ననే ప్రాప్తమయింది. (అదీ అన్ని చోట్లా కాదు!)

అయితే నేటికి 14 వందల ఏండ్ల క్రితమే ఈ హక్కులన్నింటినీ స్త్రీలకి వర్తింపజేసిన మహనీయ ముహమ్మద్ (సఅసం), ఎంత గొప్ప మహోపకారి!

ఆయన (సఅసం), తన బోధనల్లో స్త్రీల హక్కుల విషయమయి నొక్కి చెప్పారు— స్త్రీల పట్ల పురుషులు తమ బాధ్యతను విస్మరించరాదని, న్యాయసమ్మతంగా స్త్రీల హక్కులను నెరవేర్చా,

లని నాయక శిఖామణి తన అనుయాయులకు తాకీదు చేశారు. స్త్రీలను కొట్టరాదని ఆయన హితబోధ చేశారు.

స్త్రీల పట్ల ఏ విధంగా ప్రవర్తించాలి అనే విషయంలో ఆయన (సఅసం) ప్రవచనాలను గమనించండి :

(1) తన భార్యను కొట్టేవాడు మంచి నడత గలవాడు కాదు

(2) మీలో ఎవరయితే తన భార్యపట్ల ఉత్తమంగా ప్రవర్తిస్తాడో అతడే అత్యుత్తమ వ్యక్తి.

(3) స్త్రీలతో శ్రేష్ఠమయిన రీతిలో ప్రవర్తించమని దైవాజ్ఞ కలదు. ఎందుకంటే వారు మీ తల్లులు, మీ చెల్లెళ్ళు, మీ కూతుళ్లు.

(4) తల్లి పాదాల క్రింద స్వర్గముంది.

(5) ఏ ముస్లిమూ తన భార్యను అసహ్యించుకోరాదు. వేళ ఆమెలో ఏదయినా ఒక లోపం ఉంటే, ఆమె మరో ఉన్నత గుణాన్ని చూచి భర్త సంతోషించాలి.

(6) భార్యను బానిస లాగా చూడకండి — ఆమెను హింసించకండి.

(7) మీరు తింటే మీ భార్యల్ని కూడా తినిపించండి. మీరు తొడిగితే, మీ భార్యల్ని కూడా తొడిగించండి.

(8) భార్యను దెబ్బ పొడవకండి. ఆమె ముఖంపై కొట్టకండి. ఆమె మనసును నొప్పించకండి. ఆమెను వదిలి వెళ్ళిపోకండి.

(9) భార్య తన భర్త స్థానాన సర్వాధికారాలు గల రాణి.

(10) తమ భార్యల పట్ల మంచి ప్రవర్తన చూపే వారే మీలో మంచివారు.

ఇన్ని హక్కులను ప్రసాదించి స్త్రీని విచ్చలవిడిగా వదిలి పెట్టలేదు. ఆమెని కొన్ని విధుల పరిధులకు బద్ధురాలుగా చెయ్యడం జరిగింది

1. భర్త తనను చూడగానే సంతోషపడేలాంటి సద్వర్తన కలిగి ఉండాలి. భర్త ఆదేశిస్తే దాన్ని నిర్వర్తించాలి. భర్త దూరాన ఉంటే అతని సంపత్తిని మరియు తన శీలాన్ని పరిరక్షించుకోవాలి— ఇలాంటి స్త్రీయే ఉత్తమమయిన భార్య అనబడుతుంది.

2. ఉత్తమ నడవడికగల భార్య లభించడం అనుపమ సంపదకు సమానం.

3. రోజూ 5 పూటలు నమాజ్ చేసి, రమజాన్ మాసంలో రోజా (ఉపవాసం) వ్రతం పాటించి, తన భర్త ఆజ్ఞల్ని నిర్వర్తించి, తన శీలాన్ని పరిరక్షించుకున్న స్త్రీ, తాను కోరిన ద్వారం గుండా స్వర్గంలోకి ప్రవేశించవచ్చు.

4 ప్రపంచంలోని యావత్తు సంపదలలోకెల్లా విలువైనది సద్గుణవతి, సౌశీల్యవతి ఐన భార్య.

ఈ విధంగా మహాప్రవక్త (సఅసం) స్త్రీకి హక్కుల్ని ఇవ్వడంతోపాటు ఆమె విధులను కూడా గుర్తు చేశారు.

స్త్రీలకి ఇన్ని హక్కుల్ని ప్రసాదించిన ఇస్లామ్‌లో బహు భార్యాత్వానికి అనుమతి ఎందుకు ఇవ్వబడింది? ఇది స్త్రీలపై దౌర్జన్యం కాదా? అన్నది ఓ ఆక్షేపణ.

ఈ విషయంలో మనం పురుషుని నైజాన్ని, జీవితంలో ఎదురయ్యే క్రియాత్మక సమస్యల్ని దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి.

భారతదేశపు దశరథ మహారాజుకు అనేకమంది భార్య లుండేవారు. మనం శ్రీకృష్ణుని రుక్మిణి, సత్యభామ, రాధలే కాకుండా అసంఖ్యాక గోపికల మధ్య చూస్తున్నాము .... 'వల్లీ' మహిళలతో మురుగన్ లాంటి దేవత గతపటం మనం చూస్తు న్నాము. ఇవైతే ప్రాచీన కాలం నాటి, పురాణాల సంగతి. ఇప్పుడు చారిత్రక విషయాలను తీసుకోండి— పెద్దపెద్ద రాజుల వద్ద అనేక భార్యలుండేవారు.

తమిళనాడులోని కట్టబ్రాహ్మణునికి అనేకమంది భార్యలు.

నేటికీ కొందరు రాజకీయ నాయకులు అనేక భార్యలు కలిగి ఉన్నారు.

ఇస్లామ్ ఆవిర్భవించక ముందు అరబ్బులో భార్యలసంఖ్య పై ఆంక్ష ఏదీ ఉండేదికాదు. మహాప్రవక్త(సఅసం) పురుషుని మనస్తత్వాన్ని, అతని అవసరాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని,హద్దూ పద్దూ లేని ఈ 'సంఖ్య'ను 'నాలుగు'కు కుదించారు.

ఇస్లాం ఆవిర్భవించక పూర్వం అరబ్బు ప్రపంచంలో వివాహానికి సంబంధించిన ప్రత్యేక నియమం ఏదీ ఉండేదికాదు పురుషుడు తన చుట్టూత భార్యలను, ఉంపుడుకత్తెలను ఉంచు కునే సంప్రదాయం ఆనాడు సర్వసాధారణం. విడాకులను గురించి కూడా ప్రత్యేక నియమం, ఆంక్ష అంటూ ఏదీ లేదు. పురుషుడు తాను తలచినప్పుడల్లా విడాకులిచ్చేవాడు. ఈ నికృష్ట పరిస్థితుల్ని సంస్కరించటానికి దైవం తరపున ఆజ్ఞలు వచ్చాయి. పరిమిత సంఖ్యలోనే పెండ్లిండ్ల అనుమతినివ్వబడింది. విడాకుల

విషయంలో సముచితమైన నియమాలు, నిబంధనలకు కట్టుబడి ఉండవలసినదిగా ఆజ్ఞాపించడం జరిగింది.

దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌లో ఉంది :

"అనాథలకు న్యాయం చెయ్యలేమనే భయం మీకు కలిగితే, మీకు నచ్చిన స్త్రీలను ఇద్దరేసిగాని, ముగ్గురేసి గాని, నలుగురేసి గాని వివాహం చేసుకోండి. అయితే వారితో న్యాయంగా వ్యవహరించలేమనే సంశయం మీ కుంటే, అప్పుడు ఒకామెనే చేసుకోండి. లేదా మీ స్వాధీనంలోకి వచ్చిన స్త్రీలను దాంపత్యంలోకి తీసుకోండి. అన్యాయానికి దూరంగా ఉండేందుకు ఇది అత్యుత్తమ మార్గం" (నిసా–3)

ఈ బోధనల్లో దాగిఉన్న వివేచనలనుగూర్చి ఆలోచించండి: భార్యపట్ల న్యాయంగా వ్యవహరించాలి. బహుభార్యాత్వపు అనుమతి కూడా ఉంది. ఐతే దానితోపాటు వారి మధ్య అన్యాయం జరగకుండా చూడాలన్న తాకీదు కూడా ఉంది. న్యాయం చేకూర్చటం సాధ్యపడదన్న సంశయముంటే ఒక వివాహంతోనే సంతృప్తిపడాలని గట్టిగా చెప్పబడింది.

పురుషునికి ఏ సమయంలోనయినా తన లైంగిక వాంఛను తీర్చుకోవలసిన అవసరం ఆసన్నం కావచ్చు. కనుక ప్రకృతి అతనికి అన్ని అవస్థల్లోనూ లైంగిక కోర్కెలకు అర్హునిగా చేసింది. కాని స్త్రీల స్థితి ఇందుకు భిన్నమయింది.

ఋతుస్రావం జరిగే రోజుల్లో, గర్భవతిగా ఉన్నప్పుడు (9,10 మాసాలు), ప్రసవించిన తరువాత కొంతకాలంపాటు స్త్రీ తన భర్తతో దాంపత్య జీవితం గడపజాలదు.

అందరు పురుషులూ అత్యంత సహనంతో ఉంటారని, తమ భార్యలు దాంపత్య జీవితానికి అర్హులయ్యే వరకూ ఆవేశాన్ని అదుపులో ఉంచుకుంటారని ఆశించటం సరయింది కాదు ధర్మ సమ్మతమయిన మార్గంలోనే పురుషుడు తన కోర్కెల్ని తీర్చుకో గలిగేలా అతనికై ద్వారాలు తెరచి ఉంచటం అవసరం. ధర్మ సమ్మతం కాని మార్గంలో పోవడం తప్ప గత్యంతరం లేదన్న సంకట స్థితిలో అతన్ని పడనివ్వకూడదు. అలా ఉంటే అతనికి భార్య ఆయితే ఒకటే కాని ప్రియురాళ్ళు అనేక మంది తయారవు తారు. అదే జరిగితే సమాజంలో వ్యాపించే నైచ్యం. దిగజారి పోయ్యే నైతికత గురించి ఊహించటం మీకు కష్టమేమీ కాదు.

వ్యభిచారాన్ని నిషేధించి, బహు భార్యాత్వాన్ని చట్టబద్ధం చేసిన పవిత్రధర్మం ఇస్లామ్ ధర్మమే. ఒకటికంటే ఎక్కువ వివాహాలను కొన్ని ఆంక్షలతో అనుమతించి స్త్రీ–పురుషుల శారీరక నిర్మాణం, వారి మనస్తత్వాలు, వారి అవసరాలకు పూర్తి న్యాయం చేకూర్చింది ఇస్లామ్. ఈ విధంగా ఇస్లామ్ మనముందు ఒక సశాస్త్రీయమయిన ధర్మంగా నిరూపితమవుతోంది.

కమ్యూనిజం కంటే ఉన్నతమైన వ్యవస్థ

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ వెన్నెముకను విరిచే సిద్ధాంతాలు రెండు— ఒకటి కమ్యూనిజం, రెండోది ఇస్లామ్.

ఇక్కడి (భారతదేశంలోని) కమ్యూనిస్టుల్లో కొద్దిమంది మాత్రమే 'దాస్ కాపిటల్' **(DAS CAPITAL)** ను లోతుగా అధ్యయనం చేసి ఉంటారు. మార్క్స్ సిద్ధాంతాలలో 'మిగులు విలువ' **(Surplus Value)** అన్నదొక్కటి. ఈ సూత్రాన్ని మార్క్స్ మూడు గ్రంథాల్లో విశదీకరించాడు.

పెట్టుబడిదారుడు పెట్టుబడిపెడతాడు, శ్రామికుడు తన శ్రమతో ఆ పెట్టుబడికి లాభం చేకూరుస్తాడు, ఈ లాభం అసలు మూలధనం కంటే అధికంగా ఉంటుంది. ఈ అధికాదాయంతో పెట్టుబడిదారుడు మరో ఫ్యాక్టరీ స్థాపనకు పూనుకుంటాడు. ఈ విధంగా అతడు సామాన్యుల్ని దోచుకుంటాడు —— ఇదీ కమ్యూనిజం వాదన. ఈ స్థితిలో కమ్యూనిజం రంగప్రవేశం చేస్తుంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు అసలు బలమైన ఈ'మిగులు విలువ'ను అంతమొందించ గోర్తుంది. అది పెట్టుబడిదారీ వ్యవ

స్థను తుదముట్టించి ఉత్పత్తి సాధనాలన్నింటినీ జాతీయం చేసుకుంటుంది.

పరిశ్రములను జాతీయం చేయడంవల్ల సమస్య పరిష్కృతమవుతుందా? అన్నది ఆలోచించవలసిన విషయం. జాతీయం చేయబడిన పరిశ్రమల నుండి కూడా మిగులు విలువ ఉత్పన్నమౌతుంది. ఈ లాభాన్ని ఎటు తరలించాలన్నది ప్రశ్న. నేడు ఆచరణాత్మకంగా ఈ లాభం ఏమవుతుంది అన్న దాన్ని కూడా చూడాలి.

ముందు పరిశ్రమలు జాతీయం చేయబడుతాయి వాటి నుండి వచ్చే లాభంలో కొంతభాగం కార్మికులకు ఇవ్వబడుతుంది. మిగతా ప్రజలకు ఏమీ లేదు.

ఏదయినా పరిశ్రమవల్ల వచ్చే లాభంలో కేవలం ఆ పరిశ్రమలో పనిచేసే కార్మికులకు మాత్రమే భాగం లభిస్తుంది. ఇతర రంగాల్లో పనిచేసే శ్రామికులు, ఇంకా దేశంలోని నిరుపేదలు, నిరాధార జీవులకు ఇందులో ఎలాంటి వాటా లేదన్న మాట. జాతీయకరణ యొక్క ఉద్దేశ్యం ఇది కారాదు. లాభం అన్నది యావత్తు జాతి ప్రజకు పంపిణీ కావాలి.

కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వం శాసన దండంతో ఈ లాభాన్ని ఒకరి నుండి లాక్కొని మరొకరికి ఇస్తుంది. దీనికి భిన్నంగా ఇస్లామ్‌లో, మిగులు విలువ (Surplus Value) ను— దాని కర్తలైన వారికందరికీ పంచేందుకు ప్రేరేపింపజెయ్యడం జరుగుతుంది. దాని గురించి ఉపదేశించబడింది కూడా. ఇస్లామ్‌లో ఈ పంపిణీ వెనుక ప్రేరకశక్తి ప్రభుత్వపు ఒత్తిడి కాదు—విశ్వాస బలం అయి ఉంటుంది.

కమ్యూనిస్టు దేశాల్లో పరిశ్రమల్ని మాత్రమే జాతీయం చేయడం జరుగుతుంది. ఆదాయం పంపిణీ అయ్యేదేపో ఆ పరిశ్రమల్లోనే అవుతుంది. ఇక వ్యక్తుల అధీనంలో నున్న ఆస్తిపాస్తులపై వచ్చే లాభాల పంపిణీకి సంబంధించిన భావన లేనే లేదు ఆచరణాత్మకంగా కూడా అలాంటి ఏర్పాటేదీ ఉన్నట్లు కానరాదు. కాని ఇస్లామ్, వ్యక్తుల ఆదాయంలోని 'మిగులు విలువ'ను కూడా సమాజంలోని ఇతరులపై వెచ్చించాలని తాకీదు చేస్తోంది మిగులు విలువలో నుండే ఒక భాగం తీసి సత్కార్యాలకై ఖర్చు చేయడాన్ని జకాత్ అనంటుంది ఇస్లామ్. అరబీ భాషలో 'జకాత్' అంటే పరిశుద్ధపరచుట అని అర్థం. వ్యక్తులు తమ ఆదాయంలోని ఒక భాగాన్ని ఇతరుల కోసం ఖర్చు చేయడమే జకాత్. అంటే జకాత్ ఇచ్చి మనిషి తన ధనసంపత్తిని పరిశుద్ధపరచుకుంటాడన్నమాట. అలా చేయకపోతే అతని యావత్తు ధనసంపద అశుద్ధమైనదవుతుంది. ఇంతటి ఉన్నతమైన బోధన, శిక్షణలు ప్రపంచంలో కేవలం ఇస్లామ్ మాత్రమె ఇచ్చింది. ధనంలో నుండి కొంతభాగం మంచిపనులకై ఖర్చు పెట్టే ప్రబోధనలైతే ఆ మతం యొక్క సిఫారసులు మాత్రమె కదా, ధనవంతుడెవడైనా మోసగించదలిస్తే అతన్ని దాన్నుండి వారించే దెలా? అని ఎవరయినా ఆక్షేపించవచ్చు.

అయితే ఈ ఆక్షేపణకు సమాధానం మనకు చరిత్రలో లభిస్తుంది. జకాత్ ఇవ్వడానికి నిరాకరించిన వారికి వ్యతిరేకంగా ప్రథమ ఖలీఫా హజ్రత్ అబూబకర్ సిద్దీఖ్(రజిఅన్) కరవాలం చేబూనారు. నిజానికి నాడు జకాత్‌ను తిరస్కరించినవారు బాహ్యంలో ముస్లిములే. ఇస్లామ్ ధర్మావలంబీకులే, విశ్వాసులు, మహనీయ ముహమ్మద్ (సఅసం) అనుయాయులు, నమాజ్‌ను

ఆచరించేవారయిన ముస్లిములకు వ్యతిరేకంగా ఈ కరవాలం ఝుళిపించబడింది. వారు ఏ నేరానికి (జకాత్‌ను ఎగ్గొట్టే) పాల్పడ్డారో అది అంత కఠినమైందన్నమాట. దైవాన్ని విశ్వసించిన తరువాత ఇస్లామ్ ఒక వ్యక్తిపై విధిగామోపే బాధ్యత, చాలా గట్టిగా తాకీదు చేసే విషయం—జకాత్. అంటే తన ఆదాయంలో నుండి ఒక నిర్ణీత భాగాన్ని తీసి తన తోటి బలహీన సోదరులకు సహాయం చేయటం అన్నమాట

ఇక్కడ గమనించవలసిన విషయమేమంటే, వ్యక్తి తన సొంత ఆదాయం మరియు సొంత పెట్టుబడిలో నుండి ఇతరుల కోసం ఖర్చు చేయమని కమ్యూనిజం బోధించదు. అయితే ఇస్లాం ఈ విషయమై గట్టిగా తాకీదు చేస్తుంది— ఇటువంటి ఖర్చు తప్పక చెయ్యాలని కోర్తుంది. ఈ ఖర్చును ఎవరయినా చెయ్యక పోతే (అతడు ముస్లిమ్ అయినప్పటికీ) ఇస్లామ్ అతనికి వ్యతిరేకంగా ధ్వజమెత్తుతుంది. అందుకే ఇస్లామ్ కమ్యూనిజం కంటే ఉన్నతమైనది, శ్రేష్ఠమయినది—

సాధారణంగా పెట్టుబడి పెట్టే ప్రతి వ్యక్తి తన ఈ ధనం తన సొంత సుఖభోగాలకని భావిస్తాడు. తన ఆదాయాన్ని ఇతరుల కోసం ఖర్చు చేయడం స్వయంగా లేమిని కొనితెచ్చుకోవడమేనని కూడా అతడు తలుస్తాడు. ఈ సంశయమే ప్రజల్ని సాధారణంగా సంకటు పెడుతుంది.

ఇస్లామ్ అన్నిటి కంటే ముందు ఈ భావనను వ్రేళ్ళతో సహా పెకలించి పారేస్తుంది. ఇతరులపై ఖర్చు చేయటం వల్ల సంపద తరగదు—పెరుగుతుంది అని దివ్యఖుర్ఆన్ చాటి చెబుతోంది :

"దారిద్ర్య ప్రమాదం చూపి షైతాన్ మిమ్మల్ని భయపెడతాడు. నీతిబాహ్యమైన, నీచమయిన మార్గం అవలంబించమని ప్రేరేపిస్తాడు: కాని మిమ్మల్ని క్షమిస్తానని, కరుణిస్తానని అల్లాహ్ వాగ్దానంచేస్తున్నాడు. అల్లాహ్ అత్యంత ఉదార స్వభావుడు, అన్నీ తెలిసినవాడు." (బఖర–268)

పిసినారితనం అంటే ఏమిటి? తన కోసం, తన భార్యా పిల్లల కోసం, తోటి సమాజంలోని వారి అవసరాలకోసం ఖర్చు చేయడానికి బదులు ఒక్కొక్క పైసను కూడ బెట్టటమే పిసినిగొట్టుతనం.

తమిళ సినీ పరిశ్రమలో ఒక ప్రసిద్ధ గాయకుడుండేవాడు. అతను అత్యంత పిసినారి. తన కొడుకు కాలికి గాయమైతే వైద్య చికిత్స చేయించడానికి కూడా అతను వెనుకంజ వేశాడు, పర్యవసానంగా అతని పుత్రుడు చనిపోయాడు. ఇదీ పిసినాసితనానికి ప్రతిఫలం! ఇలాంటి పిసినారితనాన్ని, సంకుచిత హృదయాన్ని ఇస్లామ్ గట్టిగా వ్యతిరేకిస్తుంది.

ఇస్లామ్ ఇతరులకై ఖర్చు చేసేందుకు కేవలం ఉపదేశాలు మాత్రమే ఇవ్వలేదు, దాంతోపాటు ఖర్చు చెయ్యాల్సిన నియమాలను, పద్ధతులను కూడా అది నేర్పింది. కొంత మంది ఖర్చు చేస్తారు గాని ఇతరులను దెప్పి పొడవడం, ఉపకారం చేసి తమ ప్రతిష్టను పెంచుకోవటం వారి ఆశయమై వుంటుంది. ఇవి, ఇంకా ఇలాంటి ఇతర ఉద్దేశ్యాలు ధర్మబద్ధం కావని ఇస్లామ్ చెపుతుంది. దానం చెయ్యడం ధార్మికమైన విధి అని, ఇది నమాజ్ తరువాత రెండో పెద్ద అంశమని ఇస్లామ్ చెపుతుంది.

తోటి వారికై ఖర్చు చేసి దైవప్రసన్నతను బడయటం తప్ప మరే ఉద్దేశ్యం దాన ధర్మాలకు ఉండరాదన్నది ఖుర్ఆన్ ఉపదేశం.

నేనొకచోట చూచాను — ఒకాయన ఓ సంస్థకు ట్యూబ్ లైట్‌ను విరాళంగా ఇస్తూ, దానిపై తన పేరును వ్రాయించారు. ఎంత ఘోరంగా రాయించారంటే— ఆ లైటు వెలుగు అసలు బయటికే రాలేదు. ఇలాంటి దాన ధర్మం, ఇటువంటి సహాయం కేవలం తప్పు మాత్రమే కాదు, అది అతని సకల సత్కార్యాల ప్రతిఫలాలను నాశనం చేసివేస్తుందని ఇస్లామ్ హెచ్చరిస్తోంది. కొంత మంది ధన సహాయమో లేక వేరే ఏదైనా సహాయమో చేస్తారు కాని తమ పెత్తనాన్ని సహాయం పొందిన వ్యక్తిపై రుద్దుతారు. తత్ఫలితంగా సహాయం పొందిన ఆ వ్యక్తి మనసు గాయపడుతుంది. ఈ పోకడలన్నీ అధర్మమైనవని ఇస్లామ్ ఉద్ఘాటిస్తుంది. దివ్య ఖుర్ఆన్‌లో వుంది:

"మనసు గాయపరచే దానం కంటే, మృదుభాష్యం క్షమాబుద్ధి ఎంతో మేలైనవి." (అల్‌బఖర-263)

వినోబాభావే భూదాన ఉద్యమం నడిపినప్పుడు కొందరు సారవంతమైన భూముల్ని కూడా దానం చేసినవారున్నారు. కాని చాలామంది భూస్వాములు బంజరు భూములు, రాళ్ళు-రప్పలు నిండిన భూముల్నే దానం చేశారు.

తమ ఇండ్లోని చినిగిపోయిన దుస్తుల్ని, చద్ది అన్నాన్ని, విరిగిపోయిన, పగిలిపోయిన సామాన్లను ఇతరులకు దానం చేసే దాతలు కూడా కానవస్తారు. చినిగిపోయిన నోట్లను, చెల్లని నాణాలను దానం చేసే వారూ ప్రపంచంలో వున్నారు. కాని

ఇస్లామ్, మీ వద్ద ఉండే మంచి వస్తువుల్ని దానం చేయమని ప్రబోధిస్తోంది. దానం చెయ్యదలిస్తే– మీరు ఇష్టపడే దుస్తులు, స్వయంగా మీరు తినే పదార్థాలు, మీకు ప్రియమైన సంపద—— వీటన్నిటినీ అల్లాహ్ మార్గంలో ఖర్చు చెయ్యమని తాకీదు చేస్తోంది ఇస్లామ్. మీరు సంపాయించె దాన్లో అన్నింటికంటే మంచి వస్తువును దేవుని బాటలో ఖర్చు పెట్టాలి. ఇదీ ఇస్లామ్ ఉద్బోధన. ఖుర్ఆన్‌లో ఇలా వుంది:

"విశ్వసించిన ఓ ప్రజలారా! మీరు సంపాయించిన ధనం లోని, మేము మీ కొరకు నేల నుండి ఉత్పత్తి చేసిన దాని లోని మేలైన భాగాన్ని దైవ మార్గంలో ఖర్చు పెట్టండి. ఆయన మార్గంలో ఇవ్వడానికి పనికి రాని వస్తువుల్ని ఏరి తీసే ప్రయత్నం చెయ్యకండి." (బఖర–267)

మీరు ఇతరులకు చేసే అన్నదానమయినా, దుస్తులయినా, లేక ధన సహాయమైనా—— వీటిని రహస్యంగా ఇవ్వడం ఉత్తమ విధానమని ఇస్లామ్ ప్రకటిస్తోంది. అయితే బహిర్గతంగా సహాయం చెయ్యాల్సిన అవసరం లేక స్థితి ఏర్పడితే అలా చెయ్య వచ్చు. దివ్య ఖుర్ఆన్ ఉపదేశమిది:

"మీరు మీ దాన ధర్మాలను బహిరంగంగా చేసినా మంచిదే. కాని రహస్యంగా నిరుపేదలకు దానమివ్వటం మీకు ఎక్కువ మేలు చేకూరుస్తుంది." (2:271)

దానధర్మాల విషయంలో, ఎవరయినా ఒక 'త్రాగుబోతు' లేక డబ్బును అనవసరంగా ఖర్చు పెట్టేవాడు మీ వద్దకు వచ్చి సహాయం అర్థించే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. అప్పుడు మీరేం చేస్తారు? ఒకవేళ అలాంటి వారికి సహాయంచేస్తే అదేమౌతుంది?

ఈ ప్రశ్నలకు కూడా జవాబిచ్చింది ఇస్లామే. దుర్మార్గులకు, వ్యర్థప్రలాపనలకు పాల్పడే వారికి డబ్బు సహాయం ఇవ్వరాదన్నది ఇస్లామ్ ఉపదేశం, అయితే తిండి, దుస్తుల ఏర్పాటు చెయ్యవచ్చు. దివ్యఖుర్ఆన్‌లో ఉంది :

"అల్లాహ్ మీ కొరకు ఏ సొమ్మునయితే జీవనాధారంగా చేశాడో, దాన్ని అవివేకులకు అప్పగించకండి, అయితే దాన్నుండి వారి అన్న వస్త్రాలకు ఇవ్వండి, ఇంకా వారికి హితబోధ చేయండి," (అన్నిసా–5)

ఇలాంటి వారి తిండి, బట్ట వంటి కనీసావసరాల ఏర్పాటు పూర్తయ్యాక, ఇక ఈ విషయంలో ఇస్లామ్ ఇచ్చే మార్గదర్శక సూత్రాలేమిటో చూడండి :

(1) మీ కోసం, మీ భార్యా పిల్లల కోసం ఖర్చు చేయగా మిగిలిన సొమ్మును అల్లాహ్ మార్గంలో ఖర్చు చెయ్యండి.

(2) మీ శక్తి, స్తోమతలకు మించి ఖర్చు చేయకండి. అలా అని పిసినారులుగా కూడా వ్యవహరించకండి. మీ వైఖరి మధ్యే మార్గాన్ని అనుసరించేదిగా వుండాలి.

(3) దాన ధర్మాల విషయంలో మీ హస్తాన్ని మరీ అంత బిగించి వుంచకండి. అలా అని మరీ అంత విస్తృతంగా కూడా ఇచ్చేయకండి. అలా అతిగా దానం చేసేస్తే స్వయంగా మీరే ఇతరుల సహాయాన్ని కోరాల్సిన అగత్యం ఏర్పడవచ్చు.

(4) మీ సమీప బంధువులు, నిరాధారులు, నిరుపేదలు, అనాథలు, బాటసారులు మీ సహాయం పొందటానికి అర్హులు.

తమ సొమ్ముపై జకాత్ చెల్లించడం ముస్లిమ్‌ల విధి. ఈ విధిని విస్మరించిన వారికి కఠిన శిక్ష వుంది. ఒకసారి మహా ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసం) బంగారు గాజులను తొడిగిన ఓ స్త్రీని చూశారు. వీటికి జకాత్ చెల్లిస్తున్నావా? అని ఆయన (సఅసం) అడిగారు. 'లేదు' అన్నదా మహిళ. మహాప్రవక్త అన్నారు: "తీర్పు దినాన నీకు అగ్ని గాజులు తొడిగించబడు తాయి." (అది విని ఆ మహిళ బంగారు గాజుల్ని దానం చేసేసింది.)

జకాత్ పైకం ఎలాంటి వారికి ఇవ్వాలి అన్న దాన్ని గూర్చి కూడా ఖుర్‌ఆన్ స్పష్టంగా ప్రకటించింది. బీదసాదలకు, నిరా ధార జీవులకు, ఋణగ్రస్తులకు, అనాథలు మరియు బాటసారు లకు సహాయం చేయడంతోపాటు మంచి వైపుకు ముందంజ వేసే వారిని ప్రోత్సహించడానికి, బానిసలకు విముక్తిని కలిగించడానికి కూడా జకాత్ ధనాన్ని వుపయోగించవచ్చు. అదీ గాక, జకాత్ ధనాన్ని వసూలు చేసే కార్యంలో నిమగ్నమై వున్న వారికి కూడా ఆ మొత్తంలో నుండి భృతిని ఇవ్వవచ్చు. జకాత్‌ను ఖర్చుచేసే పద్దుల్లో దైవమార్గం అన్న పద్దు కూడా వుంది. 'దైవ మార్గంలో ఖర్చు' అనేది భావపరంగా చాలా విస్తృతమైన అర్థాన్ని ఇస్తుంది. సత్కార్యాలన్నీ 'దైవమార్గం' పద్దులోకే వస్తాయి. ముఖ్యంగా ధర్మ ప్రచారం, ధర్మోన్నతికై జరిపే వైఖరిలో కార్యకలాపాలు 'దైవమార్గం'లోకే వస్తాయి.

తల్లిదండ్రులు, సంతానం మొదలగువారు ఒక వ్యక్తి పోషణలో వున్నప్పుడు అతనిచే జకాత్ ధనానికి వారు అర్హులు కాజాలరు జకాత్ ధనమైతే ఇతరుల కోసమే కేటాయించ బడుతుంది.

సాధ్యమయినంతవరకు అడగటం, లేక యాచించటం నుండి తమను కాపాడుకోండి అనేది ఇస్లామ్ ప్రబోధనల్లో మరో అంశం. మనిషి వీలయినంతవరకు ఇవ్వడానికి, ఇప్పించడానికి ప్రయత్నించాలి గాని పుచ్చుకోవడానికి కాదు. ఒకరి ముందు దేహి అని చేయిచాచడం కంటే కట్టెలుకొట్టి ఆ డబ్బుతో గడపడం ఎంతో ఉత్తమం అని మహాప్రవక్త (సఅసం) ప్రవచించారు.

ఒకసారి మహాప్రవక్త ఓ పల్లెటూరి వ్యక్తిని దగ్గరకు పిలిచి అతని చేతుల్ని ముద్దు పెట్టుకున్నారు. అతని చేతులు కాయలు కాసాయి. అతను బ్రతుకుతెరువుకోసం కూలి పని చేసేవాడు. కనుక మహనీయ ముహమ్మద్ సంతోషంతో అతని అరచేతుల్ని ముద్దాడారు.

ఒకవైపు, యాచించటాన్ని అరికడితే మరోవైపు, మనస్ఫూర్తిగా ఇతరులకు సహాయం చెయ్యమని ఆజ్ఞాపిస్తుంది. దీన్నిబట్టి ఇస్లామ్ ప్రబోధనల్లో ఎంతో గొప్ప సమతూలనం ఉన్నట్లు మనకు తెలుస్తోంది.

సందేహాలు – సమాధానాలు

('నేను ఆరాధించే ఇస్లామ్'ను చదివి కొందరు పాఠకులు కొన్ని ఆక్షేపణలు చేశారు. కొన్ని ప్రశ్నలు వేశారు. ఆ ప్రశ్నలను, ఆక్షేపణలను, వాటికి రచయిత యిచ్చిన సమాధానాలను మేమిక్కడ పొందుపరుస్తున్నాము.)

ఒక ముస్లిమేతర సోదరుడిలా ప్రశ్నిస్తున్నాడు :

"ముస్లిమ్ దేశాలు పరస్పరం పోరాడుకోవడాన్ని మనం చూస్తూనే ఉన్నాం నిజానికి వారు ఇస్లామ్‌ను అనుసరించేవారే. మరి (మీరు) ఇస్లామ్‌ను ప్రేమించడంలో గల ఉద్దేశ్యం?"

ఈ ప్రశ్నకు బదులిస్తూ శ్రీ అడియార్, "నా అభిప్రాయంలో ప్రేమ ప్రేమే. ముస్లిములు ఏం చేస్తున్నారు? అనే విషయంతో దీని కెలాంటి సంబంధం లేదు, ముస్లిమ్‌లలోని లోటుపాట్లను చూచి నేను ఇస్లామ్‌ను ప్రశంసించకుండా ఉండను."

అరబ్బు దేశాలు ఒక దానిపై మరొకటి కయ్యానికి కాలు దువ్వడం వల్ల, ఇస్లామ్‌పై ఉండే విశ్వాసం తొలగిపోదా? అని మరొక వ్యక్తి ప్రశ్నించాడు. దీనికి శ్రీ అడియార్ :

"పైకి ఈ ప్రశ్నలో పస ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది. కాని వాస్తవం వేరు. విశ్వాసం తొలగిపోవడానికి ఏదైనా బలమైన కారణం కావాలి. చైనా మరియు వియత్నాం— ఈ రెండు ఎర్ర జెండాలను ఎగురవేసిన కమ్యూనిస్టుదేశాలు అయినప్పటికీ ఆ రెంటి మధ్య యుద్ధం జరగడం మనం చూశాము. దీన్ని పుర స్కరించుకుని భారత కమ్యూనిస్టులు, కమ్యూనిజంపై గల తమ నమ్మకం కాస్తా పోయిందని అంటున్నారా?— నిశ్చయంగా వారు అలా అనలేరు. అలాగే హిట్లర్ చర్చిల్ ఉభయులూ క్రైస్తవులే వారిద్దరి నేతృత్వంలో జర్మనీ-ఇంగ్లండ్‌లమధ్య భీకర సంగ్రామం జరిగింది. ఈ యుద్ధం వల్ల క్రైస్తవుల హృదయాలనుండి తమ ధర్మం పట్ల గల విశ్వాసం పటాపంచలయిందా?— నిశ్చయంగా కాదు. భారతదేశంలోని వివిధ దేవాలయాల్లో అనేకమార్లు పొట్లాటలు జరిగినై. మరి ఆ దేవాలయ పూజారులు భయభక్తుల పట్ల విసుగు చెంది, దైవతిరస్కారులయ్యారా?— ఎప్పటికీ కాదు

ఈ సంఘటనలన్నీ నిజమైతే, కేవలం ముస్లిమ్ దేశాలు పరస్పరం ఘర్షణ పడినంత మాత్రాన ఇస్లామ్‌పై అపనమ్మకం కలిగే అస్కారమెక్కడుంది?

ఇవైతే వివిధ దేశాల మధ్య గల ఘర్షణలే. దీనికి విశ్వాసంతో, ధర్మంతో ఎలాంటి సంబంధం లేదు. ఈ ఘర్షణలు నేడుంటే రేపు సమసిపోగలవు. కాని విశ్వాసం లేక నమ్మకమనేది నేటికీ, రేపటికీ మరేనాటికయినా మిగిలి ఉంటుంది. ఇది మార్పుచెందే, పతనమయ్యే వస్తువు మాత్రం కాదు.

నేడు ప్రపంచంలో కమ్యూనిజం ఒక శక్తి అయితే దానికి పోటీగా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ మరో శక్తిగా ఉంది. ఇక తృతీయ

శక్తి అనదగ్గది ప్రపంచంలో ఏదైనా ఉందంటే ఆ శక్తి ఇస్లాందే.

ఈ మొదటి రెండు శక్తులూ, చివరికి తృతీయశక్తి (ఇస్లాం) ముందు తల ఒగ్గుతాయి. చరిత్ర చాటి చెప్పేది కూడా యిదే. గత చరిత్రయినా, వర్తమాన చరిత్ర అయినా, భవిష్యత్కాల చరిత్ర అయినా— అంతా పై సత్యాన్నే ప్రస్ఫుటంగా సూచిస్తూ ఉన్నాయి.

ముస్లిమ్ దేశాలన్నీ ఒకనాడు నిరుపేద దేశాలే. కాని అరబ్బు ఎడారుల నుండి ప్రపంచంలో వెలుగు వ్యాపిస్తుందన్నది మహనీయ ముహమ్మద్ (సఅసం) చేసిన ప్రకటన. నేడక్కడ రాళ్ళల్లోనుండి పెట్రోలు*తోడటాన్ని మనం చూస్తూనే ఉన్నాం.

అరబ్బులు గనక ఇస్లామీయ ఉద్బోధనలను మరింతగా విశ్వసించి, ఆచరించినట్లయితే వారిపై దైవ కారుణ్య వర్షం ఇహ లోకంలోనూ అమితంగా పడగలదు.

నాయక శిఖామణి (సఅసం) జీవితం మచ్చలేనిది. అలాగే మొదటి నాలుగు ఖలీఫాల జీవితం కూడా. ఆ తరువాత కొందరు నవాబులు, చక్రవర్తుల పాదాలు తప్పటడుగులు వేశాయి. వారి వల్ల కొన్ని పొరబాట్లు జరిగాయి. అయితే ఇస్లామ్ అనుయాయులకు తమ ధర్మంపై, తమ నియమబద్ధమైన జీవన వ్యవస్థపై అచంచలమయిన విశ్వాసం నిత్యం ఉంటూ వచ్చింది. ప్రారంభంలో వారి సంఖ్య లక్షల్లో ఉంటే నేడు కోట్లకు చేరుకుంది. దీన్నిబట్టి తేలేదేమంటే ముస్లిమ్‌లు, ముస్లిమ్ దేశాల లోపాలు.

---

*పెట్రో అనేది లాటిన్ పదం. దాని అర్థం రాయి. పెట్రోల్ యొక్క అర్థం అనుగ్రహించబడినది అని.

పోరపొచ్చాల వల్ల ఇస్లామ్‌పై గల విశ్వాసం సడలిపోయే ప్రశ్నే ఉత్పన్నం కాదు. వ్యక్తుల వల్ల పొరబాట్లు జరిగినంత మాత్రాన సిద్ధాంతాలు అసత్యాలు కాజాలవు. పరాభవం నిష్ప్రయోజనంగా మారజాలవు.

యదార్థమేమంటే. ప్రపంచంలోని జటిలమైన సమస్యలకు పరిష్కారం, ప్రపంచ ప్రజల కష్టాలను కడతేర్చగల పెన్నిధి ఇస్లామ్ మాత్రమే. సూర్యుడు ఒకవేళ కనుమరుగైతే వెలుగు ఎక్కడి నుండి వస్తుంది? సముద్రం ఉప్పును కోల్పోతే ఉప్పు ఎక్కడి నుండి లభిస్తుంది? జలాశయం గనక ఎండిపోతే జల ధార ఎలా వస్తుంది? ఇస్లామ్ గనక లేకపోతే ప్రపంచం మరియు మానవజాతి బాధలకు నివారణ ఎక్కడ లభిస్తుంది?

ఇస్లాంలో శిక్షలు

ముస్లిములు నిర్దయులు అనే భావన సాధారణంగా ముస్లిమేతర సోదరులలో ఉంది. దీన్ని బాగా ప్రచారం చేశారు కూడా. ముస్లిమ్ సమాజంలో శిక్షలు కఠినంగా ఉంటాయని, దొంగతనం చేసిన వారికి చేతులు నరుకుతారని, వ్యభిచారం చేసిన వారిని రాళ్ళతో కొట్టి శిక్షిస్తారని ప్రచారంలో ఉన్న విషయాలు. దీనికి తోడు ముస్లిములు దాడులు జరిపి, దేవాలయాలను ధ్వంసం చేసి దౌర్జన్యాలను జరిపారని కూడా ప్రచారం జరిగింది. వీటిని పురస్కరించుకుని ముస్లిములు దౌర్జన్యపరులని, నిర్దయులని చెప్పబడుతోంది.

ఈ నిందలను ఆపాదించే ముందు ప్రజలు తమని తాము పరిశీలించుకోవాలి, అప్పుడే అసలు యదార్ధం తేటతెల్లమౌతుంది.

★ కొడుకు దూడను బలిచేసినందుకు, మనుస్మృతి ఆజ్ఞానుసారం చోళన్ (CHOLAN) తన కొడుకును ఉరికంబం ఎక్కించాడు. దీన్నేమనాలి?

★ రాజుగారి తోట నుండి ఓ పండు రాలి నదిలో పడి ప్రవహిస్తూ రాగా ఆ పండును ఒక బాలిక ఎత్తుకుని తిన్నది. నణ్ణన్(NUNNEN) అనే చక్రవర్తి ఈ నేరానికి ఆ బాలికకు మరణశిక్ష విధించాడు.

★ ప్రఖ్యాత కవి కన్నగి కాలి కడియాన్ని ఓ కంసాలి దొంగలించగా ఆనాటి కంసాలులందరినీ అంతమొందించడం జరిగింది.

★ జ్ఞాన సముద్రుడనే పీఠాధిపతి ఒక ఆశ్రమంలో జప చేస్తే సమణ్ణర్ అనే జాతి ప్రజలు ఆ ఆశ్రమానికి నిప్పుపెట్ట ప్రయత్నించిన నేరానికి ఆ జాతికి చెందిన 8 వేల మంది ప్రజల్ని ఉరి తీశారు.

★ ఉప్పర్ అనే వ్యక్తి మతం మార్చుకున్న నేరానికి అతన్ని రాతితో కట్టి సముద్రంలో పడవేశారు, అతడెలాగో బ్రతికి బయటపడగా తీసుకెళ్ళి సున్నపు భట్టీలో పడవేశారు.

★ తెనాలి రామలింగని కథలో ఒకటేమంటే, రాజాజ్ఞకు తల వంచని వారిని సజీవదహనం చేసేవారు. మరికొందర్ని ఏనుగు పాదాల క్రింద నులిమేసేవారు,

★ తమిళనాడుకు చెందిన తిరుమలై రాజుకు మైసూరు రాజుకు మధ్య జరిగిన యుద్ధంలో ప్రజల ముక్కులు ఛేదించబడ్డాయి. మైసూరు రాజు తమిళనాడుపై పగ తీర్చుకోడానికి యుద్ధం చేసి ప్రత్యర్థి ప్రజల ముక్కులు, పెదాలు కోసివేశాడు. ప్రతీకారవాంఛతో తమిళ రాజు మైసూరుపై దండెత్తి శత్రువుల ముక్కులు, పెదాలు కోసి

పారేశాడు. (నాయక చక్రవర్తుల చరిత్ర పుస్తకాల నుండి సేకరించబడింది.

★ బాలలను బలిదానమివ్వడం, మానవ అవయవాలను దేవతలకు నజరానాలుగా సమర్పించే సంప్రదాయాలు నేటికీ మన దేశంలో అనేక చోట్ల కానవస్తాయి. ఇవి దయాదాక్షిణ్యాలతో కూడిన పనులేనా?

★ పాశ్చాత్య ప్రపంచంలో శిలువ వేసే శిక్ష సర్వసామాన్యం. ఏసుక్రీస్తుకు శిలువ వేసే ప్రయత్నం జరిగింది. సెంట్ పీటర్‌ను తలక్రిందులుగా వ్రేలాడదీసి శిలువ వేయడం జరిగింది.

★ జోన్ ఆఫ్ ఆర్క్‌ను సజీవంగా దహనం చేసిన ఉదంతం చరిత్ర మరువజాలదు.

★ ప్రొటెస్టెంట్‌లు (క్రైస్తవ మతంలోని ఒక శాఖ)గా మారిన వారి తలలు బద్దలుకొట్టి మెదడులను నుగ్గు నుగ్గు చేశారు. ఇంకొందరిని సజీవంగా కాల్చిపారేశారు.

★ పశువులవలె మానవులను ఆఫ్రికా నుండి ఈడ్చుకొచ్చి యూరప్, అమెరికా వీధుల్లో బానిసలుగా విక్రయించారు. ఇదీ పాశ్చాత్య నాగరికత!

★ హిట్లర్ గ్యాస్ ఛాంబర్స్‌లో అసంఖ్యాక మానవులను సంహరించాడు.

★ నేటికీ భారతదేశంలోని వివిధ మూలల, మతకలహాలలో మానవ సోదరుల్ని సజీవంగా దహనం చేస్తున్నట్లు వార్తలు వస్తుంటాయి. విళ్ళుపురం, జంషెడ్పూర్, భైల్సా సంఘటనలు దీనికి ప్రత్యక్ష సాక్ష్యాలు.

ఈ విధంగా ప్రపంచంలోని ప్రతి దేశ చరిత్ర హింసా దౌర్జన్యాల మచ్చలతో కానవస్తుంది. వివిధ తత్వాల ప్రాతిపదికపై మనిషి హింసాదౌర్జన్యాలను కొనసాగిస్తున్న చోట అతని ద్వారా దయాదాక్షిణ్యాలు విశాల హృదయతలు కూడా వ్యక్తమవుతున్నాయి. హింసాయుత భావాలను తుదముట్టించి వాటిస్థానే నిజమయిన దయా కరుణల శిక్షణ ఇచ్చిన సత్యధర్మం ఉందంటే అది ఇస్లామ్ మాత్రమే.

కొన్ని మతాల్లో దేవుని గుణాలను విభజించి ఒక్కో గుణానికి ఒక్కో దైవం నిర్ణయించటం జరిగింది. మరికొన్ని మతాల్లో దేవుడు నిర్గుణుడుగా ఎంచబడతాడు. కాని ఇస్లామ్‌లో దైవం పరిపూర్ణంగా కారుణ్య స్వరూపుడయి కానవస్తాడు, స్వయంగా మహనీయ ముహమ్మద్ (సఅసం) ఆవిర్భావానికి కారుణ్యంగా పేర్కొనడం జరిగింది. దివ్య ఖుర్‌ఆన్ దైవాన్ని అనేకచోట్ల దయామయుడు, కృపాశీలుడు అని సూచించింది. తనలోని కారుణ్య గుణం తన దాసులయిన మానవుల జీవితాల్లోనూ ఉండటాన్నే అల్లాహ్ ఇష్టపడతాడు.

ప్రతి పనిని కరుణించే వాడు, కనికరించేవాడు అయిన అల్లాహ్ పేరుతో ప్రారంభించారనేది ఇస్లామ్ ఉపదేశం. ఇస్లాం నేర్పిన సలామ్ చేసే పద్ధతి ద్వారా కూడా కరుణా వాత్సల్యాలే వ్యక్తమవుతాయి. నిజమైన ముస్లిమ్ ఇతరులకై దయామయుడు కరుణాకరుని వంటివాడు. ఇదే ఖుర్‌ఆన్ బోధన. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (విధానం) కూడా యిదే. ఎవరయినా ఈ కారుణ్య మార్గం నుండి తప్పిపోతే ఇస్లామ్ వారిని తిరిగి ఈ సన్మార్గాన నడిచే తాకీదు చేస్తుంది.

టర్కీకి చెందిన ఒక పాలకుడు సుల్తాన్ సలీమ్. అతడు తన క్రింది వారితో చాలా కఠినంగా వ్యవహరించే వాడు. తన దేశం లోని అన్ని మతాలను, భాషలను రూపుమాపి ఒకే మతం, ఒకే భాషను స్థాపించాలని సంకల్పించాడు. అయితే అప్పటి ముస్లిమ్ విద్వాంసులు, షేఖుల్ ఇస్లామ్ తీవ్రంగా ప్రతిఘటించ డంతో సుల్తాన్ తన పథకాన్ని విరమించుకున్నాడు.

వినోదం కొరకు పశువులు. పక్షుల మధ్య (పందెం వేసి) పోరాటం పెట్టే సంప్రదాయం అనేక దేశాల్లో నేటికీ ఉంది. ఇస్లామ్ దీన్ని గట్టిగా వ్యతిరేకించింది.

అదీ బిన్ హాతిమ్ చీమలకు ఆహారం వేసేవారు. ఇదీ ఇస్లామ్ శిక్షణా ప్రభావం!

రహదారిపై నడిచే హక్కు జంతువులకు కూడా ఉంది. వాటిని తొలగించటానికి వీల్లేదు. షీరాజీ ఈ ప్రకటన చేశాడు. ఇలాంటి దృష్టాంతాలు ముస్లిమ్‌ల చరిత్రలో లభిస్తాయి.

ఒంటెపై ముగ్గురు వ్యక్తులు కూర్చున్నపుడు బరువుతో ఒంటె వంగినట్లు గ్రహిస్తే వెంటనే ఒకరిని దించేయాలి. ఇది కూడా ఇస్లామ్ ఉపదేశమే.

కారుణ్య శిక్షణల నిచ్చిన ఇస్లామ్ పెద్ద నేరాలు చేసిన నేరస్తుల్ని కఠినంగా శిక్షించాలని కూడా నిర్దేశించింది. నిశ్చ యంగా ఇస్లామ్ దొంగతనం చేసిన వాని హస్తాన్ని ఖండించమని ఆజ్ఞాపించింది. అయితే దాని ఫలితాలను, ప్రభావాలను కూడా చూడాలి. ఈ శిక్షాస్మృతి అమలులో ఉన్న ముస్లిమ్ దేశాలలో

ఇలాంటి నేరాలు ఇతర దేశాలతో పోల్చినప్పుడు అసలు జరగవని చెప్పవచ్చు.

అరబ్బు దేశాలలో హంతకుని మెడ ఖడ్గంతో ఖండించ బడుతుంది. కాగా, ఇతర దేశాల్లో ఉరిశిక్ష వేయడమో లేక విద్యుత్ కుర్చీపై కూర్చుండబెట్టి మరణశిక్ష విధించడమో జరుగుతోంది. ఉరికంబం లేక విద్యుత్ ద్వారా చాలా కష్టంతో ప్రాణం పోతుంది. అందువల్ల ఖడ్గంతో మెడను ఛేదించి మరణ శిక్ష విధించే పద్ధతి స్వీకరించబడింది.

ముస్లింలు దేవాలయాలను పడగొట్టారా?

ముస్లిములు హిందూ దేవాలయాలను పడగొట్టారనే నిరాధారమయిన ఆరోపణ ఒకటుంది.

అలాంటి ఆరోపణలను అంటకట్టేటప్పుడు, స్వయంగా భారతావనిలోని ఇతరులు కూడా ఇటువంటి చేష్టలకు పాల్పడ్డారనే దాన్ని మనం మరచిపోతాము. మన దేశంలోని సుమణ్ణాన్ అనే ఓ తెగవారి దేవాలయాలు కూల్చబడ్డాయి, నాగపట్నంలోని విగ్రహాలు దోచుకోబడ్డాయని. అక్కడి బంగారాన్ని తిరుమంగైకి చెందిన ఆళ్వారులు ఎత్తుకు పోయారని మనం మర్చిపోయాం.

ముస్లిములు దేవాలయాలను పడగొట్టారనయితే మనం అంటాం. అయితే, వారు హిందువుల దేవాలయాలకు జాగీరులను ప్రదానం చేసిన యదార్థాన్ని మనం విస్మరిస్తాం ఒకవేళ ముస్లిములు మందిరాలను పడగొట్టి ఉంటే దానికి వేరే ఏమైనా కారణాలు కావచ్చుగాని ఇతరుల ఆరాధనాలయాలను విధ్వంసం చెయ్యమని మాత్రం ఇస్లామ్ ప్రబోధించలేదు.

ముస్లిములు దేవాలయాలను పడగొట్టి, విగ్రహాలను విరగ్గొట్టినట్లు భారతదేశ చరిత్ర ద్వారా విదితమవుతోంది కదా! దీన్ని

గురించి మీరేమంటారు? అని ఈ సందర్భంగా ఒకాయన అడిగారు.

యదార్ధమేమంటె మన చేతుల్లో వున్న భారత దేశ చరిత్ర నిజమయిన పరిశోధనాత్మకంగా క్రోడీకరించిన చరిత్ర కాదు. ముస్లిములు ఇతర మతాల వారి మధ్య శతృత్వాన్ని జనింపజేసే ఉద్దేశ్యంతో పాశ్చాత్య ఉపద్రవ జనకులు ఈ చరిత్రను వ్రాశారు. ఒకవేళ ముస్లిములు దేవాలయాలను పడగొట్టి విగ్రహాలను కూల్చినట్లు ఎవరైనా వాదించినా వారికి నా జవాబు — ఇస్లామ్‌లో ఇతర మతస్థుల ఆరాధనాలయాలను విధ్వంసం చేసే అనుమతి ఎంతమాత్రం లేదన్నదే. ఈ విషయంలో మహమ్మద్ గజనవీ అయినా, అతని సైనికాధికారులయినా, వారి ఈ చర్యకు ఇస్లామ్‌తో ఎలాంటి సంబంధం లేదు. పైపెచ్చు ఇస్లామీయ రాజ్యం ముస్లిమేతరుల ఆరాధనాలయాలను పరిరక్షించే బాధ్యతలు కలిగి ఉంటుంది.

విగ్రహారాధన చేయరాదు అనే చైతన్యాన్ని ఇస్లామ్ ప్రజల్లో తీసుకువస్తుంది. దానికోసం అది బలమైన ఆధారాలను ముందుంచుతుంది. ధర్మావలంబనలో ఎలాంటి బలాత్కారం లేదు. ఖండితంగా ఇస్లామ్ ఈ ప్రకటన చేసింది. ప్రజల హృదయ జగత్తు షిర్క్ (బహుదైవారాధన), కుఫ్ర్ (తిరస్కారం)లకు అతీతంగా—పవిత్రంగా ఉండాలని, అందులో సత్యధర్మ వెలుగు ప్రసరించాలని అది కాంక్షిస్తుంది. అందుకోసం అది పిలుపు, ప్రచారం పద్ధతుల్ని అనుసరిస్తుంది. బలాత్కార వైఖరి దాని స్వభావానికే విరుద్ధమైంది.

మహనీయ ముహమ్మద్ (సఅసం) కాబా గృహాన్ని విగ్రహాల నుండి ప్రక్షాళనం చేశారు. ఇదొక చారిత్రక సత్యం.

'కాబా' దైవగృహం అన్న యదార్థాన్ని ఇక్కడ మరువరాదు. ప్రజలు తమ అజ్ఞానం, మార్గభ్రష్టతల కారణంగా దాన్ని విగ్రహ నిలయంగా మార్చివేశారు. 'కాబా' కేవలం అల్లాహ్ దాస్యం కొరకే నిర్మించబడిందన్న విషయాన్ని అరబ్బు బహు దైవారాధకులు సయితం ఒప్పుకునేవారు. కాలక్రమేణా దైవ గృహమయిన కాబాలో అనేక విగ్రహాలను తెచ్చి ప్రతిష్ఠించారు. అది పూర్తిగా తప్పు అయినప్పటికీ. ఆ విగ్రహాలను నాయక శిఖామణి (సఅసం) వాటిని కాబాలో నుండి తొలగించి, దాన్ని దాన్ని మునుపటిలా ఒకే దేవుని ఆరాధనా కేంద్రంగా పునరుద్ధ రించారు,

దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసం) క్రైస్తవుల, యూదుల ఆరాధనాలయాలను ధ్వంసం చేసినట్లు ఏ ఒక్క దృష్టాంతమూ కానరాదు.

ఇస్లామ్ ఖడ్గబలంతోనే వ్యాపించింది గాని, అది తనలోని ఉత్తమ గుణాల ద్వారా మాత్రం కాదు. అని మరో ప్రశ్న వచ్చింది.

ఇది కేవలం నిరాధారమైన వాదన మాత్రమే ధార్మిక విష యాల్లో ఒత్తిడిని దివ్య ఖుర్‌ఆన్ స్పష్టమైన పదాల్లో ఖండించింది.

ఇస్లామ్‌పై ఆక్షేపణ చేసేవారు ప్రపంచ చరిత్రను విస్మ రిస్తారు. నోరు తెరిస్తే చాలు, ఇస్లామ్‌కు వ్యతిరేకంగా ఆధారం లేని ఆరోపణల పరంపర మొదలవుతుంది. ప్రపంచ చరిత్రపై దృష్టిని సారిస్తే ఎన్నో ప్రభుత్వాలు తమ తమ మతాలను అధి కార బలంతో వ్యాపింపజేసినట్టు తెలియగలదు. ఎక్కడో ఎందుకు, భారతదేశంలో బౌద్ధమత చరిత్రనే తీసుకోండి. ఇక్కడ

బౌద్ధమతం అశోకుడు, హర్షుని రాజ్యాధికారబలంతోనే విస్తరించడనేది సుస్పష్టం. సమణ్ణర్ మతం కూడా ఇలాగే వ్యాపించింది. ఒక హయాములోనయితే భారతదేశ రాజులు, రారాజులు అందరూ సమణ్ణర్ మతస్థులే. ఇంకా భారతదేశమంతటా ఈ మతమే ఆవరించి ఉండింది. ఆ తర్వాత వైదిక ధర్మ (హిందూ మతం) యుగం వచ్చింది. ఇది రాజ్యాధికార అండదండలతో ఇతర మతావలంబీకుల్ని అంతమొందించింది. ఆ సమయంలో ప్రజల్ని ఊరితీయడం కూడా జరిగింది — ఇవీ ఈ దేశాన్ని హిందూ దేశంగా మార్చడానికి అనుసరించబడిన విధానాలు.

ఇంకా భారత రాజులు విదేశాలపై కూడా దాడి జరిపి తమ తమ ధర్మాలను విస్తరింప జేశారు. జావా, సుమిత్ర, కంబోడియా దీవులలో నేటికీ హిందూ మత అవశేషాలు కనిపిస్తాయి. క్రైస్తవ మతావలంబీకులయిన రాజులు వివిధ దేశాలపై దండయాత్రలు చేసినపుడు వారు క్రైస్తవాన్ని వ్యాప్తి చేయడానికి కృషి చేశారు.

ఇప్పుడు ఒకవేళ కొందరు ముస్లిమ్ రాజులు, ఇస్లామ్ పరివ్యాప్తికై తమ పలుకుబడిని వినియోగించుకున్నట్లు వాదించినా అది వింతయిన విషయమేమీ కాదు—దాని ఆధారంగా ఇస్లామ్‌ను తూలనాడటానికి నేటి వైజ్ఞానిక యుగంలో కూడా ఇస్లామ్ తన సొంత శక్తి ద్వారా కాదు కరవాలం శక్తి ద్వారా వ్యాపించిందన్న పసలేని ఆరోపణలు చేయడం జరుగుతోంది.

తుపాకి తూటా ద్వారా అధికార పీఠాన్ని అధిరోహించగోరే పెద్దమనుషులు ఇలాంటి ఆరోపణలు చేయడం ఆశ్చర్యకరం. కాని వారు స్వయంగా తమ పరిస్థితిని గురించి అసలు పట్టించుకోరు.

నేటి యుగంలో ధర్మావలంబన విషయంలో బలవంతం లేక ప్రలోభం అనే ప్రశ్నే తలెత్తదు. అయితే తాము నమ్మిన భావాలు, అభిప్రాయాలపై నిలకడగా ఉండి, వాటిని ప్రచారం చేసుకునే హక్కు ప్రతి ఒక్కరికీ ఉంది. నేటి యుగంలోనూ ఇస్లామ్ స్వీకరించే వారి సంఖ్య తక్కువేమీ లేదు. మరి ఏ కరవాలం వారిని లాంగదీసింది? అదేదో ఇనుప కరవాలం కాదు. అదయితే సత్యంలోని అయస్కాంత శక్తి— అదే నేటికీ ప్రజల్ని తన వైపుకు ఆకర్షిస్తోంది.

—: (సమాప్తం) :—